СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIV П'ЯТНИЦЯ, 7 ГРУДНЯ 2007 РОКУ ЧИСЛО 49 VOL. CXIV FRIDAY, DECEMBER 7, 2007 No. 49

6 грудня – День Збройних сил України

6 грудня Україна відзначила День Збойних сил. З цієї нагоди передруковуємо з журналу „Військо України" відповідь в. о. міністра оборони України Анатолія Гриценка на запитання інформаційного аґентства „Інтерфакс-Україна" про майбутнє української армії.

Рішення про скасування примусового призову на строкову службу й про перехід на добровільну професійну армію прийнято в грудні 2005 року. В Указі Президента України визначений кінцевий термін переходу – кінець 2010 року. Це дуже складне завдання, вирішення якого вимагає, по-перше, концентрації організаційних зусиль усіх органів влади й, по-друге, пріоритетного виділення армії фінансових ресурсів. Якщо на розвиток Збройних сил України протягом трьох років нам будуть виділяти по дві копійки з кожної гривні валового продукту, то в Україні буде професійна армія до кінця 2010 року. Нагадаю, Президент В. Ющенко поставив собі й всім органам влади надзавдання – створити в Україні професійну армію на п'ять років раніше, ніж це плянувалося при Президентові Леоніді Кучмі. Міністерство оборони, Генеральний штаб, Збройні сили в цілому націлені на його вирішення, але сьогодні, як ніколи, нам потрібна підтримка всіх державних структур.

Для переходу на добровільну контрактну армію потрібно вирішити, як мінімум, три важливі завдання. Перше – забезпечити інтенсивне бойове підготування на сучасній техніці, щоб молодь, яка приходить на контрактну службу, відчувала професійну зацікавленість і, якщо хочете, професійну насолоду від служби в армії. Писати конспекти й ходити строєм на плацу їм не цікаво, потрібна насичена бойова робота на полігонах.

Друге – забезпечити гідний рівень грошового утримання для контрактників, вищий, ніж середня платня в цивільному секторі. Ми повинні мати можливість відібрати для армії кращих, добре мотивованих людей, адже їм довіряють зброю, вони свідомо йдуть на

(Закінчення на стор. 3)

Вояки 92-ої мотострілецької бригади готують до стріляння 23-міліметрову зенітноартилерійську установку під час занять у с. Башкирівка, Харківська обл. Фото : УНІАН

А. Яценюк обраний головою Верховної Ради

Під час голосування за обрання голови Верховної Ради України 4 грудня в Києві. Фото: УНІАН

КИЇВ. – У вівторок, 4 грудня, депутатська коаліція Верховної Ради у складі бльоків Юлії Тимошенко та „Наша Україна – Народна самооборона" 227 голосами обрала Арсенія Яценюка головою ВР 6-го скликання. Депутати від Партії Реґіонів, бльоку Володимира Литвина і комуністи не брали участи у голосуванні, хоч перед самим голосуванням А. Яценюк виступив у парляменті з запевненням, що він має твердий намір бути головою для всіх політичних сил, а не тільки для деяких фракцій.

Наступного дня, у середу, Президент Віктор Ющенко, виступаючи в Києві на нараді представників асоціяцій та органів місцевого самоврядування, назвав обрання А. Яценюка головою Верховної Ради „надзвичайно важливим кроком" в напрямі розв'язання головного питання – забезпечення стабільности в Україні. В. Ющенко висловив надію, що українське суспільство в цілому

(Закінчення на стор. 3)

СБУ стверджує: радянська влада намагалася скомпромітувати бійців ОУН і УПА

КИЇВ. – У п'ятницю, 30 листопада, під час зустрічі з журналістами керівник Галузевого державного архіву Служби безпеки України Сергій Богунов повідомив, що СБУ знайшла документи, котрі свідчать, що спеціяльні групи Міністерства держбезпеки і Міністерства внутрішніх справ СРСР під виглядом сотень УПА чинили насильство проти населення західніх областей України. В цей підступний і злочинний спосіб радянська влада намагалася скомпромітувати борців за незалежну Україну.

До кінця 1945 року діяло 150 таких провокативних спецгруп, до складу яких входило 1,800 осіб. У квітні цього ж року спецгрупи при міських та районних органах МДБ були розформовані і надалі їх застосування дозволялося лише при обласних управліннях МДБ. Таким чином, станом на лютий 1950 року залишилось 19 спецгруп загальною чисельністю 130 осіб.

Як зазначив С. Богунов, узагальнених даних щодо діяльности цих формувань немає, оскільки більшість матеріялів було знищено у 1990 році, а тому в документах архіву СБУ є лише окремі відомості з цього питання. Зокрема станом на 1 липня 1945 року зазначені спецгрупи ліквідували 1,980 учасників підпілля та захопили живими 1,142 осіб.

Водночас архівні матеріяли, які збереглися, свідчать, що спецгрупи вчиняли злочини проти звичайних місцевих жителів. Так, члени спецгрупи Острозького райвідділу МДБ Рівненської, а також Хустського відділу МДБ Закарпатської обл. протягом зими 1947-1948 років грабували місцевих жителів, забирали в них гроші, особисті речі та харчі.

Крім того, у доповідній записці військового прокурора військ МВС Українського округу від 15 лютого 1949 року, адресованій секретареві ЦК КП(б) України Микиті Хрущову, наводяться дані про знущання над жителькою села Підвисоцьке Рівненської обл., яку після тяжких побоїв члени групи зґвалтували, вимагаючи надати відомості про її причетність до підпілля

(Закінчення на стор. 2)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У ВР оголошено про коаліцію

КИЇВ. — У Верховній Раді офіційно створено парляментську більшість – Коаліцію демократичних сил, повідомив 29 листопада головуючий на пленарному засіданні Верховної Ради VI скликання член фракції НУНС Роман Зварич. За словами Р. Зварича, коаліційну угоду підписали 227 депутатів від фракцій Бльоку Юлії Тимошенко та бльоку „Наша Україна – Народна самооборона". ВР закрила своє засідання 29 листопада і продовжила його у вівторок, 4 грудня. Фракції мали узгодити кандидатів на керівні посади Верховної Ради. Висувати кандидатури на посаду голови можуть як окремі народні депутати, так і фракції. Головуючий Р. Зварич також оголосив, що Верховній Раді необхідно обрати комітети для праці. Фракція Партії Реґіонів не допустить пакетного голосування за посаду прем'єр-міністра та голови Верховної Ради, сказав журналістам член цієї фракції Тарас Чорновіл. Водночас він підтвердив готовність Партії Реґіонів висунути кандидатуру на посаду заступника голови, якщо буде остаточно зрозуміло, що Партія Реґіонів працюватиме в опозиції. *(Радіо „Свобода")*

БЮТ і НУНС прийшли до одного знаменника

КИЇВ. — Коаліція офіційно висунула на посаду голови Верховної Ради міністра закордонних справ Арсенія Яценюка, на посаду прем'єр-міністра – провідника БЮТ Юлію Тимошенко. Відповідне рішення одноголосно було ухвалене фракціями БЮТ та НУНС на спільному засіданні 4 грудня. Крім того, коаліція ухвалила рішення, що координувати діяльність коаліції по черзі, посесійно, будуть Ю.Тимошенко та провідник фракції „Наша Україна – Народна самооборона" В'ячеслав Кириленко. Фракція Партії Реґіонів не братиме участи в голосуванні за голову Верховної Ради. Про це 4 грудня заявили у партії після зустрічі з кандидатом на цю посаду від коаліції – А. Яценюком. Народний депутат Василь Хара повідомив, що 4 листопада відбулося засідання фракції, на якому було прийняте рішення не брати бюлетені при обранні голови ВР. За словами В. Хари, це зумовлене тим, що Партія Реґіонів „не може працювати на інший формат коаліції". Крім того, реґіонал повідомив, що кандидат на посаду голови ВР від БЮТ та НУНС А. Яценюк зустрівся з фракцією Партії Реґіонів. При цьому багато запитань депутатів залишилися без відповіді з боку А. Яценюка. „А. Яценюк поводив себе, як справжній дипломат", – сказав В. Хара. *(„Кореспондент", УНІАН)*

Унікальна виставка „Військова символіка України"

КИЇВ. — 30 листопада в Центральному музеї Збройних сил України відкрито виставку присвячену 16-ій річниці Збройних сил України. „Хотілося б, щоб цю виставку побачило якомога більше людей, оскільки саме через ставлення до Збройних сил, саме через повагу до сивого ветерана, через любов юнака до зброї ми зможемо створити умови для того, щоб слова „вояк", „патріот", „Батьківщина" наповнилися справжнім змістом", – заявив в. о. міністра оборони України Анатолій Гриценко на урочистій церемонії відкриття виставки. Виставка висвітлює основні етапи створення та розвитку символіки військових формувань України і охоплює проміжок часу з 1914 по 2006 роки. Виставка „Військова символіка України" вперше представляє широкому загалові й наочно демонструє комплекс сучасної військової символіки, який включає в себе прапори, державні та відомчі нагороди й відзнаки, знаки кваліфікації, нарукавні знаки, зразки уніформи різних формувань. Серед представлених експонатів є унікальні історичні зразки перших українських нагород – орден Залізного Хреста, який вручався учасникам Першого Зимового походу армії УНР у 1919 році, нагороди Січових Стрільців та українських ветеранських організацій. *(Радіо „Свобода")*

Розповсюдження СНІД-у ОБСЕ вшановує пам'ять жертв Голодомору

МАДРИД, Еспанія. — Держави-учасниці Організації безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ) ухвалили спільну заяву про вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні. Заява „Про 75-ту річницю Голодомору 1932-1933 років в Україні" була оприлюднена з ініціятиви України 30 листопада в Мадриді. У цьому документі держави-учасниці ОБСЕ вшанували пам'ять жертв національної трагедії українського народу – Голодомору, „який забрав життя мільйонів українців у висліді масового голоду, що був спричинений брутальними діями та політикою тоталітарного сталінського режиму". Раніше президент Европарляменту Ганс-Ґерт Потерінґ заявив, що Голодомор 1932-1933 років в Україні повинні пам'ятати всі европейці. Про це йшлося у заяві Европарляменту до 75-ої річниці трагічних подій, які в Україні визнано геноцидом. *(ББС)*

в Україні – найвище в Европі

КИЇВ. — Показники розповсюдження ВІЛ/СНІД-у в Україні є найвищими в Европі, і це захворювання проґресує не лише серед груп риску, але й серед усього населення. Про це у Києві 1 грудня, напередодні міжнародного дня боротьби зі СНІД-ом, заявив спеціяльний посланець ООН Ларс Колінґс. За його словами, через 20 років після появи цього захворювання в Україні ситуація продовжує разюче погіршуватися. „Якщо поширення вірусу не зупинити впродовж наступних трьох років, я побоююся, що Україна матиме першу генералізовану епідемію СНІД-у в Европі", – сказав Л. Колінґс. За даними ООН, лише за перші 10 місяців цього року в Україні офіційно зареєстровано 14,480 нових ВІЛ-інфікованих. За офіційними даними, на обліку перебувають 119 тис. інфікованих українців, однак, реальна кількість хворих на ВІЛ/СНІД в Україні – майже 380 тис., стверджують спеціялісти. *(„Німецька хвиля")*

Ратифіковано угоду про спрощення візового режиму

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Рада ЕС ратифікувала угоди з Україною про спрощення візового режиму і повернення нелеґальних міґрантів, повідомив 29 листопада Мануель Карвало, речник Постійного представництва Португалії, яка нині головує в Евросоюзі. Угоди з Україною про спрощення візового режиму і повернення нелеґальних міґрантів Рада міністрів телекомунікації і транспорту Евросоюзу ухвалила без обговорення – це дозволяє реґлямент для певного кола питань. 28 листопада комітет постійних представників країн Евросоюзу одностайно підтримав рішення схвалити угоди з Україною про спрощення візового режиму і реадмісію. Рішення про полегшення візового режиму для українських громадян мають надрукувати в офіційному журналі ЕС, а чинности воно набуде, вірогідно, 1 січня наступного року. Якщо так станеться, то ціна стандартної візи залишиться 35 евро, а певні категорії громадян України візи до ЕС отримуватимуть безкоштовно. *(Радіо „Свобода")*

В ООН відбулася конференція про Голодомор

НЮ-ЙОРК. — У головній-квартирі ООН у Ню-Йорку 27 листопада відбулася конференція, присвячена 75-ій річниці Голодомору в Україні 1932-1933 років. У її праці взяли участь представники держав-членів ООН, української громади в Ню-Йорку, а також учені з США й Канади, які займалися дослідженням цієї трагедії. У зверненні до них Президент України Віктор Ющенко висловив сподівання, що Генеральна Асамблея ООН визнає Голодомор актом геноциду. Текст звернення оголосив перший заступник міністра закордонних справ України Володимир Огризко. Він зазначив, що сьогодні, 75 років після трагедії, є досить документів і доказів, які підтверджують кримінальну природу Голодомору. В. Огризко додав, що їх вистачить для того, щоб відкрито засудити Голодомор як геноцид проти українського народу. *(Радіо „Свобода")*

Чехія визнала Голодомор в Україні

ПРАГА, Чехія. — Палата депутатів парляменту Чехії 30 листопада прийняла ухвалу про визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні. В документі зокрема наголошується, що цю трагедію „навмисно і цілеспрямовано створив злочинний тоталітарний сталінський режим, щоб зламати опір українського народу проти насильницької колективізації і знищити його національну гордість". Згідно з Указом Президента України від 24 листопада 2007 року, 2008 рік в Україні оголошений роком пам'яті жертв Голодомору. 28 листопада міська рада Риму (Італія) прийняла резолюцію, що визнає Голодомор 1932-1933 років в Україні геноцидом. 30 жовтня Національний конґрес Республіки Еквадор прийняв резолюцію, якою визнав Голодомор в Україні 1932-1933 років актом геноциду проти українського народу. За даними всеукраїнського опитування громадської думки, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології (КМІС), 60 відс. українців підтримують визнання Організацією Об'єднаних Націй Голодомору 1932-33 років актом геноциду. Нагадаємо, що вже 15 держав визнали Голодомор в Україні актом геноциду.*(„Кореспондент")*

Суд відмовив Донецьку в російській мові

ДОНЕЦЬК. — Колеґія Вищого адміністративного суду (ВАСУ) відхилила касаційну скаргу Донецької міської ради на рішення судів первинних інстанцій про визнання незаконним його рішення від 26 травня 2006 року про використання російської мови в Донецьку як реґіональної. Таке рішення за скаргою міської ради на відповідне рішення Апеляційного суду Донецької области і Ворошилівського райсуду Донецька колеґія ВАСУ ухвалила 28 листопада. Позов про визнання рішення Донецької міської ради протиправним був поданий прокурором Донецька. *(„Українська правда")*

СБУ стверджує...

(Закінчення зі стор. 1)

УПА. В іншому випадку в іншому селі члени групи вивезли до лісу чоловіка, від якого також шляхом катування та знущання намагалися отримати дані, що їх цікавили.

Присутній на цій зустрічі радник тимчасово виконуючого обов'язки голови СБУ Валентина Наливайчена Анатолій Мудров поінформував, що в архіві СБУ також знайдені дані про діяльність в період політичних репресій позасудових органів – так званих „трійок". Згідно з архівними даними, у 1937-1938 роках було засуджено майже 200 тис. осіб, з яких до вищої міри покарання було притягнуто понад 120 тис. Майже всі – за рішенням „трійок".

Згідно з документами, у той період було заарештовано 95 тис. колишніх куркулів, 109 тис. „колишніх людей", тобто колишніх поміщиків, дворян, поміщиків, понад 2 тис. військовослужбовців, понад 1 тис. співробітників НКВС, близько 11 тис. членів КПРС. Серед вказаної кількости заарештованих осіб, 133 тис. осіб були українці, близько 20 тис. – росіяни тощо.

Також у прес-службі СБУ повідомили, що наразі відомство вивчає документи, що стосуються каральних методів КДБ колишнього СРСР проти представників інтеліґенції 1960-их років. Водночас СБУ ставить собі за мету вивчити та максимально оприлюднити матеріяли про весь період діяльности радянської влади з 1917 по 1990 роки. *(УНІАН)*

Життєпис Арсенія Яценюка

Арсеній Петрович Яценюк народився 22 травня 1974 року в місті Чернівці. В 1996 році закінчив Чернівецький державний університет за спеціяльністю – правознавство. У 2001 році закінчив Чернівецький торгово-економічний інститут Київського торгово-економічного університету, за спеціяльністю – облік та авдит. Від грудня 1992 року до вересня 1997 року працював на посаді президента юридичної фірми „ЮРЕК Лтд" в Чернівцях.

З січня 1998 року до вересня 2001 року А. Яценюк був консультантом, радником та заступником голови правління Акціонерного поштово-пенсійного банку „Аваль" в Києві.

З вересня 2001 до листопада 2001 року виконував обов'язки міністра економіки Автономної Республіки Крим (Симферопіль), відтак став міністром економіки Автономної Республіки Крим, працював на цій посаді до січня 2003 року.

У 2003-2005 роках був першим заступником голови Національного банку України, в березні 2005 року був призначений на посаду першого заступника голови Одеської обласної державної адміністрації.

Президент України Віктор Ющенко своїм Указом від 27 вересня 2005 року призначив А. Яценюка міністром економіки України.

Від вересня 2006 року до березня 2007 року А. Яценюк працював першим заступником керівника Секретаріяту Президента України і представником Президента у Кабінеті міністрів.

Від березня до 4 грудня цього

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк, зфотографований 24 вересня під час зустрічі з українською громадою в Ню-Йорку. Фото: Л. Хм.

ж року, тобто до дня обрання його головою Верховної Ради 6-го скликання, А. Яценюк працював міністром закордонних справ України. За службовим ранґом він – Надзвичайний і Повноважний Посол.

А. Яценюк має науковий ступінь кандидата економічних наук, він є автором навчального підручника „Банківський нагляд" та інших наукових праць з галузі економіки. Вільно володіє англійською мовою.

Батько А. Яценюка, Петро Іванович, і мати, Марія Григорівна, – викладачі Чернівецького державного університету. А. Яценюк одружений, має двох дочок.

6 грудня...

(Закінчення зі стор. 1)

багато обмежень, беруть на себе відповідальність за підлеглих, в остаточному підсумку – за захист українського народу й нашої держави.

Третє завдання – створити для 75 тис. контрактників фонд службового житла сучасної европейської якости. Ми таке житло вже будуємо, починаючи з 2005 року. Ми припинили будувати казарми радянського зразка, як і так звані казарми поліпшеного типу, коли велике приміщення, на 100 осіб, розділялося перегородками для 15-20 чоловік. У таких казармах, навіть поліпшеного типу, контрактники жити не хочуть.

З 1 квітня 2007 року контрактники-початківці стали отримувати у два рази більше, приблизно 850 грн. на місяць. Але це все-таки ще нижче середньої платні в Україні. Сьогодні, при наявності в гарнізонах службового житла, ми можемо укомплектувати контрактниками військові частини тільки в тих областях, де високий рівень безробіття і на нове робоче місце претендує по 10-20 чоловік. Або за рахунок залучення на контрактну службу жінок, яких влаштує 850 грн., адже їм складніше знайти роботу. Втім, у таких умовах неможливо відібрати людей з високим рівнем освіти, фізичної готовности, мотивації для тривалої служби в армії.

Забезпечення житлом військовослужбовців – одне з найбільш пріоритетних завдань для Міністерства оборони. В 2005 році нам вдалося здійснити прорив – ми побудували 5,433 квартири. В 2004 році військові одержали 2,811 квартир. А далі виникли проблеми з фінансуванням житлового будівництва, бюджетних грошей почали виділяти все менше й менше. Тому в 2006 році ми змогли побудувати 4,556 квартир, а в 2007 році, при максимальній концентрації зусиль, буде 3,302 квартири. Фактор фінансування — першорядний, і тут нам потрібна підтримка й уряду, і Верховної Ради, яка затверджує бюджет.

Ми почали великі проєкти створення нових систем озброєнь і модернізації перспективних бойових плятформ радянського виробництва. Виконання великих мільярдних проєктів дозволить створити в Україні те, що називають оборонно-промисловим комплексом. Серед таких проєктів — новий вітчизняний ракетний комплекс, новий бойовий корабель кляси „корвет", нова цифрова станція „Пелікан" для протиповітряної оборони, модернізовані винищувач МіҐ-29, штурмовик Су-25, ударний вертоліт Мі-24 та інше.

Збройні сили України на довготривалій основі здійснюють взаємовигідне співробітництво з арміями 86 держав світу. Військово-політичне співробітництво має на меті зміцнення довіри, збереження миру, зміцнення безпеки в реґіонах, де присутня зацікавленість України, у Европі й світі в цілому.

Військове співробітництво здійснюється для підвищення рівня боєздатности армії, удосконалення бойової готовности, досягнення взаємної сумісности з арміями дружніх держав на випадок спільного виконання миротворчих, антитерористичних та інших військових завдань.

В пам'ять жертв Великого терору

Наступного року в Україні на державному рівні відзначатимуться 70-ті роковини Великого терору – масових політичних репресій 1937-1938 років. Згідно з Указом Президента України Віктора Ющенка, в Україні встановлено День пам'яті жертв політичних репресій, який відзначатиметься щороку у третю неділю травня. Цей Указ був виданий з метою належного вшанування пам'яті жертв політичних репресій, привернення уваги суспільства до трагічних подій в історії України, викликаних насильницьким впровадженням комуністичної ідеології, відродження національної пам'яті, утвердження нетерпимости до будь-яких проявів насильства проти людства.

Враховуючи вищезгадане, звертаємось з ініціятивою щодо розміщення протягом наступного року у „Свободі" спеціяльних тематичних публікацій, присвячених 70-им роковинам Великого терору.

Микола Кириченко,
Генеральний консул України в Ню-Йорку

Першу тематичну публікацію „Великий терор – масові політичні репресії 1937-1938 років. Причини масових політичних репресій" буде вміщено в наступному числі тижневика.

А. Яценюк...

(Закінчення зі стор. 1)

усвідомлює важливість подолання політичної кризи. „Якщо країна не впорається з викликом політичної дестабілізації, у нас будуть забрані ключові елементи нашого проґресу. Політична нестабільність відкидає українські можливості", – підкреслив Президент В. Ющенко. Він побажав А. Яценюкові успіхів у цій „надзвичайно складній роботі" і попросив керівників органів місцевого самоврядування всіма засобами допомагати новому голові Верховної Ради.

Провідниця БЮТ Ю. Тимошенко назвала обрання А. Яценюка головою Верховної Ради „успішним випробуванням на міцність коаліції Майдану" і сказала, що наступним кроком цієї кооаліції має стати обрання прем'єр-міністра.

Напередодні, 4 грудня, парляментська коаліція офіційно висунула кандидатуру Ю. Тимошенко на пост прем'єра. Відтак новообраний голова Верховної Ради А. Яценюк має подати цю кандидатуру Президентові України.

Реакція депутатської фракції Партії Реґіонів на обрання А. Яценюка головою парляменту була суперечливою. У вівторок, в день голосування, провідниця фракції „реґіоналів" Раїса Богатирьова заявила, що Партія Реґіонів не визнає результатів голосування, якщо коаліція обере А. Яценюка головою ВР.

Однак, вже в середу інша впливова „реґіоналка", Ганна Герман, запевнила, що фракція партія Реґіонів визнала результат виборів голови Верховної Ради і має намір „конструктивно співпрацювати" з А. Яценюком. (*УНІАН*)

ОПИТНИК

якости поштової доставки газети Свобода

Шановні передплатники!

Редакція „Свободи" і „The Ukrainian Weekly" підготувала цей опитник у відповідь на збільшення кількости нарікань на запізніле отримання наших газет.

Просимо Вас взяти участь в опитуванні і цим допомогти нам забезпечити кращу якість доставки газети до Вашої хати.

Для зручности наступна форма буде надрукована чотири тижні. Будь-ласка, виповніть її один раз і надішліть до редакції. Ваша співпраця дозволить нам задокументувати швидкість руху газет в поштовій системі і визначити, де виникає проблема.

1. Впишіть Вашу адресу точно так, як вона є на газеті.

Name____________________

Address____________________

City, State, Zip____________________

2. Впишіть число, дату виходу газети і дату, коли Ви її отримали у відповідному рядку для кожної з газет, які Ви отримаєте протягом чотирьох наступних тижнів.

Число газети	Дата виходу	Дата отримання
1 ________	________	________
2 ________	________	________
3 ________	________	________
4 ________	________	________

3. Після заповнення всіх чотирьох форм надішліть їх до нашого відділу передплати на адресу:

Svoboda
2200 Route 10
P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Дякуємо за Вашу допомогу!

АМЕРИКА І СВІТ

Іран у 2003 році припинив програму ядерної зброї

ВАШІНҐТОН. — Нова доповідь розвідки США від 3 грудня засвідчує, що Іран зупинив програму створення ядерної зброї у 2003 році. Ще два роки тому американські розвідники були значною мірою переконані, що у Тегрaні здійснюють збройну ядерну програму. Згідно з документом американських спецслужб, ті роботи, які Тегран проводить зараз, дозволять йому протягом найближчих трьох-п'яти років отримати необхідну кількість збагаченого урану, щоб створити ядерну зброю. Спільна доповідь розвідувальних аґенцій США містить висновок, що, попри невизначеність плянів Тегрaну, Іран все ж реаґує на міжнародний тиск. Президент США Джордж Буш роками наголошував, що Іран здійснює програму створення ядерної зброї, і посилював дипломатичний тиск на Тегран. Так чи інакше, уряд Дж. Буша знову підпав під звинувачення, що Білий Дім перебільшує загрозу. Тому нові заклики Вашінґтону посилити тиск на Іран можуть сприйматися ще більш скептично. *(ББС, Радіо „Свобода“)*

Дж. Буш вважає Іран загрозою для світу

ВАШІНҐТОН. — Президент США Джордж Буш, всупереч останнім заявам американських спецслужб, продовжує стверджувати, що Іран є загрозою для світової спільноти. Про це він сказав 4 грудня на конференції у Білому Домі. На його думку, висновки спецслужб лише доводять те, що програми існували і в будь-який момент можуть бути відновлені. Нові дані дають США можливість згуртувати міжнародну спільноту для того, аби спільно тиснути на Іран, вимагаючи від останнього припинити збагачення урану. Адже саме збагачений уран в окремих його формах може бути використаний для виробництва атомної зброї. Дж. Буш також застеріг, що озброєний атомом Іран становитиме величезну загрозу для світу. Він закликав світову спільноту ізолювати цю країну. Іран, зі свого боку, заперечує заяви про те, що він взагалі коли-небудь мав програму з виготовлення атомної зброї. *(„Голос Америки“)*

Р. Ґейтс несподівано з'явився в Іраку

БАГДАД, Ірак. — Секретар Департаменту оборони США Роберт Ґейтс несподівано прибув 5 грудня в Ірак з метою оцінки поточної ситуації в країні й проґресу, досягнутого внаслідок посилення американської присутности. Р. Ґейтс провів в Мосулі зустріч з командуванням американських військ, на якій обговорювалися висліди проведеної коаліційними військами антитерористичної акції. Речник секретаря Департаменту оборони повідомив, що, „Роберт Ґейтс має намір особисто ознайомиться з ситуацією в країні, що виникла після його останньої візити в Ірак“. До цього він перебував з візитою в Афганістані, куди несподівано прибув у понеділок, 4 грудня, ввечорі. За час перебування керівника Пентаґону в Афганістані там було здійснено два теракти, в одному з яких загинули 13 осіб. *(„Кореспондент“)*

„Єдина Росія“ перемогла, але не без порушень

МОСКВА. — Згідно з попередніми даними, у висліді парляментських виборів у Росії до Державної Думи проходять чотири партії. Пропутінська „Єдина Росія“, ймовірно, здобуде 315 з 450 місць. Дві російські опозиційні партії плянують оскаржити висліди голосування. У чесності виборів сумніваються також дві европейські структури. Згідно з даними, що базовані на підрахунку 98 відс. бюлетенів, партія „Єдина Росія“ здобула 64 відс. голосів. Семивідсотковий прохідний бар'єр до нижньої палати російського парляменту подолали також дві інші прокремлівські партії — Ліберально-демократична та „Справедлива Росія“. Провідники комуністів, які набрали понад 11 відс. голосів, і „Союз Правих Сил“ плянують оскаржити висліди в суді. Протягом останніх місяців представники опозиції звинувачували Кремль у створенні несправедливих умов на користь „Єдиної Росії“. Опозицію було позбавлено доступу до засобів масової інформації, сили спеціяльного призначення розганяли опозиційні віча та арештовували їхніх провідників. Звинувачення з боку опозиції підтримала Парляментська Асамблея Організації з питань безпеки і співробітництва в Европі. Вибори критикував також голова делеґації від Парляментської Асамблеї Ради Европи Люк ван ден Бранде. В. Путін, хоч він не є членом „Єдиної Росії“, очолював її виборчий список. Втім, критику чужоземців він відкинув, заявивши, що леґітимність парляменту збільшилася у висліді цих виборів. (*„Голос Америки“)*

У Венесуелі не схвалили пропозицій У. Чавеса

КАРАКАС, Венесуеля. — На всенародному референдумі 2 грудня венесуельці проголосували проти внесення змін до конституції, котрі збільшували б повноваження президента країни. За даними Національної виборчої ради, 51 відс. виборців виступили проти внесення змін до основного закону країни, за внесення цих змін проголосувало 49 відс. Президент країни Уґо Чавес, з чиєї ініціятиви проводився референдум, офіційно визнав свою поразку. „Я не розчарований“, – сказав У. Чавес, виступаючи на пресконференції, додавши, що програв „з мінімальним розривом“. На референдум було винесене питання про 69 змін до конституції, у тому числі збільшення повноважень президента й зняття обмеження терміну перебування однієї людини на посаді глави країни. Зокрема пропонувалося віддати Центральний банк країни під контролювання президента, створити нові провінції, які будуть підкорятися центрові, і зменшити права місцевого самоврядування. У. Чавес також запропонував зменшити робочий день до шестигодинного і оголосити, що з досягненням 16-річного віку громадянин країни набуває право участи у виборах, замість 18 років, як це було раніше. Незалежно від вислідів референдуму У. Чавес збереже за собою посаду президента до 2014 року, однак, якщо зміни до конституції не будуть внесені і термін його правління закінчиться, він буде змушений відійти. *(„Кореспондент“)*

Папа Бенедикт XVI висловився проти атеїзму

ВАТИКАН. — Папа Бенедикт XVI 30 листопада жорстко висловився проти атеїзму, заявивши, що через нього були скоєні найжорстокіші акції та порушення справедливости в історії людства. У своїй другій після обрання Папою енцикліці, або посланні до католиків, Папа Бенедикт закликав християн покладати надії на Бога, а не на технологію, багатство чи політичну ідеологію. У документі під назвою „Врятовані Надією“ описується те, що Папа назвав слідами жахливих руйнувань, спричинених марксизмом, який, як Папа вважає, не спромігся зрозуміти, що людина не може бути просто продуктом економічних умов. *(ББС)*

У 2007 році загинула велика кількість журналістів

ЛОНДОН. — За даними Міжнародного інституту безпеки новин, цього року загинув 171 працівник засобів масової інформації (ЗМІ). Із них дві третини – під час виконання своїх професійних обов'язків. Найбільша кількість жертв серед журналістів, як і раніше, припадає на Ірак – 64 особи. Всього ж від початку війни у 2003 році там загинуло щонайменше 235 працівників ЗМІ. *(Інститут Масової Інформації)*

Іран вислав з країни канадського посла

ТЕГРАН, Іран. — Влада Ірану вислала з країни Посла Канади, повідомив 3 грудня міністер закордонних справ Канади Максим Берньє. „Канада шкодує про прийняте Тегрaном рішення, яке не має ніякого виправдання“, – заявив міністер. Причиною цьому послужила ситуація навколо угоди про обмін дипломатами між країнами. Канада не затвердила жодну з запропонованих Іраном на посаду Посла в Отаві кандидатур. Проте, міністер зауважив, що відсилання дипломата є найневдалішим вирішенням проблеми. М. Берньє запевнив, що обидва посольства країн в Отаві й Тегрaні продовжать працю у звичайному режимі, тільки канадське посольство в Ірані тимчасово очолить повірник. Двосторонні взаємини між державами зіпсувалися чотири роки тому, після смерти в Тегрaні канадської журналістки Захри Каземі, заарештованої за недозволене фотографування міської в'язниці. Потрапивши у в'язницю, вона була побита наглядачами й 10 липня 2003 року померла від крововиливу в мозок. У листопаді 2005 року звинувачений в убивстві З. Каземі іранський розвідник Мохамад Реза Агхдам Ахмади був виправданий судом, що викликало протест Канади. Минулого тижня Верховний суд Ірану ухвалив заново розглянути справу про смерть журналістки. Канада привітала цей крок, але попросила світове товариство не втручатися в цей процес, вважаючи його внутрішньою справою Ірану, оскільки З. Каземі мала, крім канадського, також іранське громадянство. *(„Кореспондент“)*

Росія призупинила свою участь у договорі

МОСКВА. — Президент Росії Володимир Путін 30 листопада підписав закон про призупинення участи Росії в Договорі про звичайні збройні сили в Европі, котрий був підписаний в 1990 році. На цей крок Росія пішла у знак протесту проти намірів США розмістити у Східній Европі елементи своєї протиракетної оборони. Цей Договір в Европі вважається наріжним каменем безпеки. Він покликаний обмежувати й реґулювати нарощення звичайних збройних сил в европейських країнах. Договір ратифікувала Росія та деякі інші держави колишнього Радянського Союзу, але не країни НАТО. Вони вимагають спочатку вивести російські війська з Грузії та Молдови. НАТО, ОБСЕ, США й країни Европи висловили розчарування рішенням Росії вже в липні, коли В. Путін оголосив про плян призупинення Російською Федерацією чинности договору і пов'язаних з ним міжнародних договорів. Білий Дім у США висловив жаль з приводу рішення Росії. Розчарування висловили Латвія, Польща, Румунія, Чехія та Україна. Також у липні міністер закордонних справ України Арсеній Яценюк заявив, що рішення Росії „не додає стабільности в реґіональний безпеці“. *(Радіо „Свобода“)*

У Ню-Йорку засвітилася головна ялинка

НЮ-ЙОРК. — На площі Рокефелер-центру 28 листопада засяяла святковими вогниками величезна ялинка, що традиційно вважається головною різдвяною ялинкою країни. Цього року її привезли з ню-йоркського містечка Шелтону. Ялинку прикрашає ґірлянда з 30 тис. лямпочок, над встановленням яких бригада робітників працювала два тижні. Кожна лямпочка споживатиме на 33 відс. менше енерґії, ніж звичайна. Ґірлянду вимикатимуть об 11:30 год. вечора і запалюватимуть о 5:30 ранку. Прикрасою верхівки ялинки стала кришталева зірка діяметром 2.7 м, яку подарували австрійські майстри з компанії „Сваровскі“. Зірка складається з 2.5 тис. пластин, і важить 250 кг. Церемонію запалювання ялинки спостерігала велика кількість жителів Ню-Йорку й туристів. Традиція засвічувати різдвяну ялинку в Рокефелер-центрі з'явилася в 1931 році, коли першу ялинку встановили робітники, які будували центр. А перше урочисте запалювання різдвяних вогників відбулося в 1933 році. *(„Кореспондент“)*

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Немає спокою в Україні

Киянин Матвій Точений, коли ознайомився з тижневиком „Свобода“, написав до редакції, що газета йому сподобалася своїм спокоєм, якого бракує українській пресі. Він надіслав жовтневе число київського часопису „Кореспондент“, з якого, пише він, можна дізнатися, що діється в Україні.

Українське життя і справді не є спокійним. І ці щоденні тривоги передає часопис. Звісно, американське життя у порівнянні з українським виглядає більш стабільним і врівноваженим. Журнал, наприклад, порушує тему російської мови в Україні, з'ясовуючи за листами своїх читачів, що та мова, яку захищають її прихильники, насправді не є російською. Це – суржик. Леся Лажевська з Києва пише: „Постійно „ріже слух“ та „російська“, якою, як важаються, володіють наші політики, котрі порушують цю тему, а також та частина українців, яка найбільше кричить про пригнічення їхніх прав як „російськомовних“.

Л. Лажевська наводить випадок на Херсонщині, коли місцевий мешканець марно намагався порозумітися з американцем, який володів російською мовою, але не знав російського суржика, що побутує в Україні. „І коли такі суржикомовні кричать про пригнічення їхньої мови, хочеться у них запитити: яку ж мову ви хочете зробити другою державною?“, – цікавиться Л. Лажевська.

Не можна читати у спокої і повідомлення про варварство у кримському заповіднику „Казантип“, котре скоїв там кінорежисер Федір Бондарчук, знімаючи у вересні фільм за книгою братів Стругацьких. У заповідну природу (це єдиний в Україні атоловий риф) було введено важку військову техніку, почалася стрілянина і вибухи. Під гусеницями танків гинули рідкісні рослини і тварини. „Безжальним знищенням заповідної природи“ назвав цей випадок голова кримської асоціяції „Екологія і світ“ Андрій Артов.

У великій публікації „Скандал на 10 млрд. дол.“ журналісти розповідають про те, як 1 жовтня Київська міська рада за безцінь розподілила між місцевими урядниками і підприємцями столичні площі вартістю 10 млрд. дол., що у чотири рази перевищує річний бюджет Києва і становить третину річного бюджету України. За п'ять годин, в умовах найвищої таємности, було наділено 300 ділянок землі, котрі отримали 20 компаній, безпосередньо пов'язаних з депутатами ради.

Тривогу з цього приводу оголосив бльок Віталія Кличка. До цієї махінації виявилися причетними також депутати Верховної Ради з Партії Реґіонів, БЮТ і „Нашої України – Народної самооборони“. Понад 40 ділянок отримали приватні особи з столичної еліти. З'ясувалося, що більшість з них подала заяви вранці 17 листопада 2006 року, а ввечері того дня вже мала згоду на проєктування будівель.

Деякі заявники були підставними і негайно продали свої ділянки багатшим забудовникам. Голосування про наділення ділянок відбулося без належного кворуму, коли за відсутніх депутатів голосували інші. Коли прихильники В. Кличка запротестували, інші депутати побили Юрія Дмитрука і Олександра Бригинця, але не наважилися зачепити самого В. Кличка, який бльокував трибуну ради.

Видавець часопису Джед Санден пише: „Дивує і шокує, що Президент Віктор Ющенко, який балотувався на найвищу посаду з програмою „Чисті руки“ і є почесним головою партії „Наша Україна“, не вважав за потрібне прокоментувати масове роздання землі Київською радою. Безпрецедентний за маштабами „землевідвід“ став можливий завдяки участі фракції „Нашої України“ в Київській раді, яка голосувала за наділення ділянок разом з фракцією бльоку Леоніда Черновецького“.

А й справді – немає спокою в Україні. Складається враження, що наділені довірою народу і обрані до керівництва державою або висунуті на відповідальні позиції люди дбають лише про власні користі, а про державу й не думають.

Левко Хмельковський

НА ТЕМИ ДНЯ

Патріярх УПЦ КП Філарет у Вашінґтоні

Патріярх Філарет розмовляє з сенатором Семом Бравнбеком.

Дмитро Степовик, член Вищої церковної ради УПЦ КП, професор Київської Православної Богословської академії

Восьмий раз за роки свого патріяршества Патріярх УПЦ КП Філарет відвідав США з 25 жовтня до 5 листопада 2007 року. Чимало людей цікавляться: чому православний ієрарх так часто відвідує назагал протестантську країну? Як і навколо кожної визначної особистости, навколо Владики Філарета кружляє рій вигадок і домислів. Штати відвідували і два попередники Владики Філарета – Патріярхи Мстислав Скрипник (він взагалі жив у цій країні близько півстоліття) і Володимир Романюк. І щодо них чомусь не викликало питання: „А що вони там роблять?“ А щодо Філарета такі питання виникають щоразу, як він перетне Атлантику туди й назад.

Патріярх Філарет здійснює пастирські візити у США до своїх парафій і до своїх вірних. Усі попередні сім поїздок за океан здійснювалися Владикою Філаретом саме на цій церковно-правовій основі. Такою самою була і восьма поїздка. Приводом до неї було 55-річчя від часу заснування Свято-Троїцької української православної парафії у Норт Роялтоні, Огайо, поблизу Клівленду. Тоді, 1952 року, першоієрархом УПЦ у США була чудова людина – Митрополит Іван Теодорович, з яким тісно співпрацював тодішній Архиєпископ Мстислав Скрипник. Але одних зусиль ієрархів було замало: трудовий український люд, який працював на заводах Клівленду й околиць, утворив цю парафію, а згодом збудував дуже гарну церкву. Нині її настоятелем є молодий, енергійний священик Богдан Згоба – вихованець Київської Духовної академії УПЦ КП. У день ювілею, 28 жовтня, о. Б. Згоба представив Патріярхові п'ятьох засновників парафії в 1952 році, які дожили до нинішнього світлого дня. У присутности вікарного Єпископа УПЦ КП у США й Канаді Паїсія Дмоховського, титулярного Архиєпископа Олександра Биковця, а також керівника Місії УПЦ КП в штаті Тексас Єпископа Макаріоса, багатьох священиків і вірних Патріярх Філарет нагородив усіх п'ятьох літніх людей церковним орденом св. Володимира. Настоятеля храму о. Б. Згобу нагороджено правом одягати на Богослужіннях митру.

Після Божественної Літургії відбувся чин посвячення нових вітражів у церкві. Завершилося свято у церкві св. Трійці у Норт Роялтоні хресним ходом і урочистим зібранням та прийняттям. Привітали

(Продовження на стор. 18)

Боротьба за українську бібліотеку триває

МОСКВА, Росія. – Президент України Віктор Ющенко звернув увагу Президента Росії Володимира Путіна на ситуацію, що склалася навколо єдиної в Російській Федерації Бібліотеки української літератури. У своєму листі до нього від 21 листопада він зазначає, що глибоке занепокоєння української громадськости, численної української громади в Росії та світових організацій закордонних українців викликала інформація про наміри реорганізувати бібліотеку та певні складнощі в її діяльності, пов'язані з кадровими змінами персоналу.

Українська сторона високо цінує зусилля уряду Москви, який у 2006 році відродив українську бібліотеку в новому приміщенні і забезпечив належним фінансуванням, відзначає В. Ющенко. На такому ж високому рівні Україна намагається організовувати роботу подібних закладів в Україні – держава фінансує діяльність тисяч бібліотек, в яких зберігаються мільйони примірників російських книжок та проводиться багато культурологічних заходів, присвячених російській тематиці, наголошує Президент.

Президент України запропонував Президентові РФ розглянути питання щодо створення Опікунської ради бібліотеки за участю представників української громади в Росії і російської громадськости, видатних науковців, провідних літераторів, діячів культури та мистецтва обох держав, щоб сприяти збереженню унікального осередку української культури в Москві.

Тим часом директор Бібліотеки української літератури Наталія Шаріна 28 листопада оголосила догану Віталієві Крикуненкові – фактично останньому фахівцеві з української літератури та культури, який ще залишається в штаті бібліотеки і виступає за збереження наданого їй урядом Москви профілю. Нещодавно В. Крикуненко рішуче виступив проти знищення річних комплектів української преси, що являють історико-культурну цінність Російської Федерації, бо зберігалися на її території тільки в Бібліотеці української літератури. Він доповів про ці події керівництву громадської ради Бібліотеки і управлінню культури Москви, якому безпосередньо підпорядковується бібліотека. В. Крикуненко намагався до останнього рятувати скарби, які протягом 20 років було зібрано у бібліотеці. Підступно обманувши В. Крикуненка, 19 листопада, ще до початку робочого дня, Н. Шаріна та її заступник Богдан Безпалько викинули майже тисячу річних комплектів українських газет за 1988-2006 роки на смітник.

В. Крикуненко – поет, перекладач, літературознавець, член Спілки письменників Росії та Національної Спілки письменників України ще наприкінці 1980-их років брав активну участь у відродженні української бібліотеки в Москві, багато зробив для поповнення її фонду, зокрема й особистими книжковими внесками. Саме з його ініціятиви засновано „Літературну вітальню“, в якій відбулося чимало зустрічей з перекладачами та популяризаторами української літератури, клюб „Родичі – велика сім'я“, в якому збираються члени родин відомих українських письменників, діячів культури, науковців, які свого часу опинились у російській столиці, зроблено багато інших корисних справ.

Прес-служба громадської організації „Українці Москви“

В ім'я України – стіймо разом!

День, коли українська людина перебуває в ширшому національному гурті, коли над цим гуртом пульсує єдина аура, коли людським серцям для взаєморозуміння не треба ніяких слів, запам'ятовується надовго, іноді – назавжди. Таким днем була субота, 17 листопада, коли американські українці, від найменших до найстарших, ішли від собору св. Юра до собору св. Патрика, щоб у спільній молитві пом'янути мільйони-мільйони нашого невинного люду, голодом замордованого сталінським режимом. Ступали в жалібній ході й новоприбулі з України – і це дуже добре, це означало присутність думок не лише про минуле нашого народу, але й про його теперішню і майбутню долю. Нам усім треба не тільки пам'ятати невинні жертви і молитися за них, але спільно – позапартійно, позаконфесійно і „позахвильно" – діяти, щоб запевнити Україну від повторення подібних трагедій.

По-перше, мусимо усвідомити, що наша нація ще й дотепер відчуває наслідки Голодомору – про це свідчить теперішнє суспільство, в якому так багато роз'єднаности, ворожнечі, байдужости. Можемо повірити надзвичайно чесному дослідникові, покійному проф. Джеймсові Мейсові, коли він писав: „Жахливого удару зазнали народна етика та мораль, що є важливим елементом духовного життя. В умовах масового винищення українського народу такі споконвічні риси його етики, як привітність, доброзичливість, ввічливість, чуйність залишилися в минулому...".

За цих обставин – погодься з нами, шановний читачу, – українська діяспора мусить й надалі залишатися „другою легенею" України. Тим більше, що процеси морального і політично-економічного одужання нашого народу гальмуються багатьма чинниками. А логіка речей така: де нема поступу вперед, там загрожує відставання й повторення минулого. На жаль, це не наше песимістичне припущення, а висновок, зроблений Світовим банком у його останньому звіті: „З-поміж країн з перехідною економікою Україна має найбільший необлікований сектор. Тіньова економіка сягає 50 відс. від офіційного Внутрішнього валового продукту". Далі у цьому ж звіті експерти СБ остерігають, що поки не буде розірвано небезпечного зв'язку між політикою і економікою, ефективні реформи в Україні неможливі, а значить – неможливий сприятливий ґрунт для з'яви середньої кляси, тобто маси середніх і дрібних виробників, інтереси яких будуть пов'язані з інтересами країни і її загального розвитку. І не дай, Боже, того, що буде тоді можливим: демографічна криза, коли внаслідок високої смертности і низької народжуваности Україна до 2025 року, за прогнозами авторів згаданого вище звіту, втратить 25 відс. свого населення.

Світовий банк прямо вказує на проблему українського села, яке тепер, на 17-му році державної незалежности, знову стоїть на межі вимирання. Міжнародні експерти рекомендують Україні інвестувати найбільші капітали в структури сільських місцевостей, оскільки зростання Внутрішнього валового продукту за рахунок розвитку сільського господарства підвищить доходи бідного населення в 3-4 рази більше, ніж зростання ВВП внаслідок розвитку інших галузей.

Українство в Америці, і в західньому світі загалом, повинно шукати і знаходити нові способи здорового впливу на Україну і її політику, допомогти їй розірвати той справді небезпечний зв'язок між владою і економікою, домагатися, щоб передвиборні обіцянки депутатів і урядовців не залишалися тільки словами. З цією справді важливою і гідною метою ми мусимо діяти з'єднано і активно. Пам'ятаймо минуле і відчуваймо відповідальність за майбутнє рідної землі і рідного народу.

ГРУДЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Останній кошовий...

4 грудня 1803 року помер на Соловках останній кошовий отаман Запорозької Січі Петро Калнишевський. Прожив він довге життя, але не дай, Боже, нікому такої старости. А спершу виглядало на щасливий кінець, бо ж був то козак і хоробрий, і мудрий, і вельми заслужений. Десять літ підряд, як нікого іншого, чесне козацтво обирало його кошовим. В російсько-турецькій війні 1768-1774 років П. Калнишевський зі своїми запорожцями добре показав царським „салдатам", як треба рубати бусурманів. Широкі груди отамана прикрасила золота медаля, всипана діямантами, а козакам сама Катерина II подякувала. Її фаворитові, графові Григорієві Потьомкіну так закортіло й собі козацької слави, що записався до коша під іменем Грицька Нечеси.

Еге ж, не буває московська вдячність щирою, як в інших народів. Відразу по війні, в 1775 році, цариця, навіки проклята нашим народом, послала в Україну генерала Текелея з військом, і той, несподівано напавши на Січ, дотла знищив її. Козацьку старшину погнали в далекі сибірські снігі, а по П. Калнишевському й слід пропав. Цілком так, як за Сталіна пропадали сліди за сотнями й тисячами українських патріотів. Аж у 1862 році український етнограф-історик народницького напряму Петро Єфименко, перебуваючи на засланні в Архангельській губернії, натрапив на старожилів, котрі на власні очі бачили на Соловках кошового отамана. Захопившись цією історією, П. Єфименко знайшов в губернському архіві цілу справу, що стосувалася долі П. Калнишевського, і в 1975 році в журналі „Російська старовина" він друкує надзвичайно цінне дослідження під назвою „Калнишевський, останній кошовий Запорозької Січі".

Через декілька десятиріч російський дослідник Михайло Колчин відвідав Соловки й описав у своїй виданій в 1908 році книжці ту келію, в якій 25 літ страждав запорозький кошовий. Рядки ці неможливо читати, щоб не стиснулося горло... Ось тільки останні речення з того опису: „...Пробувши десь з пів години в задушливій атмосфері каземату, відчув, що кров приплиає до голови і з'являється якесь безмежне почуття страху... В кожного, хто зайде сюди, нехай він буде найсуворішою людиною, мимовільно виривається з грудей якщо не крик жаху, то тяжке зітхання, і з язика злітає запитання: „Невже тут можливе життя? Невже люди були в такій мірі міцними, що витримували роки й роки такого могильного життя?".

Так, тоді були такі міцні люди. Вони називалися запорозькими козаками...

Пізніші дослідники назвали соловецьку келію П. Калнишевського „камінним мішком". В ньому він просидів 16 років, відтак його помістили у трохи ширшу одиночну камеру, в якій старий козак просидів ще дев'ять років. На весні 1801 року цар Олександер I своїм указом дарував П. Калнишевському, якому на той час сповнилося рівно 110 літ, свободу, але гордий запорожець не прийняв волі з царської руки. В листі до Архангельського цивільного губернатора Миколи Мезенцова П. Калнишевський не без гумору написав, що навчився й у в'язниці „насолоджуватися свободою". Втім, це була свята правда: запорожці були людьми внутрішньої свободи, людьми нескореного і непідвладного ніяким тюрмам духу.

Катерина II, холоднокровна і далекоглядна німкеня, добре розуміла, що Запорізька Січ зі своїми демократичними традиціями перебуває в контрасті з московським самодержавством, залишається осередком волі і незалежности, тобто великою перешкодою в царській політиці національного і соціяльного поневолення України. Ця обставина й призвела до знищення Січі – до знищення фізичного, бо в народних піснях вона живе і житиме вічно. А помер останній кошовий П. Калнишевський 31 жовтня 1803 року, на 112-му році життя.

П. Ч.

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо про Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Допоможемо збудувати храм в Астані

В Астані, столиці Казахстану, проживає біля 20 тис. українців, яким до найближчої церкви в Караґанді треба долати, не маючи особистих транспортних засобів, понад 230 км.

Завдяки о. Романові Малярчукові, який виклопотав у центрі Астани гарну ділянку на будову церкви, з'явилася надія на появу українського храму. Але через брак коштів будівництво сповільнилося і управа міста заявила, що забере площу, якщо будова не буде закінчена. Шкода, бо стіни підведені під стелю, і треба швидше накрити будівлю, щоб місто не продало ділянку іншому контракторові.

Церква в Казахстані є також духовно-світським центром. Де є церква, там вже оформилась українська громада, діють недільні школи, хори, молодіжні організації, відроджується національна свідомість, зберігається рідна мова. Українці оселилися в Казахстані понад 250 років тому, і тепер, після казахів і росіян, є третьою за чисельністю групою населення.

Виселенці з рідної землі за любов до своєї Батьківшини стали найбільшими страдниками нашого народу. Вони пережили тортури, зневагу, голод, тому їм прислуговує всенародна пошана, моральна і матеріяльна допомога, з якою, на жаль, до цього часу ніхто не спішить. На пожертви закордонних українців вже збудовано три величні церкви в Казахстані.

Допоможіть закінчити будову четвертої, щоб не пропали всі наші зусилля.

Ваші пожертви будуть виявом любови і пошани до наших братів і сестер, просимо писати на „UCCA-RODU" і зазначати „Казахстан". Висилати чеки слід на адресу: 203 Second Ave., New York, NY 10003.

Іван Буртик,
голова РОДУ,
Кліфтон, Ню-Джерзі

А де слово про Оксану Марчук?

Напевно, всі, що знають д-ра Василя та Оксану Марчуків, вдячні д-рові Павлові Пундієві за його згадку („Свобода", 2 листопада) про подвійний ювілей цієї пари.

Я хочу долучитися до цієї згадки та побажати ювілярам міцного здоров'я та багато, багато соняшних днів у колі своєї сім'ї та приятелів. Але один з ювілеїв – 50 років подружнього життя – вимагає, щоб згадати і пані Оксану, яка, побіч своєї праці поза домом, виховала чотирьох добрих дітей, які будуть окрасою нашого суспільства. Також годиться сказати, що вона знайшла час, щоб грати в бриджа, в якому кілька років тому дістала звання майстра на життя (Life Master).

Бажаємо їй нових успіхів у цьому важкому та інтелектуально вимогливому спорті, які, завдяки її виваженню та врівноваженню, напевно будуть.

Іван Коропецький
Елкінс Парк, Пенсильванія

Школу заснував досвідчений педагог

У „Свободі" (ч. 43) був допис Володимира Кривоноса про Школу українознавства в Пасейку, Ню-Джерзі, де автор помилково подає, що школу заснували в 1952 році „люди, які не мали педагогічної освіти".

Насправді цю школу заснував в 1951 році Никифор Гірняк, доктор філософії, довголітній учитель гімназій в Рогатині і Тернополі. В 1952 році він був директором Тернопільської гімназії „Рідна школа", потім – інспектором українського шкільництва на еміґрації в Сяноці в 1939-1940 роках, в Америці, в штаті Ню-Джерзі в 1955 році, референтом шкіл в штатах Конектикат, Ню-Джерзі, Ню-Йорк і Род-Айленд.

Люба Гірняк-Чолган,
Пасейк, Ню-Джерзі

Лев Силенко тепер у Києві

Читачі часопису пам'ятають надрукований у „Свободі" лист лікаря Богдана Кардащука з Чикаго про стан здоров'я Лева Силенка з проханням допомогти полегшити страждання недужої людини, яка після інсульту і серцевої недуги не може ходити, пересувається з допомогою інвалідного візочка і під наглядом помічника. Були зібрані кошти на переліт Л. Силенка в Україну і на його лікування. Тепер відомий релігійний діяч Л. Силенко перебуває в одній з кращих лікарень міста Києва. Лікарі роблять все можливе для порятунку його життя. Л. Силенко особисто висловлює щиру вдячність всім, хто відгукнувся і підтримав його допомогою і добрим словом.

Нагадаємо, що створено Фонд Л. Силенка. Число рахунку 107700 у Кредитівці „Самопоміч". Адреса: 2332 W Chicago Ave., Chicago, IL 60622, USA.

Тетяна Лисенко,
Чикаґо

Про гимн України

У „Свободі" (ч. 47) Стефан Палилик із Ґлен-Спей, Ню-Йорк, в листі „Не вороженьки, а вороги" уважає, що саме тепер є час змінити слова на „наші вороги", але вони не підходять до ритму нашого національного гимну. С. Палилик довго шукав такого слова і знайшов: „Згинуть наші вороги прокляті"! На мою думку, слово „прокляті" підходить до ритму, але воно надто брутальне. Слово „прокляті" можна замінити словами „згинуть наші вороги з Півночі, як роса на сонці".

Д-р Осип Оришкевич,
Принстон, Ню-Джерзі

Думаючи над словом „воріженьки", як керівник ансамблю „Промінь", якому часто доводиться співати гимн на різних імпрезах, знову й знову помічаю, що співати „Ще не вмерла України і слава, і воля" граматично неправильно. В нашій мові існує подвійний неґатив – „Не вмерла ні слава, ні воля". Наприклад у Лесі Українки: „Ні долі, ні волі нема".

Богданна Волянська,
Боґота, Ню-Джерзі

У листах – критичні настрої

Чимало листів отримує щодня „Свобода". Усі немає можливости й видрукувати. Окремі автори не зважають на прохання редакції не надсилати статті обсягом більше двох-трьох сторінок машинопису і шлють великі манускрипти. Щоб праця авторів не була марною, інформуємо в загальному про зміст їхніх листів.

Стефан Романів надіслав текст промови Посла України в Австралії Валентина Адомайтіса з приводу 75-річчя Голодомору, у якому зроблено наголос на міжнародному визнанні Голодомору 1932-1933 років геноцидом українського народу.

Василь Никифорук з Джексон-Гайтсу, Ню-Йорк, пише про недостатню увагу з боку УККА, УАКРади, Пласту, СУМ, СУА, кредитових кооперативів до відзначення державних свят України, зокрема Дня незалежности. У листі також висловлено ряд критичних зауважень до провідників України.

Чотири критичних листи написала до редакції **Марія Вишневська** з Чикаґо. У них вона осуджує корупцію у навчальних закладах України, пише про надто дорогі сукні і авта Юлії Тимошенко, критикує її за намір бути у проводі держави, не погоджується з появою в Івано-Франківську озвученого фонтану (мовляв, коштовна окраса для міста), а в інших містах – гральних закладів.

Три листи написав останнім часом **Юрій Кравчук** з Вільмінґтону, Делавер. У першому він критикує депутатів Верховної Ради, які дбають, пише він, не про державні, а про власні інтереси, в другому домагається посилення ролі України в ООН, а в третьому, цитуючи повідомлення „Свободи" про випад Посла Росії в Україні Віктора Чорномирдіна проти УПА, раптом робить висновок, що наш тижневик „є той слухняний підданий, який служить матушці Москві". Коли б це було так, то чи цитував би Ю. Кравчук виступ „Свободи" проти В. Черномирдіна?

М. Дністренко з штату Конектикат, прочитавши у „Свободі" (ч. 33) статтю Ростислава Хом'яка „Теми, щодо яких немає згоди" – про народження середньої кляси суспільства в Україні, пише про злиденне існування в Україні представників інтеліґенції, які мали б утворити середню клясу. Автор запитує, чи зміг би Р. Хом'як прожити на їхню платню в Україні? Також автор не погоджується з тезою, що й серед катів, організаторів голоду і репресій, були й українці. І нарешті, автор має претензію до Р. Хом'яка за те, що той пише своє прізвище без апострофа.

Копію свого листа до Президента України Віктора Ющенка переслав до „Свободи" **Петро Рибін** з Татарбунар на Одещині, депутат міської ради і редактор газети „Лиман". Уже два роки триває переслідування його з боку працівників місцевого відділу Міністерства внутрішніх справ, які скоїли проти нього протиправні дії в приміщенні редакції.

О. Мізюк з Порт-Оранжу, Фльорида, пропонує змінити назву Росії на Монголо-азійську державу, оскільки нинішні мешканці Росії мають багато спільного з монголами.

Іван Гончак з Йонкерсу, Ню-Йорк, надіслав копію мапи Речі Посполитої, на якій до складу держави включено терени нинішньої України і Білорусі. „Вже й мапу собі нарисували, як далеко границю свою підсувають, – пише автор листа. – Мені дивно, що ніхто з наших провідників не дає на це відповіді. Не спіть, треба Київ порушати". Не можуть провідники нічого сказати з цього приводу, бо такі кордони й справді мала Річ Посполита у XVII ст.

Михайло Федор з Флемінґтону, Ню-Джерзі, прислав копію статті Василя Савчука „Матерям героїв" з газети „Бережанське віче", у якій розповідається про відкриття у селі Підлісному Тернопільської обл. пам'ятника матерям, які виростили героїв-борців за Україну. Саме Ганна і М. Федори були ініціяторами встановлення пам'ятника. „Матері ці усе життя терпіли, бо втратили дітей, а було їх 15 юнаків з цього села", – пише М. Федор.

Д-р Василь Рождественський з Вудгевену, Мишиґен, у статті „Чи потрібна літера „ґ" в українській мові?" розповідає про історію усунення цієї літери з абетки і наполягає на її відродженні в українському повсякденні. „Без літери „ґ" українська мова залишається збіднілою, провінційною і позбавленою можливости сприймання чужоземних висловів, зокрема географічних, наукових, медичних та інших важливих термінів, імен і прізвищ політиків, відомих діячів науки, техніки, мистецтва, літератури", – пише він.

Вчителі школи-колеґіюму **Л. Дяченко-Лисенко, Л. Желдак, О. Золотоверха, З. Шульга** з Сміли на Черкащині у статті „На освітянській ниві Смілянщини" розповідають про свою школу, яка відзначила 70-річчя. Її випускники стали відомими лікарями, правниками, математиками, фахівцями у різних галузях економіки.

Є й два вірші. **Олександер Доцок** з Ґалфпорту, Фльорида, у вірші „Ганьба" засуджує встановлення памятника цариці Катерині II в Одесі. Він радить: „Прислухайтесь, любі друзі, до мудрої мови: новий пам'ятник катюзі втопіть в Чорнім морі".

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вас чекатиме оновлена Союзівка – Центр української спадщини

Рома Лісович,
Скарбник УНСоюзу

Закінчився літній сезон на Союзівці. Він був успішний і для дуже багатьох її гостей, від найстарших до наймолодших, залишиться приємним спогадом. Оселя, щасливо розташована в Кетскільських горах, що так подібні до наших рідних Карпат, вирувала дитячим гомоном, відлунювала танцювальними мелодіями і неповторними українськими народними піснями.

В цілому про цей минулий відпочинковий сезон можна сказати, що вдало, переконливо почалася передбачувана і плянована раніше трансформація Союзівки в культурно-громадський „Центр спадщини", а програмовою метою цієї трансформації, як випливає з самої назви центру, є збереження наших культурних досягнень і надбань та дбайливого передання їх нашим дітям та внукам.

Цього літнього сезону таборові програми, організовані Союзівкою, були розширені, тематично збагачені, в більшій мірі, ніж у попередні роки, орієнтовані на глибше ознайомлення юних таборовиків з нашими національними традиціями, мовою і культурою.

Маючи намір і велике бажання розвивати тіснішу творчу співпрацю з різними молодіжними організаціями, провідники Союзівки разом з молодими активістами опрацювали майбутній плян культурно-мистецьких, освітньо-виховних, спортивних заходів, здійснення яких повною мірою відповідатиме інтересам усієї української громади, а також потребам дальшого розвитку оселі. Ці пляни відкривають великий простір перед Пластом, Спілкою Української Молоді, Спортовим клюбом „Чорноморська Січ", Школою танців Роми Прийми-Богачевської, Товариством інженерів та багатьма іншими осередками організованого життя американських українців. Тому майбутнє Союзівки постає перед нашими очима привабливим і надійним.

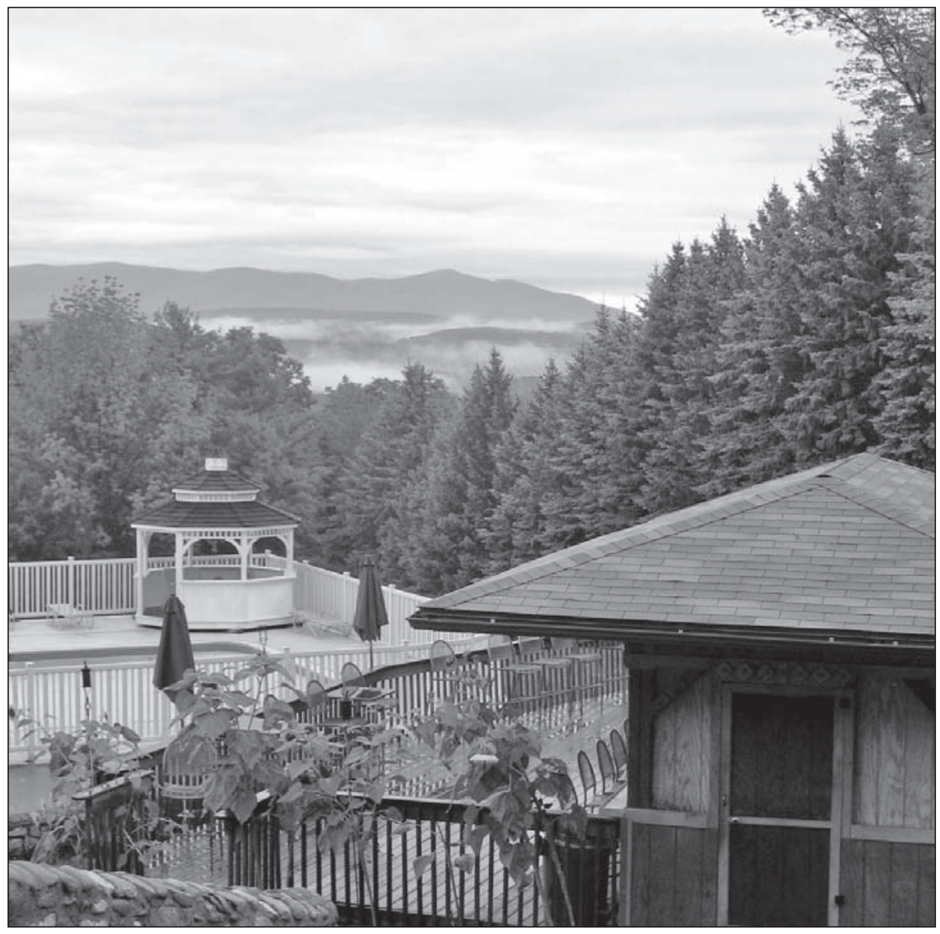
Зокрема в наступному сезоні, згідно з пляном праці, діятимуть нові табори, й серед них – табір адоптованих дітей з України та навчальний табір з вивчення англійської мови для молоді з України.

Від самого свого заснування в 1952 році Союзівка була не просто місцем відпочинку, але, як її справедливо називали, „маленькою Україною" на американській землі, де відбувалися найрізноманітніші культурно-громадські заходи, свята, відзначення різних ювілеїв, з'їзди, конференції, спортові табори і змагання, мистецькі конкурси, весілля, незабутні зустрічі з друзями, нові знайомства. Все це й надалі залишиться важливим аспектом діяльности Союзівки, але відтепер пріоритетним напрямом буде навчальний.

Судячи з того, як з кожним роком збільшується кількість учасників таборів, громада належним чином оцінює наші проєкти, пляни дальшого розвитку оселі викликають все більше зацікавлення, і ми гордимося цією увагою до нас, усвідомлюючи, що за нею стоїть щось значно більше, ніж інтереси відчочинку, – за нею стоїть щире бажання дітей і внуків українських імігрантів берегти і плекати нашу загальну культурну і духовну спадщину.

Ось яскравий приклад: протягом тільки одного тижня у різних програмах і таборах на Союзівці взяли участь 350 дітей одночасно. Союзівка, як то кажуть, „тріщала", але її управитель Нестор Паславський й інші наші працівники успішно справилися зі своїми завданнями.

Протягом наступних місяців ми будемо ділитися з читачами нашими плянами щодо розбудови Союзівки. Користуючись нагодою, запрошуємо усіх на Фестиваль української культури, який відбудеться 10-13 липня 2008 року. Вже тепер ми активно працюємо над його програмою.

Чарівний краєвид Союзівки. Фото: Рома Газдевич

Щоб ми мали змогу здійснити певні відновлювальні роботи на оселі, зокрема відремонтувати головну залю у „Веселці", цього року сезон закрили 12 листопада, а відкриємо його на весні 2008 року. Наші таборовики та гості знають, що система охолодження на оселі ще не досить потужна. Ми з цим не будемо відкладати, і з початком наступного літа вже діятиме нова, набагато досконаліша система охолодження. Також відновлення і навіть якісної заміни потребує підлога у „Веселці", де молоді танцюристи щоденно, годинами, вправляються у своєму мистецтві. Словом, „Веселку" чекає цілковите оновлення.

Ми вдячні Яремі Козакові, синові знаменитого українського мистця Едварда Козака, за те, що він погодився реставрувати картини, які прикрашають нашу залю.

Хочу втішити й шанувальників спорту: спортовий майдан буде розширено до професійного розміру.

Це тільки початок. Ми вдячні нашому членству, всім прихильникам Союзівки, усій нашій громаді за активну і постійну підтримку наших зусиль. Сподіваємось і віримо, що ви й надалі будете відгукуватися на наші заклики і приходити з потрібною поміччю. Сподіваємося і віримо, що коли ви приїдете на відкриття нового відпочинкового сезону, побачите на Союзівці великі і приємні зміни.

Союзівка потребує кожного з нас. Цей клаптик землі є власністю кожного члена Українського Народного Союзу, кожного члена великої української громади Америки.

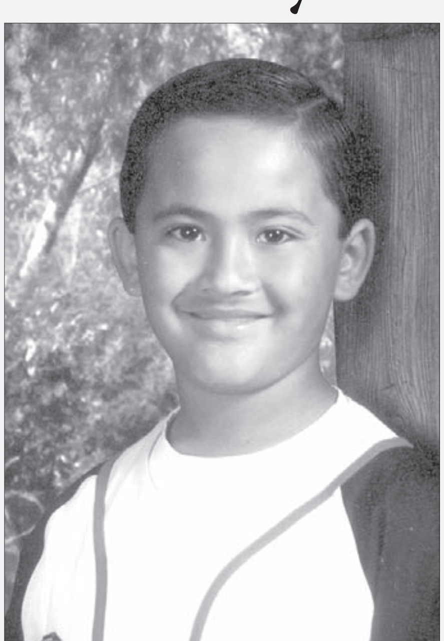
Закінчити хочу словами чарівної тирирічної Нінусі Раковської: „Я хочу їхати на свою Зівку! Так, вона своя, вона наша. Бережімо і розвиваймо її!

До скорого побачення!

Нові члени УНСоюзу

Йосиф Якубовський, син Рейлин і Андрія Якубовських з Маріна, Каліфорнія, – новий член 360-го Відділу УНСоюзу. Свого правнука забезпечила прабабуся Ольга Якубовська.

Андрій Якубовський, син Рейлин і Андрія Якубовських з Маріна, Каліфорнія, – новий член 360-го Відділу УНСоюзу. Свого правнука забезпечила прабабуся Ольга Якубовська.

Почалися Різдвяні зустрічі

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – Серед перших розпочав святкування Різдва Український Народний Союз, екзекутива якого влаштувала 1 грудня традиційне святкове прийняття для працівників Головної канцелярії, видавництва, відпочинкової оселі Союзівка і членів їх родин в Українському американському культурному центрі Ню-Джерзі. До колядок і пісень грав Славко Косів (зліва), до якого прилучився Михайло Козюпа, другий заступник президента УНСоюзу. Фото: Л. Хм.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

День союзянки в Українському культурному центрі

Попередня голова Округи Катруся Воловодюк (зліва), нововибрана голова Ольга Луків.

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – 11 листопада Округа Союзу Українок Америки в штаті Ню-Джерзі влаштувала „День союзянки“, щоб поінформувати громаду про працю Округи і рівночасно дати змогу присутнім гарно провести час, послухати цікаву програму і в приємному товаристві забути про щоденні проблеми.

Присутні мали змогу оглянути виставку з праці Округи – її відділів, стипендійного фонду СУА, суспільної опіки. Було показано журнал СУА „Наше життя“, фотографії українських експонатів в Музеї еміґрації на Еліс-Айленді, які виставлені там старанням СУА.

Програму в Українському американському центрі Ню-Джерзі відкрила нова голова Округи Ольга Луків, членка 75-го Відділу, яка поінформувала присутніх про різноманітну працю Округи, а також привітала Ірену Стецьків з Головної управи СУА.

Ведуча програмою Ксеня Раковська, членка 75-го Відділу, представила молоду учительку української школи у Випані Оксану Телепко, яка виконала пісню „Спать мені не хочеться“, з власним акомпаніяментом на бандурі. Наталя Буняк з 86-го Відділу спеціяльно на цей день написала сатиричний вірш „Від Еви – дотепер“, в якому з гумором довела, що талановиті і працьовиті жінки можуть багато чого досягнути.

Ансамбль з трьох дівчаток „Троянда“ заспівав три пісні – „Зажурились галичанки“, „Мамина сорочка“ і „Разом всі з нами“. Зворушливе оповідання „Гірка доля“ написала і прочитала Любомира Бойко з 86-го Відділу. Вона описала своє знайомство в харчовій крамниці зі старенькими пенсіонером, який був вдячний за її бажання допомогти йому. Відома піяністка, професор УМІ Таїса Богданська, членка 28-го Відділу, заграла „Токатіну“ Віктора Косенка і „Вальс е-моль“ Фредеріка Шопена. Після неї виступив Заслужений артист України Ростислав Василенко, який прочитав гумореску Анатолія Самійленка „Тост за українську мову“.

На кінці програми К. Раковська подякувала Українсько-американській федеральній кредитовій спілці „Самопоміч“ за допомогу у влаштуванні імпрези і попросила до слова управителя бюра в Парсипані, Ню-Джерзі, Михайла Козюпу, який нагадав, що за останній рік Кредитова спілка пожертвувала понад 600 тис. дол. громаді на різні добродійні цілі.

Оксана Кузишин

Виступає тріо „Троянда“ під керівництвом Оксани Телепко.

День подяки відзначено на оселі ОДВУ ім. Олега Ольжича

ЛІГАЙТОН, Пенсильванія. – 18 листопада на оселі Організації державного відродження України (ОДВУ) ім. Олега Ольжича було відзначено День подяки, цим разом – в супроводі сніжинок, які перетворили довколишній краєвид в надзвичайно привабливе видовище.

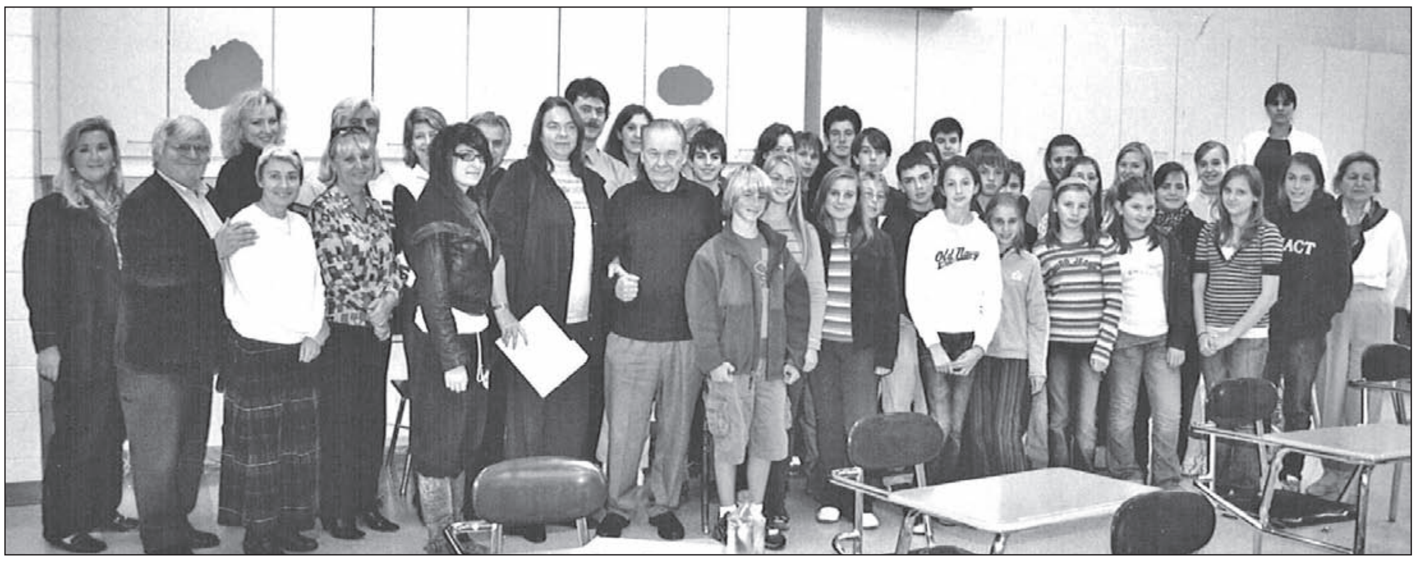
Мешканці селища і округи зґуртувалися у залі адміністративного будинку. Голова Центральної управи ОДВУ, також і оселі, Олександер Процюк виголосив молитву і привітав гостей.

Христинка Шафронська своїм милозвучним голосом вдовольнила всіх учасників, виконуючи чотири пісні.

Д-р Олександер Лужницький ознайомив учасників з його книжкою „Ukrainians of Greater Philadelphia“, в якій задокументовано українські інституції, що були побудовані і рівночасно розвивалися працездатністю українців, які оселилися у Філядельфії та околиці.

Богдан Пастушак

Зустріч громади з Героєм України Юрієм Шухевичем

Юрій і Леся Шухевичі серед шкільної молоді.

ВОРЕН, Мишиґен. – 2 листопада відбулася зустріч громади Дітройту з Героєм України Юрієм Шухевичем, сином Головного командира УПА Романа Шухевича. Зустріч організував Координаційний комітет державницьких організацій. Ю. Шухевича супроводжувала у його другій подорожі до США дружина Леся.

Зустріч відбулася в приміщенні Українського культурного центру, при численній участі громадянства. Присутні вітали Ю. Шухевича оплесками.

Ю. Шухевич повернувся в Україну після тривалих ув'язнень і сибірських заслань в 1989 році. Після проголошення Акту Незалежности України в 1991 році, він вперше здійснив гостинну поїздку до Західньої Европи, США і Канади і тоді вперше я мав нагоду познайомитися з довголітнім в'язнем у редакції „Свободи", а потім на оселі СУМ в Еленвілі, Ню-Йорк, де він виступав в панелі на теми України.

Зустріч в Дітройті розпочалася коротким словом і привітом почесного консула України і голови дирекції УКЦентру Богдана Федорака і Молитвою Владики УПЦ КП Олександра Биковця. Програмою проводив Борис Потапенко. Ю. Шухевич виголосив доповідь про політичну сутуацію в Україні і ролю націонал-демократів.

Присутні задали гостеві ряд запитань політичного характеру, зокрема про формування демократичної коаліції, на які, може, не всі отримали задовільні відповіді, бо, на думку Ю. Шухевича, „між українцями треба культивувати дух любови", але у політиці, зокрема сьогодні, коли московські владоможці і їхні українські помічники ще думають катеґоріями зверхности, дорога до справжньої любови і єдности далека. Зустріч закінчив Б. Потапенко, а о. Валерій Кандюк з Української католицької церкви св. Івана проказав молитву.

Перебування Ю. Шухевича в Дітройті було насичене зустрічами. Протягом чотирьох днів він зустрічався з вояками УПА, з Мирославом Кальбою, який вручив гостеві пожертву; відвідав обидві школи – парафії Непорочного Зачаття і суботню, зустрічався з проводом і юнацтвом Пласту.

Відбулась пресова конференція з участю Софійки Шидлівської, д-ра Романа Колодчина – обоє з „Української радіогодини", Ніни Василькевич з журналу „Дітройтські новини" і редактора Володимира Левенця, довголітнього редактора „Свободи" і члена редакційної колеґії „Вісника" і „Національної Трибуни". Під час зустрічі з кореспондентами Ю. Шухевич кілька разів повертався до теми загроз для України з боку зовнішніх і внутрішніх ворогів держави.

Володимир Левенець

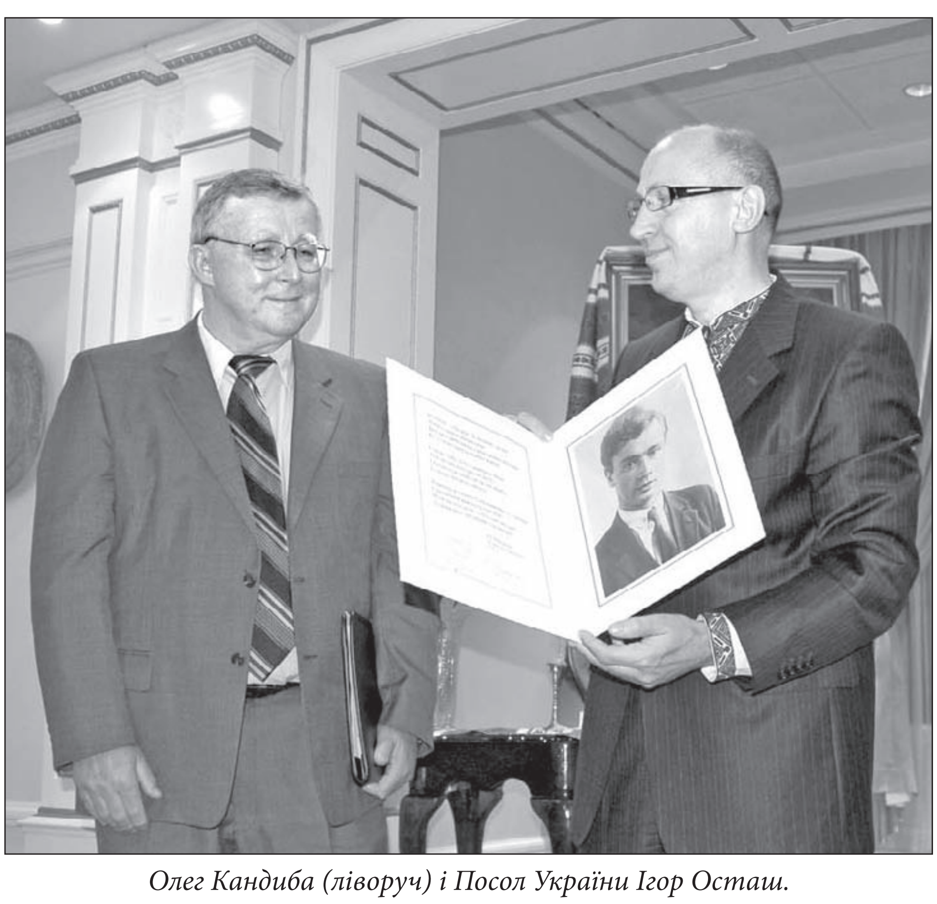

Новаки Пласту вітають Героя України Юрія Шухевича.

Шлях Олега Ольжича до величі

ОТАВА, Канада. – Канадська столиця мала особливий привід відзначити 100-річчя від дня народження Олега Ольжича – адже тут уже багато років мешкає син О. Ольжича, Олег Кандиба, активний член української громади Отави, патріот України.

Саме він запалив свічку перед портретом батька на вечорі „Шлях до величі", який відбувся 14 вересня 2007 року у приміщенні Посольства України в Отаві. Урочистий захід був підготовлений Науковим Товариством ім. Шевченка в Отаві та Посольством України в Канаді. Співорганізаторами виступили також Канадське Товариство Приятелів України, Пласт та Фундація ім. Ольжича в Канаді.

Олег Кандиба (ліворуч) і Посол України Ігор Осташ.

Вечір відкрила голова організаційного комітету і голова НТШ в Отаві д-р Юлія Войчишин. Вона підкреслила важливість визнання видатних особистостей, котрі своїм життям, прикладом, творчістю надихали український народ в найчорніші години його історії.

Після того, як присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять О. Ольжича, ведучі і читці представили глядачам біографічно-літературний монтаж „Шлях до величі", в якому стисло і разом з тим вичерпно було окреслено основні віхи життя і творчости визначного поета, публіциста, політика і вченого.

Поезії О. Ольжича прозвучали також у виконанні Олега Бєлкіна. Музичний супровід до монтажу підготувала Ольга Катрушенко, а технічну підтримку (фотографії та ілюстрації до монтажу, які проєктувалися на великому екрані) забезпечив Микола Біланюк, пісню О. Ольжича „Розкрийте зіниці" виконала Ірина Смішна.

По закінченні вистави виступив О. Кандиба. Вн наголосив на важливій ролі, яку зіграв О. Ольжич у його долі – хоч він і не знав батька живим, його приклад завжди надихав його у переломні моменти, служив дороговказом у житті.

О. Кандиба підкреслив також значущість постаті О. Ольжича як видатного патріота для українських визвольних змагань та актуальність поглядів батька для політичної сучасности України.

Заключне слово на вечорі взяв Посол України в канаді Ігор Осташ. Він стисло окреслив всю багатогранну особистість О. Ольжича як науковця-археолога, поета і публіциста, активного керівника ОУН, громадсько-політичного діяча і політика, який ставив національні ідеали вище власних амбіцій і розумів важливість об'єднання визвольних зусиль усіх патріотів.

І. Осташ нагадав присутнім, що в листопаді 2006 року Президент України Віктор Ющенко підписав указ про відзначення у 2007 році 100-річчя від дня народження О. Ольжича, до цієї важливої дати в Україні було видано найповнішу на сьогодні збірку його творів. За словами Посла, О. Ольжич повернувся до України, став невід'ємною часткою політичної, культурної, наукової і мистецької історії України.

На закінчення вечора О. Кандиба вручив Послові України пам'ятну грамоту з фоторепродукцією портрету О. Ольжича, та віршем О. Ольжича „Захочеш і будеш".

Галина Мокрушина,
член НТШ в Отаві

Зустріч учнів школи з ветеранами УПА

Учасники зустрічі з ветеранами УПА.

ПАСЕЙК, Ню-Джерзі. – В Школі українознавства відбулася зустріч учнів і вчителів з колишніми вояками УПА, які живуть в нашій громаді. До школи прийшли Дмитро Возняк (псевдо „Крик"), Юліян Котляр (псевдо „Левко"), Теодор Москаль (псевдо „Сян"), Петро Хула (псевдо Мирний"). Вони не чекали такої масової участі в зустрічі учнів, вчителів та батьків.

Директор школи В. Кривоніс зробив доповідь, в якій візначив, що протягом десятків років радянська система робила все можливе, щоб позбавити і перекрутити історію. Керівники і учасники визвольної боротьби нашого народу вважалися зрадниками.

В незалежній Україні правда поступово утверджується. Доповідач розповів про історію утворення УПА, її боротьбу. Він підкреслив, що це була унікальна в світовій історії армія, яка в умовах відсутности власної держави, не маючи підтримки іззовні, без одягу, взуття, продовольства, медикаментів понад 10 років протистояла арміям двох найсильніших імперій – гітлерівської і сталінської, озброєних до зубів. Це була народна армія, її підтримував весь народ.

Після виступу директора школи гості поділились спогадами про боротьбу УПА, про бої, в яких вони брали участь. Голова об'єднання колишніх воїнів УПА Ю. Котляр розповів, як УПА, спираючись на підтримку населення, вела боротьбу. Він наголосив, що сьогодні триває збирання і публікація документів про УПА. Вже вийшло 65 томів, робота продовжується.

П. Хула розповів про становище українців, які терпіли терор німців, більшовиків і поляків. У формуванні УПА значну ролю відіграли старшини, які боролися за Україну разом з Петлюрою.

Д. Возняк згадував, як пішов в УПА, коли мав 18 років, пройшов вишкіл на Лемківщині, воював в сотні „Бурлаки", пізніше в сотні „Громенка". В цих боях він був тяжко поранений.

Учні школи Л. Гольдфельд, Л. Павловська, О. Довгань, І. Гавданович, Х. Єрмагенкова, Н. Коростінь, І. Кучнат, О. Микула, Б. Табака виконали стрілецькі і повстанські пісні. Кілька пісень заспівала М. Мигалко. Діти читали вірші про УПА і Україну.

До проведення зустрічі чимало зусиль доклали педагоги Г. Семеняк та О. Стефак.

Володимир Висоцький

На Фльориді вітали ректора Острозької академії

НОРТ-ПОРТ, Фльорида. – Заходами Товариства української мови ім. Тараса Шевченка українська громада в південно-західній частині Фльориди вітала д-ра Ігоря Пасічника, ректора Національного університету „Острозька академія", та керівника відділу закордонних зв'язків університету Едуарда Балашова, які перебували на Фльориді 12-16 листопада. Ширша зустріч з громадою відбулася 14 листопада в Українському культурному осередку св. Андрія, де І. Пасічник інформував присутніх про відродження і дальший розвиток академії. Тепер в університеті навчається 2,500 студентів. Навчальними мовами є українська і англійська.

Для ознайомлення з працею університету була влаштована товариська зустріч з членами Товариства української мови, на яку прибув д-р Бен Абрамовиц, полковник у резерві американського війська, який минулого року був викладачем у Острозі. При університеті створено для хлопців-сиріт військовий вишкіл, де виховуються майбутні офіцери українського війська.

Для гостей були влаштовані прогулянки до Мексиканської затоки, музею мистецтв, де куратором є д-р Стівен Борис, українського походження. Відбулися також зустрічі з родиною І. і М. Радзикевичів, з д-ром Є. Стецьковим, які готові подарувати свої мистецькі збірки для музею Острозького університету.

Українська громада Фльориди щедро відгукнулася на потреби Острозького університету, щоб і далі розвивати наукову бібліотеку та утримувати військовий ліцей.

Датки на це, які можна відчисляти від податку, можна надсилати на адресу Товариства української мови (ТУМ) на Фльориді: Ukrainian Language Society, 5050 Seagrass Dr., Venice, FL 34293.

Віра Боднарук

Зліва: Богдан Боднарук, Ігор Пасічник, Віра Боднарук, Едуард Балашов.

Патріярх УПЦ КП – гість парафії св. Миколая

Патріярх УПЦ КП Філарет за столом президії.

КУПЕР-СИТІ, Фльорида. – 4 листопада 2007 року парафіяни храму св. Миколая, разом з численними представниками з ближчих і дальших міст Америки, зібрались на урочисту зустріч з Патріярхом Київським і всієї України Філаретом та українських помісних церков діяспори, в супроводі Єпископа Бориспільського Паїсія і секретаря Синоду проф. Дмитра Степовика.

Настоятель храму о. Віктор Полярний запросив Владику Філарета до спільної молитви, а голова церковної громади інж. Леонід Гусак подав Патріярхові хліб-сіль – справді мистецький твір молодих господинь парафії.

Під час Служби Божої чудово співав хор під керівництвом Петра Мазепи – від „херувимського“ піяніссімо до могутнього „Іспола еті Деспота“. Читання євангельської притчі про бідного Лазаря супроводилося коментарями Патріярха Філарета – якою ж простою, зрозумілою і гарною мовою він це від серця промовляв! Владика додав, що перш за все треба робити добро для всієї Церкви й Держави української.

Зворушливо було дивитися на зграйку малих діточок, що йшли до Причастя й Благословення.

Після „Многая літа“ Патріярхові і Україні всі перейшли до святково прибраної залі, де вже на гостей чекав обід – стараннями молодої зміни.

У президії, очоленій Владикою Філаретом і Єпископом Паїсієм, сиділи: протоієреї Віктор Полярний, Б. Згоба, о. Петро Зінич, протопресвітер, настоятель Православної церкви ім. св. Андрія в Норт-Порті о. Михайло Борисенко, священик В. Боровський, проф. Д. Степовик, доброчинці храму св. Миколая – Олекса і Галина Воскобійники та монсеньйор Греко-католицької церкви в Маямі о. Мартин Конован.

Програмою виступів і привітань керував Л. Гусак. Він визначив харизму Патріярха такими словами: „Ім’я Патріярха Філарета золотими літерами записане в історії України“ (бо, на відміну від деяких державних діячів, він залишається безкомпромісним у боротьбі за незалежну Помісну Українську Церкву).

Цю думку далі розвинув у своїй промові о. М. Борисенко: на засадах вікопомного Українського собору 1921 року наш Патріярх невтомно й рішуче бореться проти чужого впливу на наш нарід. Коротко, але щиро й енерґійно привітав Патріярха молодий голова осередку ім. св. Андрія, син о. Михайла, Володимир Борисенко.

В заключному слові Патріярх Філарет відзначив, що він у цій діяспорній громаді відчув те, чого так бракує в Україні: єдність. Владика згадав, як у 1992 році французький орган преси „Le Monde“ написав, що коли 20 млн. вірних будуть належати Москві, української незалежности не стане. Патріярх з гордістю повідомив, що Київський патріярхат з того часу виріс учетверо. Не може бути мови про з’єднання з Московським патріярхатом, але треба повернути до батьківської Церкви тих, хто заблукав до чужої.

Коротко зупинившись на позитивних рисах першого Президента України Леоніда Кравчука і на теперішньому становищі Президента Віктора Ющенка, Патріярх висловив розуміння труднощів керівника держави. Так, В. Ющенко поставив на карту своє власне життя, і в великій мірі вже поплатився за те. Він – як відважний орел, якому покалічені крила не дають змоги розгорнути їх на всю широчінь – через чинники поза його впливом. Доля Президента України залежить від допомоги всіх інших партій України. Патріярх вважає, що економіка України має чудові перспективи й залежить від співпраці всіх інституцій і політичної зрілости народу, а в першу чергу – української еліти.

Патріярх Філарет підкреслив: „Незалежність нам прийшла від Бога. Український нарід Його ніколи не покидав, і Бог не покинув нас. Помісна українська Церква була, є і буде, і Незалежна Україна є – і буде!“.

Ганна Черінь

І знову дві парафії разом

Зліва: о. Володимир Ганас – парох Української православної церкви св. Покрови і о. Володимир Костюк – парох Української греко-католицької церкви під час Молебня за єдність церков у Філядельфії.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – В неділю, 11 листопада, знову відслужили Молебень за єдність Української Церкви, тим разом у православній церкві св. Покрови, о. Володимир Костюк – парох греко-католицької церкви св. Архистратига Михаїла і о. Володимир Ганас – парох православної церкви св. Покрови. Ця дружня традиція обох парафій продовжується вже роками.А почалась вона ще тоді, коли частина греко-католиків, яка не бажала переходити на Григоріянський календар і не бажала чужої мови у своїй церкві, вирішила затримати свій український обряд та все своє рідне, щоб духовно бути зі своїм народом в Україні.

Митрополит Православної Церкви, а пізніше Патріярх Мстислав пішов назустріч мирянам. Він сказав: „Є дві православні церкви у Філядельфії. Вибирайте, котру хочете, і домовтесь зі священиком, в котрий час зможете відправляти Богослуження“. Відтоді у церкві св. Покрови ця дружба триває, хоч грекокатолики побудували окрему церкву.

Від того часу відправляються Молебні за єдність наших церков то у православних, то у грекокатоликів, за участи священиків і мирян обох церков.

Зіновій Квіт

Відзначили 55-річчя Української автокефальної православної церкви

НОРТ-РОЯЛТОН, Огайо. – 27-28 жовтня з участю Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета, депутата Верховної Ради Петра Ющенка, проф. Дмитра Степовика, численного духовенства, парафіян і гостей відбулося святкування 55-річчя Української автокефальної православної церкви св. Трійці.

27 жовтня у Святопокровському осередку відбулася зустріч гостей з України з громадою Клівленду-Парми. Гостей привітав голова УЗО Василь Ліщинецький. П. Ющенко розповів про перспективи економіки України. Патріярх Філарет представив спектр духовного стану населення після розвалу СРСР. Проф. Д. Степовик розповів про статус української мови і культури. Були запитання і відповіді на них.

Головна програма святкувань відбулася в неділю, при храмі св. Трійці. Була відслужена Патріярша Служба Божа, відбувся хресний хід довкола церкви. Відтак програма свята продовжувалася в парафіяльній залі. Після внесення прапорів США і України і заспівання славнів, гостей вітав парох о. Богдан Згода. Були зачитані привіти від місцевих урядовців штату.

У мистецькій програмі виступили О. Стахів, О. Бурановська, Х. Міґелич, ансамбль „Калина", З. і І. Дмитрови, О. Яковенко, Р. Промко, і Ю. Федорів. Після концерту відбувся обід, на якому з вітаннями виступали Вікарій УПЦ КП Єпископ Паїсій, монсеньйор М. Ревтюк – парох катедри св. Йосафата УКЦ, В. Ліщинецький – голова УЗО, О. Шараневич з СУА, пастор Б. Мальський, проф. Д. Степовик, П. Ющенко. Заключне слово виголосив Патріярх Філарет. 29 жовтня Патріярх Філарет подарував головній бібліотеці Клівленду 100 книг, виданих УПЦ КП.

Евген Бачинський

Учасники церковного свята в Огайо. Фото: Лукія Гриців

Підсумкова зустріч, присвячена УКУ

НЮ–ЙОРК. – У суботу, 17 листопада ректор Українського Католицького університету о. д-р Борис Ґудзяк, вранці, ще перед жалібним походом українців до храму св. Патрика, зустрівся у примішенні Товариства „Самопоміч" з членами Комітету приятелів УКУ метрополії Ню-Йорку. Це було заключне засідання після четвертого, успішного обіду-зустрічі приятелів УКУ з офіційними представниками УКУ, на якій, крім о. д-ра Б. Ґудзака, були віцеректор Мирослав Маринович і декан філософського факультету о. д-р Ігор Бойко, президент Української Католицької освітньої фундації Джон Курі, члени Данило Шиманський і Джім Каспер.

Як уже повідомлялося, зустріч була добрим живом для УКУ, бо принесла понад 1,16 млн. дол. Ирина Клюфас від імені численної родини, у пам’ять чоловіка, д-ра Еміліяна Клюфаса, який після довгої недуги помер у квітні ц.р., пожертвувала 1 млн. дол. на специфічні проєкти УКУ. До речі, покійний Е. Клюфас походив з священичої родини о. крилошанина Івана і Марії Клюфасів.

Інтереси розвитку УКУ промовляють до сердець не тільки української спільноти в діяспорі, але також в Україні. У своїй розповіді ректор о. д-р Б. Ґудзяк подякував членам Комітету приятелів УКУ й Українській Католицькій освітній фундації за самовіддану й успішну працю в ім’я УКУ, адже розвиток університету, в якому богослов’я вивчають, вперше в Україні чоловіки і жінки, означає відтворення науково-творчого потенціялу українського богослов’я. Дотепер духовні навчальні заклади виховували і вишколювали священиків тільки на парохів. Тому наша УКЦерква не могла покласти на полиці бібліотек наукових праць з богослов’я. Хоч були священики з докторатами, вони не могли займатись науковими дослідами, бо стали парохами.

В Україні поволі починають розуміти особливе значення науки богослов’я, – підкреслив о. Б. Ґудзяк. Донедавна УКУ, маючи міжнародне визнання, не мав його від української держави. Відповідальні за освіту в Україні чинники не могли зрозуміти, що богослов’я – також велика наука. Це було старе радянське розуміння. Після багатьох зусиль УКУ нарешті одержав українське державне визнання. На сьогодні університет вже має п’ять випускників з докторатами.

УКУ не користується жодною державною допомогою. Джерелом фондів УКУ є українська діяспора, зокрема в США, різні міжнародні християнські допомогові організації та установи. Щоправда, в останній час міський голова Львова Андрій Садовий пообіцяв для УКУ виділити 850 тис. дол. на відновлення університетських приміщень. Голова Львівської обласної держадміністрації Петро Олійник також сприяє дальшому ровиткові УКУ.

Серед студентів, як і серед викладачів, бачимо не тільки українців. Наприклад, філолог Джефрі Вілс – американець, декан гуманітарного факультету, о. Юрій Авакумов – росіянин з Санкт-Петербурґу, професор Антуан Аржаковський – француз російського походження.

У спільному обміні думок були заторкнені різні питання, зокрема духовної семінарії у Львові, яка потребує допомоги, а також щодо Патріяршого собору Воскресіння Христового у Києві, будівництво якого частково призупинилось через брак фондів.

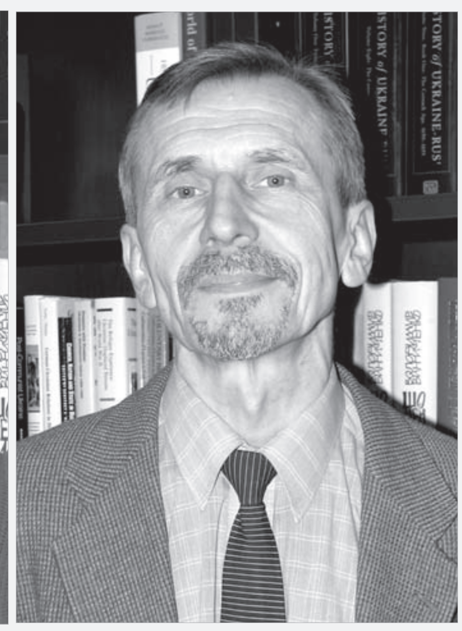
На всі питання о. Б. Ґудзяк дав вичерпні відповіді.

Микола Галів

Семінар про Голодомор в Україні

Людмила Гриневич

Микола Рябчук

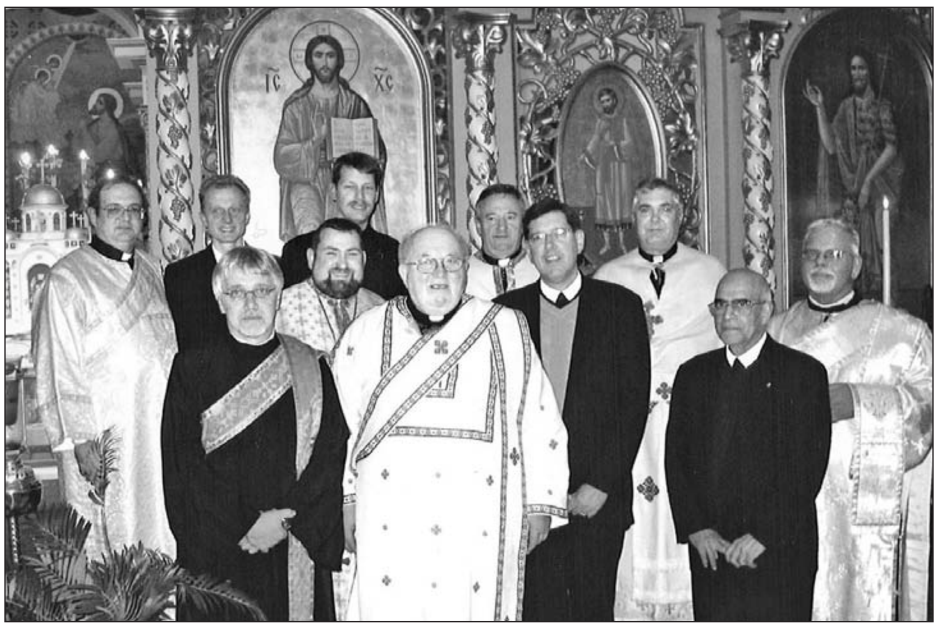
ЕДМОНТОН, Канада. – 13 листопада в Альбертському університеті відбувся розширений семінар, присвячений темі Голодомору, на якому виступили Людмила Гриневич з Інституту історії Національної Академії Наук України та Микола Рябчук, публіцист і культуролог. У своїй доповіді Л. Гриневич зосередилася на темі радянської офіційної політики пам’яті та історичній науці про Голод 1932-1933 років. Микола Рябчук зосередився на аналізі офіційної політики урядів Леоніда Кравчука та Леоніда Кучми та ставлення політичих сил України до Голодомору.

Д-р Сергій Біленький

25 років на службі рідній церкві

СИРАКЮЗИ, Ню-Йорк. – Українська громада 27-28 жовтня вшанувала о. диякона д-ра Мирона Ткача з нагоди 25-ої річниці служіння в Українській католицькій парафії св. Івана Хрестителя. Він є першим дияконом у парафії, який служить вже чверть сторіччя, та єдиний диякон УГКЦ в Америці, який служить так довго. Усе життя він вчив у середній школі, 18 років працював у Школі українознавства ім. Лесі Українки в Сиракюзах, був директором цієї школи впродовж п'яти років. Вийшовши на пенсію, продовжує вчити кандидатів у диякони.

М. Ткач – активний у церковних і світських організаціях, очолював Товариство Святого Імені, був головою місцевого відділу УККА, досі очолює 39-ий Відділ УНСоюзу, в якому його дружина Джойс Ткач є успішним скарбником. Д-р М. Ткач був також учасником чотирьох Конвенцій УНСоюзу. Ювіляр є теж членом „Провидіння", передплачує союзову пресу та цікавиться церковно-громадським життям своєї громади.

Після Служби Божої в церкві св. Івана Хрестителя (зліва): о. диякон Едвард Ґалвін, о. Степан Білик, о. диякон Майкел Еванс, о. Роман Малярчук, о. диякон Том Ґач, о. диякон д-р Мирон Ткач, о. Михайло Бундз, Том Запо, о. Роберт Бачо, Ґейбріел Фюмано, о. диякон Іван Ґобчук.

Народився М. Ткач в селі Настасів на Тернопільщині. Під час Другої світової війни його родина опинилася в таборах Австрії і Німеччини, а в 1949 році еміґрувала до США. Майбутній диякон закінчив семінарію в коледжі св. Василя Великого в Стемфорді, де здобув науковий ступінь бакалавра з філософії та психології. У 1962 році здобув звання маґістра з історії США в Сієна-коледжі і того ж року одружився з Д. Мазурек. Невдовзі молоде подружжя виїхало до Сиракюзів, де юний адепт отримав працю. Свої студії завершив докторатом з історії в Українському Вільному Університеті в Мюнхені в 1975 році. У 1982 році Владика Василь Лостен висвятив М. Ткача у сан диякона. Цього року подружжя Ткачів відзначило 45-річчя подружнього життя.

У вшануванні 27 жовтня взяли участь три доньки о. диякона з чоловіками – Дебора Ґаліґан, Андрея Ля Ґров і Меланія Ван Шейк та 11 внуків, багато родичів з США й Канади. Службу Божу служили оо. Роберт Бачо і Роман Малярчук з Сиракюзів та Михайло Бундз з Ютики, оо. диякони Едвард Ґалвін з Сиракюз, Іван Гобчук з Елмайра-Гайтсу, Майкел Еванс і Роберт Колман з Обурну. Головну проповідь виголосив о. монах Майкел Тейлор. Присутні у церкві був також о. Степан Білик з Ню-Йорку з родиною, оо. диякони Т. Ґач з Вотервліт, монахи Т. Запо і Ґейбріел Фюмано.

Після Служби Божої в церковній залі відбулася гостина для всіх учасників Богослуження. З вітаннями виступили о. Р. Бачо, суддя Джан М. Ліщак, Кімберлі Ґаліґан (внучка ювіляра) і Дж. Ткач – його дружина, автор цієї статті, Роман Федорик, Луіз Пізуті і Пол Шашкін – колишні студенти ювіляра та Дона Буш – голова Апостольства Молитви. На закінчення о. диякон М. Ткач поділився з присутніми своїми спогадами, підкреслюючи ролю св. п. о. декана Василя Середовича – свого духовного батька, який заохочував його стати дияконом і підтримував у потребі.

Подібна програма вшанування о. диякона д-ра М. Ткача відбулася 28 жовтня. Зворушливу проповідь сказав о. Василь Кадило зі Стемфорду. На обіді, після Служби Божої, виступили оо. Р. Бачо, В. Кадило та Р. Малярчук, Д. Ґаліґан, автор цієї статті, д-р Іван Гвозда, суддя Дж. Ліщак, Джан Ґенслер, Вільям Ґаліґан – голова Товариства Святого Імени та Л. Пізуті.

За віддану працю о. диякон М. Ткач одержав апостольське благословення від Папи Бенедикта XVI, патріярше благословення від Патріярха Любомира Гузара, благословення від Апостольського нунція у Вашінґтоні П'єтро Самбі, митрополиче благословення від Митрополита-Архиєпископа Стефана Сороки, Єпископське благословення від Владики Павла П. Хомницького – Єпарха Стемфорду, а також від колишнього Владики Стемфордської Єпархії Василя Лостена. Надійшло також благословення від Владики Річарда Семінака з Чикаґо.

Микола Дупляк

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Грудень 2007 р., ч. 88

Чи Росія ліквідує єдину українську бібліотеку?

Упродовж довгих років українці Російської Федерації робили все можливе для відкриття української бібліотеки в Москві, а тепер, коли не минуло й півтора року після її офіційного відкриття, вимушені протестувати проти її реорганізації. Адже всім зрозуміло, що затіяна московською владою реорганізація бібліотеки призведе до ліквідування цього закладу.

Ніч у швидкісному експресі – і я на один день в Москві. Від Київського вокзалу до місця призначення добиратися доволі зручно. Сьогодні тут є все: читальна заля, абонемент, відділ дитячої літератури, медіятека, актова заля та відділ російської україніки, картинні ґалерії, місце для зберігання архівів. А ще – колектив, який добирався на працю до цього закладу роками і який, як до відкриття бібліотеки, так і після нього, старався, як тільки міг.

Але ці старання не допомогли: відкривши бібліотеку як українську, тепер московська влада намагається реорганізувати її в Бібліотеку народів Росії. Очевидно, це лише „прив'язка", так би мовити, „мотивація", але насправді всі розуміють, що за реорганізацією приховується бажання вирішити на свою користь долю сучасного просторого до того ж в центрі столиці, приміщення, в якому розташовано Бібліотеку української літератури.

„Об'єднання українців Росії, Федеральна національно-культурна автономія українців Росії, Реґіональна суспільна організація „Українці Москви" протестують проти запланованої Комітетом з культури Москви (підрозділ уряду Москви) реорганізації Бібліотеки української літератури в Москві на Бібліотеку народів Росії", – розповіли мені спеціяльно для видань Фундації ім. І. Багряного в прес-службі і Об'єднання українців Росії. Українці Москви переконані, що така реорганізація буде означати фактичну ліквідацію української бібліотеки, до того ж – вже вдруге в її історії.

Нагадаю, що в грудні 2000 року уряд Москви прийняв постанову „про створення державного закладу культури „Бібліотека української літератури", а згодом, після завершення будівництва нового будинку, їй було виділене приміщення. Бібліотека фінансується з бюджету Управління культури Центральної адміністративної округи Москви. Втім, ці рішення московської влади виникли не на порожньому місці. Свого часу українські організації Росії та Москви виступили із заявою, в якій висловили серйозну стурбованість тим, що питання виділення придатного для нормальної роботи Бібліотеки української літератури в Москві приміщення не вирішується упродовж багатьох років. Відтак розв'язання цієї проблеми було піднято на рівень президентів України і Росії.

Сьогодні це найбільший у Російській Федерації бібліотечний комплекс, який має зібрання сучасної української книги. Це єдина загальнодоступна спеціялізована бібліотека, мета якої – знайомити читачів з літературою та іншими документами українською мовою, а також з літературою про історію, політику, культуру України.

Прикметно, що, виступаючи на урочистостях з нагоди відкриття нового приміщення Бібліотеки української літератури в Москві, перший заступник Москви Людмила Швецова наголошувала, що це, мовляв, знакова подія у культурному житті російської столиці, яка збігається зі святкуванням Дня російських бібліотек і Дня Києва. Вона також підкреслила тоді, що сьогодні великий інтерес до української літератури виявляють не лише етнічні українці, що мешкають у Москві, але й всі ті, хто цікавиться українською історією та українською культурою.

Нагадаю заокеанським читачам, що на відродження Бібліотеки української літератури, що була ліквідована в 1938 році, пішло 18 років праці українських громадських організацій разом з державними структурами Москви. В новому ж приміщенні бібліотека відкрилася 26 травня 2006 року. Тут зформовано єдиний в Російській Федерації унікальний бібліотечний фонд. Відтак українська громадськість Москви і Росії звернулася до керівництва Москви з вимогами не допустити реорганізації Бібліотеки української літератури. Читачі бібліотеки також надіслали колективний лист посадникові Москви. Після спілкування з працівниками бібліотеки автор цих рядків відчув, що на них чиниться тиск.

Сергій Козак

Дякуємо!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви на потреби та працю Фундації такі організації та особи: 6 тис. дол. – **Фундація „Спадщина" банку „Певність"**, яку очолює Юліян Куляс, на видання другого тому „Літературно-критичні праці" Григорія Кочура; 750 дол. – **Іван Головацький** з Австралії на розсилання його книги „Пізнання правди про життя ради життя" до бібліотек України; по 200 дол. – **Софія Скоп, Іван Даниленко** для розсилання до бібліотек книги Сергія Козака „Розвіяні по світах" про відомих осіб з Волині, та **Михайло** і **Марія Коргуни** на видання доповненої книги Петра Ротача „Розвіяні по чужині" про відомих полтавців діяспори; по 100 дол. – **Петро Гурський, Ірина Смик-Бікерстаф** та **Борис** і **Діяна Шерстюки;** 60 дол. – **Тамара Сидоряк;** 50 дол. – **Василь Коновал;** 40 дол. – **Ольга Кондратюк;** 15 дол. – **Атанас Кобрин**.

На видання книги „Забуттю не підлягає" про штучно створений Голодомор в Україні 1932-1933 років прислали пожертви: по 100 дол. – **Антон** і **Ольга Філімончуки** та **Медеслав Литвиненко** та 25 дол. – **Василь Коновал.**

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям і просить й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, які звільнені від податків в США, щоб вона могла допомагати у виданні потрібних книг на теми, що були невідомі або заборонені в Україні, та надавати допомогу сиротам, науковим установам, газетам та журналам України. Минулого місяця Фундація виділила 2 тис. дол. для Острозької академії.

В Фундації можна придбати видані за кошти Фундації книги Івана Багряного „Людина біжить над прірвою", „Огненне коло" – про бій дивізії „Галичина" під Бродами, „Розгром" та „Чого я не хочу вертатися до СССР" в одній книзі – 30 дол., „Буйний вітер" – 30 дол., „Публіцистика" – 25 дол., „Марш молодости" Віталія Бендера – 30 дол., „Притча про хату, або Сорок святих" Олександра Шугая – 35 дол., „Життєва мудрість" у творах І. Багряного Валерія Кунова – 15 дол. та інші твори, видані Фундацією, які ще є в обмеженій кількості. Замовлення на книги шліть на адресу Фундації.

Іван Багряний: що таке героїзм?

Героїзм? Що таке героїзм? Героїзм – це велич, поезія, краса. Героїзм – це раптовий, величний, запаморочливий для інших вчинок, це блиск раптової відваги, що захоплює людські серця виконанням неможливого. Це короткотривала напруга для досягнення ефекту в свідомості, що він потім буде помножений і розписаний у всі кольори веселки людською фантазією. Героїзм – це пафос чину перед лицем світу і перед лицем приготованих лаврів, славословлень, квітів, золотих медалей і жіночої чи дівочої любові, що складається на жертовник героям, як найдорогоцінніший дар, і що, може, єдина рухає тими героями, утримуючи їх в найвідповідальнішу хвилину від обернення в звичайного труса й нікчемність. Герой замружує очі, тримаючи в них і ті всі приваби, як турецький солдат райських гурій, голих і податливих, шалено бажаних, і кидається сторч головою в каламутну воду – випливе, тоді він раптом герой на все життя й споживач благ, призначених героєві; потоне – він теж герой, бо світ буде йому рукоплескати й поставить пам'ятник, а блага землі однаково забезпечені йому й на тому світі. Але яке це має відношення до сучасної людини на великому конвеєрі, до людини, розчавленої нишком у герметично ізольованих від світу кам'яних мішках, до людини, що повзає й звивається, як черв'як, одна-однісінька, без світу й без лаврових вінків, виставлених демонстративно спостережниками? Людина, яка змагається не для того, щоб здивувати світ, якого для неї не існує й яка теж не існує для світу (о, що таке людина серед 200 млн., а тим більше серед 2 млрд.! Піщина!), а для того, щоб своє маленьке „я" зберегти від моральної ганьби й позорища перед самим собою, від смерти, перед якою звичайна смерть героїв – велике, недосяжне щастя. І яке це має відношення до геройства? Ні, це не героїзм. Це зовсім не героїзм. Це щось таке, що йому немає ім'я в людській мові.

З книги „Життєва мудрість у творах Івана Багряного"

Друге видання бібліографічного покажчика

З нагоди відзначення 100-річчя від дня народження українського письменника і політичного діяча Івана Багряного у Харкові вийшло з друку коштом Фундації ім. Івана Багряного друге, доповнене, видання бібліографічного покажчика життя і творчости письменника тисячним накладом на 190 стор.

Покажчик містить відомості про твори І. Багряного та літературу про нього, що видавалася з 1925 року не лише в Україні, а й за її межами. Довідкове видання складається з статтей про письменника „Творчий портрет митця" М. Сподарця – доцента катедри історії української літератури Харківського національного університету, та допису Вадима Усаня „Іван Багряний (1906-1963)", альфабетного переліку творів письменника, списку його псевдонімів, іменного покажчика авторів публікацій про нього, списку використаних джерел.

Посібник адресовано літературознавцям, історикам, викладачам, працівникам бібліотек і музеїв, студентам і також усім, хто цікавиться історією української літератури та України взагалі.

Цікаво і приємно, що на сторінках цього видання чільне місце посідають сучасні письменники-дослідники, про що говорить подяка, висловлена у передмові. Укладачі покажчика Тетяна Сосновська, Валентина Ярошик, В. Усань та науковий редактор Юрій Безхутрий вдячні Канадському товариству приятелів України в Торонто, Фундації ім. Івана Багряного, які профінансували видання покажчика, Інституту українсько-канадських студій, М. Балаклицькому (Харків), О. Галкінові (Охтирка), К. Квітчастій (Охтирка), Ю. Керекешеві (Ужгород), О. Коновалові (США), О. Лютій (Ужгород), М. Попільнюху (Охтирка), М. Спорадцю (Харків) за надіслані матеріяли, а також іншим науковим установам і приватним особам, які подарували Харківській державній науковій бібліотеці ім. Володимира Короленка книги та періодичні видання.

Олександер Галкін,
член Національної спілки журналістів України

Дописи і листи до сторінки Фундації ім. Івана Багряного просимо посилати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights, IL 60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал

Полагоджуйте
всі свої
фінансові справи
ЕЛЕКТРОННО...
За докладнішими інформаціями завітайте на нашу сторінку Інтернету:
www.selfrelianceny.org
SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
MAIN OFFICE:
108 Second Avenue
New York, NY 10003
Phone: 212 473-7310
Fax: 212 473-3251
KERHONKSON BRANCH
6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636
UNIONDALE BRANCH
226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097
ASTORIA BRANCH:
32-01 31st Ave.
Astoria, NY 11106
TEL: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458
Your savings federally insured to at least $100,000 and backed by the full faith of the United States government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency
EQUAL HOUSING OPPORTUNITY

Ця зірка світить і буде світити

Лідія Корсун

В наступному році Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка виповниться 90 років. З них 58 років вона провела на чужині, в американському Дітройті (Мишиґен). Сьогодні в складі музикантів і співаків Капелі, – переважно українці, народжені в Америці і Канаді. В надійних, впевнених руках, і теж молодих, її керівництво: як творчої частини (художній керівник і диригент протягом останніх 11 – 38-річний Олег Махлай) так і адміністративної (протягом семи років очолює Управу 29-літній Анатолій Мурга).

Щороку з'являється новий компакт-диск, що два роки – гастрольне турне. Останнє з них завершилося 28 жовтня. За 10 днів їх автобус – своєрідний пересувний „музичний театр", з 45 членами Капелі, супроводжуючими особами, здійснив маршрут Дітройт – Клівленд – Вашінґтон – Філядельфія – Бавнд-Брук – Випані – Гартфорд – Монреаль – Отава – Торонто. В цих містах щовечора при вщерть заповнених залах відбулися концерти. В репертуарі Капелі – понад 450 творів для хору і бандур, в хроніці гастролей останніх 58 літ – понад 600 концертів в 13 країнах світу.

Цьогорічні гастролі по Північній Америці були присвячені 100-річчю з дня народження видатного композитора, музиканта, бандуриста, співака Григорія Китастого, який півстоліття життя віддав служінню Капелі як її художній керівник, дириґент, композитор, вихователь кобзарської зміни. Тур у жовтні – це вже другий цикл ювілейних гастролей. Перший, як відомо, відбувся у травні ц.р. і включав шість виступів у містах: Сиракюзи, Сейнт-Катерінс (Онтаріо), Пітсбурґ, Троя, Ню-Йорк, Чикаґо.

На жовтневі гастролі Управа Капелі запросила вдову Григорія Китастого Галину Китасту, яка мешкає, як і їх син Андрій, у Сан-Дієго (Каліфорнія). Член Капелі Андрій Китастий також брав участь у цих гастролях (він співак, бандурист, інтерпретатор історичних пісень).

Найбільш зворушливим моментом для родини Китастих, всіх капелян та гостей були відвідини могили Григорія Китастого на цвинтарі в Бавнд-Бруку і участь у Панахиді.

Глядачам в концертних залах дісталась насолода прослухати клясичний репертуар Капелі. Це незмінний „Байда" Гната Хоткевича, „Нечай" (в обробці Олександра Кошиця), козацькі пісні на слова Шевченка „Встає хмара" (муз. Василя Ємця), „Гайдамацька пісня" (муз. Кирила Стеценка), „Чорна рілля" Станіслава Людкевича, яка не дає забути нам трагедію Голодомору 1932-1933 років.

У першому відділі концерту прозвучали „Ясени" Ігоря Кривенка та актуальна і напрочуд мелодійна „Рятуйте люди, пісню". Цей твір написав сучасний бандурист з Київщини Василь Литвин на слова Петра Перебийноса.

Друга частина повністю склада-

(Закінчення на стор. 20)

Капеляни вшановують пам'ять Григорія Китастого на його могилі у Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі.

Річні наради Головної управи Союзу українок Америки

Лідія Баб'юк

НЮ-ЙОРК. – 26-28 жовтня відбулося засідання Головної управи Союзу українок Америки (СУА). Розглядались питання виконання резолюцій 27-ої Конвенції СУА, підготування до наступної Конвенції, обміну досвідом, пляни і нові проєкти СУА.

Першого дня Номінаційна комісія, до якої входять голови окружних управ та зв'язкова віддалених відділів, провела перше засідання. Одночасно Ірина Куровицька, голова СУА, провела засідання Екзекутиви СУА, на якому референтки представили проєкти плянів проведення сесій під час Конвенції СУА.

Другого дня звітували члени екзекутиви та голови окружних управ СУА.

У звіті І. Куровицької подано діяльність СУА в Америці і на міжнародній арені.

До учасників засідання з привітом звернулася Анна Кравчук, Почесна голова СУА.

Присутні заслухали і обговорили звіти скарбника Ренати Заяць, фінансової референтки Роми Шуган та Оксани Фаріон – про фінансовий стан журналу „Наше життя". Звіт Контрольної комісії СУА представила її голова д-р Іванна Ратич.

Після обговорення було прийнято бюджет СУА і журналу на 2008 рік.

Про справи журналу „Наше життя" доповіли Ірена Чабан, головний редактор, і Тамара Стадниченко, редактор англомовної частини журналу. Зокрема І. Чабан з гордістю повідомила, що журнал читають в Україні і дякують за цікаві і змістовні статті.

Присутні слухали звіт д-р Оксани Ксенос, парляментаристки СУА, яка повідомила про новий закон IRS, згідно якого кожен Відділ СУА мусить подавати річний фінансовий звіт до податкового бюра США до 15 травня кожного року.

Велику увагу було приділено підготуванню до наступної Конвенції СУА, яка відбудеться 23-26 травня 2008 року в Дітройті. Докладний звіт про це представила Нуся Мацілинська, голова Конвенційного комітету. Було заслухано звіт Марти Данилюк, голови видавничої комісії Конвенційної книжки, яка повідомила, що ця книжка буде присвячена жертвам

(Закінчення на стор. 20)

Учасниці засідання Головної управи Союзу українок Америки.

Патріярх УПЦ КП...

(Продовження зі стор. 5)

парафію з ювілеєм усі братні парафії Київського патріярхату у США й Канаді, посадник Клівленду Франк Джексон, Митрополит Греко-Католицької Церкви у США Степан Сорока, місцевий Єпископ УГКЦ Роберт Москаль, монсиньйор з Парми Михайло Ревтюк. Вітали парафію багато присутніх гостей і члени патріяршої делеґації – народний депутат України Петро Ющенко й автор цих рядків. З великою промовою виступив Патріярх Філарет. Він позитивно оцінив діяльність Вікаріяту, Свято-Троїцької громади, розповів про церковну ситуацію в Україні, зростання УПЦ Київського патріярхату, оптимістичні вигляди на створення єдиної помісної Православної Церкви в Україні.

Напередодні свята ми побували у Дітройті, штат Мишиґен, в парафії Архієпископа Олександра Биковця. Тут Патріярх у співслужінні архиєреїв Олександра, Паїсія, Макаріоса та священиків відправив у церкві св. апостола Андрія Молебень і промовляв перед громадою українців Дітройту про мету своєї пастирської візити в Америку. Звідси ми переїхали понад мальовничим берегом озера Ірі в штат Огайо, щоб у місті Бранзвіку вшанувати пам'ять недавно упокоєного багаторічного адміністратора парафій Київського патріярхату в США протопресвітера Стефана Посаківського. Тут нас зустріла вдова покійного Роксана Посаківська, священик церкви першомученика Стефана Георгій Ощаповський з дружиною і місцеві мешканці. Патріярх відправив Панахиду по протопресвітерові Стефанові і провів збори Вікаріяту.

Після Норт-Роялтону Патріярх з делеґацією відбув у Парму, де дав інтерв'ю кореспондентові місцевої радіостанції „Хвиля України". У вечірню годину Патріярх прибув до Свято-Покровського культурного осередку українців Парми, де його вітав православний священик Іван Наконечний і численні представники громадськости. Промовляли на зустрічі Петро Ющенко і Патріярх Філарет.

Понеділок, 29 жовтня, можна вважати особливим днем пастирської візити Патріярха в Америку: Владика з делеґацією відвідав один з найбільших у США культурно-освітніх і наукових центрів – Клівлендську державну бібліотеку. Уже не один рік Київський патріярх дружить з цією престижною бібліотекою, дарує до її слов'янського відділу богословську і релігієзнавчу літературу. Авторові цих рядків було приємно бачити в бібліотеці свої книги, зокрема з історії гравюри й ікони. І ось Патріярх привіз у Клівлендську бібліотеку поповнення: кілька десятків видань нашого церковного видавництва – шеститомну збірку проповідей, послань, інтерв'ю Патріярха Філарета, збірник „Неправда московських анафем", Закон Божий, кілька томів „Житій святих" Митрополита Димитрія Туптала, монографію „Патріярх Мстислав: життя й архипастирська діяльність", перекладені українською мовою Патріярхом Філаретом Біблію, Мінею, Октої, Требник і ряд інших книг – усю продукцію видавництва Київського патріярхату останніх років.

Від імені посадника Клівленду Ф. Джексона і науковців закладу сердечно дякувала Патріярхові за книги директор бібліотеки Голі Керол, працівники слов'янського та українського відділів Клівлендської бібліотеки. Серед останніх є й представники „четвертої хвилі" еміґрантів з України.

30 жовтня нас зустрічали у столиці США, біля порогу Посольства України, Надзвичайний і Повноважний Посол у США Олег Шамшур, радники – три Олександри – Михальчук, Щерба й Александрович, секретарі Посольства Віктор Волошин і Андрій Цимбалюк. Відтак кілька годин ми знайомилися з величним Національним собором, який збудований у стилі англійської ґотики, а це будівництво тривало 83 роки (1907-1990). У собор – найбільшу святиню Сполучених Штатів – прибув Єпископ Вашінґтонської діоцезії преосвященний Джон Чейн, щоб привітати Патріярха Київського і всієї Руси-України і особисто показати Владиці Філаретові і його супроводу найвидатніші пам'ятки сакрального мистецтва в соборі. Єпископ Чейн і секретарка діоцезії Мерилин Меєрс показали Патріярхові чудові картини, гобелени, вітраж із вмурованим камінцем, доставленим астронавтами з Місяця, мармуровий саркофаґ – місце упокоєння Президента США Вудро Вільсона (1856-1924) та багато священних реліквій собору. Цей храм є катедрою Єпископальної Церкви США – відомої протестантської конфесії західнього світу; однак статус Національного собору передбачає проведення тут молитовних заходів усіма християнами, незалежно від конфесії. Відзначення державних урочистих свят і подій, так само як і скорботних, – найчастіше відбуваються в цьому найбільшому храмі США. Тут молилися за жертви теракту 11 вересня 2001 року; тут відспівували Президента США Рональда Рейґана; тут вшановували пам'ять загиблих воїнів країни.

Собор залишає по собі у кожного відвідувача почуття величі й шани. Щоб не говорили про США як країну – розсадницю різних сект, про сумнівні моральні засади окремих груп і меншин, все-таки у своїх духовних основах – це християнська країна, більшість населення якої щиро вірить у Бога, молиться, як і ми в Україні, за мир у всьому світі і добрий стан святих Божих Церков і спасіння всіх. Ми переконалися в цьому і в Конґресі США – двопалатному парляменті цієї супердержави, куди на розмову з сенатором Джорджем Войновичем був запрошений Патріярх Філарет з делеґацією. Це вперше за багаторазові відвідини нашим Владикою США він був запрошений на Капітолійський пагорб для зустрічі в Сенаті, а також (про це мова далі) в Палаті Представників. Сенатор Дж. Войнович представляє в парляменті штат Огайо і, як показала розмова Патріярха з ним, був поінформований про перебування Владики в його рідному штаті, про Богослужіння в православній церкві міста Норт-Роялтону під час відзначення 55-річчя парафії, про дар Патріярха Клівлендській державній бібліотеці збірки книг Видавництва Київського патріярхату.

Сенатор Дж. Войнович сердечно привітав Патріярха Філарета. За дипломатичним етикетом, розповів

(Закінчення на стор. 19)

Патріярх УПЦ КП.....

(Закінчення зі стор. 18)

про себе. Він член Республіканської партії США, слов'янин за походженням (хорват по батьківській лінії), глибоко віруючий у Бога християнин-католик і член впливової сенатської Комісії закордонних справ, яку очолює відомий у всьому світі сенатор Ричард Луґар. Дж. Войнович передав від сенатора Р. Луґара вітання Патріярхові; Р. Луґара цього дня не було на Капітолійському пагорбі, тому він не зміг зустрітися з Патріярхом. Зі свого боку, Патріярх Філарет розповів сенаторові Дж. Войновичу про церковну ситуацію в Україні, про відродження українського православ'я після відновлення незалежности України, про становище очолюваної Патріярхом Української Православної Церкви Київського патріярхату у справі зміцнення духовних основ українського суспільства після довгої і темної ночі комуно-атеїстичного тоталітаризму.

Як слов'янин за походженням і член Комісії закордонних справ Сенату, Дж. Войнович багато знає про Україну, її минуле і сучасний стан. Майже година зустріч завершилася побажанням сенатора щодо якнайшвидшого утвердження в Україні єдиної Помісної Української Православної Церкви – дружньої до інших християнських конфесій в Україні і світі. Патріярх Філарет подарував сенаторові цінну ікону і декілька книг духовного змісту.

Під час перебування в Сенаті США Патріярх зустрівся з сенатором-республіканцем Семом Бравнбеком, який також привітав предстоятеля УПЦ Київського патріярхату. Сенатор мав невідкладні справи і запросив Патріярха зустрітися на довшу розмову в середу 31 жовтня. Запрошення було прийняте. Тим часом Патріярхові й особам, які його супроводжували, належало ще ряд зустрічей цього дня – 30 жовтня. Одразу після Сенату ми прибули до Плати Представників Конґресу США для зустрічі з конґресменом Ґасом Біліракісом, який представляє в нижній палаті Конґресу штат Фльориду. Він православний християнин грецького походження (у приватній розмові з автором цих рядків він з посмішкою сказав, що його грецьке ім'я – Костас, тобто Костянтин, але для Америки це нелегко вимовляти, тому, за звичаєм, він став по імені Ґасом-Майклом, але грецьке прізвище зберіг). Він є співголовою фракційних зборів Конґресу з грецьких питань, одним з провідників грецької діяспори США. Ґ. Біліракіс обстоює інтереси Греції в Америці і світі, захищає авторитет Константинопольського патріярхату як першого за честю в православ'ї.

Природно, що між Патріярхатом Філаретом і конґресменом Ґ. Біліракісом було багато питань для обговорення. Ґ. Біліракіс узяв благословення від Патріярха, як і належить мирянинові від архиєрея високої ранґи. Патріярх і конґресмен поінформували один одного відповідно про становище українського і грецького церковного життя. Патріярх зауважив глибоку обізнаність Ґ. Біліракіса не лише в грецькому православ'ї, але і в інших країнах. В розмові була висловлена безумовна підтримка обома сторонами вселенського Патріярха Варфоломія і Константинопольського патріярхату. Патріярх Філарет, зіславшись на факт хрещення Київської Руси-України за князя Володимира Великого, сказав, що український народ завжди вважав, і вважає дотепер, Константинопольський патріярхат матірною Церквою.

У цьому зв'язку обома сторонами було константовано абсолютну безпідставність Московського патріярхату самочинно перебрати на себе ролю „лідера" у світовому православ'ї, реанімувати безумну ідею псковського ченця XV ст. Філофея, ніби „Москва є третім Римом, а четвертому не бувати". Патріярх Філарет обговорював з конґресменом перспективи створення в Україні єдиної Помісної Православної Церкви – і ці перспективи є цілком реальними і близькими до здійснення.

У другій половині дня, 30 жовтня, Патріярх Філарет поклав вінок до підніжжя пам'ятника Тарасові Шевченкові на одній з центральних площ Вашінґтону. Створений канадським скульптором українського походження Леонідом Молодожанином (він родом з Полонного, нині Хмельницької области) і архітектором Радославом Жуком, пам'ятник був відкритий 27 червня 1964 року за участю колишнього Президента США Двайта Айзенгавера.

Разом з патріяршою делеґацією і представниками Посольства України у США у всіх заходах у Вашінґтоні брали участь наші брати-протестанти: Єпископ християн віри євангельської-п'ятдесятників у США; редактор і видавець християнського журналу „Канон" у Портленді, Ореґон, і чудовий фотохудожник Юрій Боєчко; культуролог з Клівленду Ярослав Скальський. У зустрічі Патріярха у Дітройті брав участь Генеральний консул України в Чикаґо Василь Корзаченко.

Цього ж дня в Посольстві України у США відбулася зустріч Патріярха Філарета і народного депутата України П. Ющенка з працівниками Посольства. У Дзеркальній залі Посольства зібралися кілька десятків наших дипломатів і працівників установи.

Надзвичайний і Повноважний Посол України у США О. Шамшур представив усю делеґацію Патріярха і надав слово Владиці, який детально розповів про новини церковного життя в Україні. Свій виступ П. Ющенко присвятив подвижницькій праці багатьох талановитих українців, які жили й працювали поза межами України в різні періоди нашої історії, в тому числі ролі українців у США.

Увечері 30 жовтня президент Українського товариства розвитку у США Юрій Чопівський з дружиною дали вечерю у своєму домі на честь Патріярха і його делеґації. Родина Чопівських – одна із заможних родин українців Америки. Ю. Чопівський має велику і вельми вартісну колекцію ікон, і авторові цих рядків було що побачити і про що поговорити про іконотворчість з господарем, а також ознайомитися з його великою бібліотекою книг і альбомів про мистецтво. Ю. Чопівський – відомий меценат, він підтримує книгодрукарство в Україні.

Заключний день перебування Патріярха у Вашінґтоні, 31 жовтня, присвячений ще двом урядовим зустрічам: з сенатором С. Бравнбеком і директором Програми міжнародної релігійної свободи Державного департаменту Джеком Кроді. Ревний християнин сенатор С. Бравнбек з великою увагою вислухав розповідь Патріярха Філарета про Україну, зауваживши, що його рідний штат Кензас досі знав Україну як „пшеничну державу", чудові сорти пшениці якої колосяться на нивах Кензасу; а виявляється, що американцям у Кензасі треба ще позичити в українців і їх тисячолітній досвід духовного християнського життя. Такою ж теплою, сердечною була розмова Патріярха Філарета у Державному департаменті США із Дж. Кроді і працівниками Програми міжнародної релігійної свободи.

Після розповіді Патріярха про релігійну ситуацію в Україні Дж. Кроді заявив, що він високо цінує високий рівень релігійної свободи в Україні, наше законодавство з цього питання, відсутність у нас серйозних релігійних конфліктів. „Якщо поминути проблеми між Київським і Московським патріярхатами, – сказав Дж. Кроді, – то Україна в царині дотримання норм духовного співжиття різних релігій і віровизнань може бути прикладом не лише для країн Східньої Европи, а й для решти світу".

Опівдні ми попрощалися з Вашінґтоном. В усіх заходах у столиці брав участь Посол О. Шамшур, П. Ющенко, Єпископ Паїсій, Ю. Боєчко, Я. Скальський, протоієрей Б. Згоба, президент Українського Конґресового Комітету Америки Михайло Савків. Патріярх усім їм сердечно подякував за сприяння у проведенні вашінґтонських зустрічей і розмов. З цим ми вирушили до великого й історично славного міста Братолюб'я – так у перекладі звучить Філядельфія. Це найбільше місто штату Пенсильванія знамените тим, що тут була проголошена Конституція США. У XX ст. Філядельфія стала одним з найбільших міст згуртування еміґрантів з України, переважно з Галичини й Закарпаття. Тут знаходиться духовний центр українських греко-католиків. Цього року Митрополія УГКЦ у США відзначала 100-річчя з дня заснування. І нинішній Митрополит УГКЦ у США Степан Сорока запросив Патріярха Філарета відвідати місто, духовний центр, собор Пресвятої Богородиці, музей при соборі, пам'ятник Митрополитові Андрієві Шептицькому – ініціяторові створення мистрополії УГКЦ в Америці.

Патріярх був захоплений архітектурою величного собору, мозаїками, іконостасом, музеєм. Пояснення давали сам Митрополит Степан Сорока, авторка мозаїк та ікон в храмі Христина Дохват, священики собору Іван Демків та Мирон Миронюк, сестри-монахині. Зустріч з братами й сестрами по крові і по вірі справді відповідала назві цього міста – Братолюб'я. Митрополит пригостив делеґацію Патріярха смачною кавою і своїм добрим серцем!

Відтак ми вилетіли з Філядельфії на Фльориду, де шість днів були гостями чудової родини Олексія й Галини Воскобійників у місті Бока-Ратон, на березі океану. 4 листопада Патріярх Філарет у співслужінні Єпископа Паїсія, священиків Вікаріяту Віктора Полярного, Б. Згоби, Віктора Боровського і члена делеґації о. Петра Зінича відслужив у храмі св. Миколи Божественну Літургію, зустрівся з українською громадою Південної Фльориди.

5 листопада Патріярх повернувся зі США в Україну.

В пошуках буковинського коріння...

До 80-річчя мистця Василя Курилика (1927-1977)

Родинне коріння художника Василя Курилика походить зі славного села Борівці, що розкинулось між двома річками – Прутом та Дністром. Його батьки були другою хвилею буковинських еміґрантів до Канади. У місті Вайтфорді, в Альберті, в сім'ї Марії та Дмитра Куриликів у 1927 році народився Василь. Навчаючись у Манітобському університеті, він у 1949 році отримує ступінь бакалавра гуманітарних наук. В цьому ж році сім'я Куриликів переїжджає в Онтаріо. Проти батьківської волі, вступає до мистецького коледжу в Торонто. Відтак продовжує навчання у коледжі Мехіко (Мексика), в школі „Сан Мігель де Альєнде", де отримує практичні навики малярства, знайомиться з фресками художника Дієго Рів'єри в палаці мистецтв. Провчившись там рік, повертається до Канади.

В 1952 році В. Курилик захворів, після лікування в Англії відвідує Ізраїль. Там визріває задум створити велику серію картин про діяння раннього християнства на землі.

Перша велика виставка художника відбулась у 1960 році. Це був звіт художника за 10 років творчости. Наступні виставки вже мали тематичну спрямованість. Наприклад, „Спогади про життя на фермі та в чагарниках", серія картин під назв ами „Приїзд на манітобську землю" та інші.

У березні 1970 року в приміщенні Інституту св. Володимира в Торонто було влаштовано виставку „Страсті Христові", ня якій експонувалися 160 творів В. Курилика, переважно сіро-чорної гами, над якими автор працював понад шість років. Відтак було вирішено розмістити всі твори виставки в ґалереї, будівництво якої, за проєктом архітектора Радослава Жука, невдовзі розпочалося і досить швидко завершилося. В кімнатах музею було розміщено колекцію творів В. Курилика.

В 1970 році В. Курилик вперше відвідав буковинську землю, звідки походять його пращури. Митець був вражений красою буковинського краю. У родинному селі Борівці зробив низку ескізів до майбутньої серії картин на буковинську тематику. Від'їжджаючи до Канади, пообіцяв: „Я повернутися сюди знову". На жаль, наступний його приїзд відбувся аж через шість років. Хоч був тоді хворий, але з радістю провів на Буковині шість незабутніх тижнів. А результатом була „Буковинська серія".

3 листопада 1977 році Василя Курилика не стало. Йому було тоді лише 50 років. Міг ще дуже багато створити. За свою мистецьку діяльність В. Курилик був нагороджений Орденом Канади.

З перебування художника на рідній землі його рідня згадує, що він багато малював у полі. Раптом до хати вбігла перелякана дівчинка і сказала: „Дядько-художник впав лицем до землі і лежить". Вибігли люди з хати, хочуть підвести його, а він з усмішкою каже: „Нічого в мене не болить. Я просто хочу начутись запаху рідної землі, запаху свого коріння...".

Степан Карачко,
Чернівці, Буковина

Ця зірка...

(Закінчення зі стор. 17)

лась, окрім „America the Beautiful", з творів Григорія Китастого і його обробок народних пісень.

Великою утіхою для душі слухача була „Битва під Конотопом" – цей твір Г. Китастий присвятив переможній битві козацького війська гетьмана Івана Виговського з військом Московщини в 1659 році.

У складі сьогоднішньої Капелі є ті, які співали ще з Г. Китастим або пам'ятають його: найстарший – Мирон Тремблицький (84 роки), Андрій Сорока, Богдан Скляренко, Борис Кекіш, Любомир Пастушенко, Михайло Світлик, Володимир Мурга, Михайло Сердюк, Олег Мороз, Микола Невмержинський, Юрій Метлинський. Але є вже й молоді, як от Тарас Закордонський, Іван Зінчук, Маркіян Горд.

Наймолодшому учасникові теперішніх концертів Олексі Лисові (Клівленд) – 16 років. Це перше його турне. Вперше почув Капелю семирічним, і сказав батькам: „Я хочу бути з ними". І вже є з ними, й від того дуже щасливий...

Ось уже третій рік чекає Капеля відповіді Міністерства культури України на обіцяне в 2005 році сприяння гастролям Капелі в Україні. За два роки два міністри культури і сім їхніх заступників не спромоглися навіть розглянути пропозиції Капелі. Коментарі зайві...

А тим часом на концерт в Торонто спеціяльно приїхала з Каліфорнії (Сакраменто) приватна особа – американка Джоан Гавстед, яка хоче написати історію Капелі англійською мовою. Її чоловік – без будь-якого слов'янського коріння, музикант за фахом, почувши звук бандури від когось з капелян, разом з дружиною так захопився цим інструментом, що навчився на нім грати і навіть сконструював свою бандуру. А Джоан має книгу Уласа Самчука „Живі струни", вчиться української мови, щоб прочитати цей твір, збирає матеріяли та інтерв'ю у капелян в Америці і Канаді. Для капелян такий ентузіязм глядачів – найвища нагорода.

Річні наради...

(Закінчення зі стор. 17)

Великого Голоду в Україні.

Про виконання резолюцій 27-ої Конвенції звітували голови Окружних управ: Надія Савчук (Ню-Йорк), Іванка Шкарупа (Огайо), Марта Стасюк (Північний Ню-Йорк), Христина Хомин-Іжак (Філядельфія), Ольга Луків (Ню-Джерзі), Уляна Зінич (Нова Англія), Люба Кушнір (Центральний Ню-Йорк). Відділи СУА надають велику матеріяльну допомогу Україні, підтримуючи акції суспільної опіки СУА. Союзянки опікуються старшими членками СУА, допомагають новоприбулим, заохочують їх вступати до організації. Відділи СУА мають своїх стипендіятів для здобуття освіти, фінансово підтримують Український Музей в Ню-Йорку і журнал „Наше життя". Уляна Глинська, зв'язкова 11 віддалених відділів СУА, доповіла про громадську працю української спільноти у своїх теренах. Про вільних членок СУА доповіла Роксоляна Яримович, зв'язкова вільних членок, яких нараховується 187. Змістовними були звіти заступниць голови СУА О. Фаріон, М. Данилюк, Софії Геврик, Маріанни Заяць. Дарія Дроздовська, референтка суспільної опіки, представила детальний звіт про всі харитативні акції СУА. Зокрема повідомила, що загальна сума матеріяльної допомоги в Україну у 2006 році становила понад 44 тис. дол. Христина Швед, виховна референтка, доповіла, що разом з Вірою Бей та Ігорем Мірчуком написала посібник про Голодомор 1932-1933 років англійською мовою для студентів американських шкіл. Марія Полянська, референтка стипендій, звітувала, що СУА надав 597 стипендій на суму 114 тис. дол., з них 502 стипендії – в Україні. Ольга Тритяк, архівальна референтка, доповіла, що в Центрі досліджень історії еміґрації (Мінеаполіс) упорядкований архів СУА. На закінчення І. Куровицька подякувала присутнім за активну участь у засіданні.

УКРАЇНА І СВІТ

Звернення Головного рабина України Азріеля Хайкіна до євреїв України

24 листопада наша держава вшановує пам'ять жертв Голодомору.

Всі ми, незалежно від національности та релігії, маємо вшанувати пам'ять безневинних жертв. Це наш обов'язок як громадян України. Цим ми наголосимо: ми єдина, згуртована нація.

Важливо пам'ятати про духовний зміст поминання жертв Голодомору. Наша пам'ять важлива як турбота про тих, хто пішов з цього світу, бо їхні душі відчувають її. Поминання жертв не менш важливе і як наука для тих, хто прийде в цей світ, бо їм ми передамо наші знання й нашу пам'ять. Вшановуючи пам'ять жертв Голодомору, ми робимо важливий крок, аби подібне ніколи не могло повторитися на Землі.

Держава запропонувала вшанувати пам'ять запалюванням свічок. Це цілком збігається і з єврейською традицією, бо людське життя у святих книгах уподібнене до свічі, запаленої Всевишнім, сказано-бо: „нер Гашем – нішмат адам".

Ми, євреї, маємо вшанувати пам'ять жертв Голодомору відповідно до законів Тори, згідно з нашою релігією. 24 листопада цього року припадає на суботу – на Шабат. Згідно з законами юдаїзму, євреї не можуть порушувати святість суботнього дня. Але по закінченні суботи, з появою перших зірок, ми маємо виявити нашу солідарність і, поділяючи біль усієї нашої України, вшанувати пам'ять жертв Голодомору.

Патріярх УПЦ КП Філарет (зліва) і Головний рабин України Азріель Хайкін.

Я закликаю вас 24 листопада (по закінченні Шабату, з настанням 15 кіслева за єврейським календарем), коли зайде сонце й з'являться перші зірки, запалити свічки на згадку про жертви Голодомору – однієї з найстрашніших трагедій XX ст. Я закликав усіх рабинів України під час суботніх богослужінь у синагогах прочитати поминальну молитву. Ця молитва піднесеться до престолу Всевишнього й проситиме Творця світу благословити душі безневинно убієнних за того страшного часу. Разом з усім народом України ми сумуємо за жертвами Голодомору. Разом з усім народом України ми пам'ятаємо про страждання й біль.

Хай благословить Всевишній Україну та її багатонаціональний народ, хай позбавить її від трагедій та лихоліть.

21 листопада 2007 року

Коментар читача:

Заклик головного рабина України „До євреїв України" запалити свічки, щоб вшанувати пам'ять жертв Голодомору, є саме тим шляхом, яким повинні йти всі релігійні громади в Україні. На жаль, ще досі безкарно ходять по українській землі не лише нащадки організаторів цього злочину проти людства, але й деякі його організатори. Та в цьому ми самі винні, що досі не зуміли розібратися – хто наш друг, а хто недруг.

Михайло Деп'як у статті „Цікаві моменти візити Ющенка до Ізраїлю" (веб-сайт Майдану, 19 листопада) звернув увагу на те, що дехто був дуже зацікавлений, щоб Президент України В. Ющенко не відвідував Ізраїль, а коли вже не можна було перешкодити візиті, то хоч спробувати зіпсувати її, очорнюючи УПА, Романа Шухевича як антисемітів і т.п..

Візита відбулася і зробила своє, хоч ізраїльський Кнесет ще не визнав Голодомору геноцидом. „Нам варто повчитися в євреїв як захищати свої інтереси у ворожому оточенні, як плекати національну культуру і мову" – підкреслює М. Деп'як.

Україна і Ізраїль мають багато спільного: обидва народи зберегли себе протягом багатьох століть бездержавности, пережили нищення своїх мов, обидва зазнали геноциду, українці – комуно-совєтського, євреї – нацистського, і все ж дочекалися проголошення незалежних держав. Відомі періоди тісної співпраці між ними. Наприклад, під час Української Народної Республіки євреї мали не тільки своїх міністрів, але й свою політичну партію. А в роки Другої світової війни євреї брали участь в УПА і боролись за визволення України від окупантів.

Українці вже давно визнали Голокост євреїв їхнім геноцидом, однак, через злісні інсинуації рядянської пропаганди деяким євреям важко визнати велику трагедію українців геноцидом. Треба сподіватися, що Звернення Головного рабина України стане початком глибшого порозуміння між цими двома народами.

Йосиф Сірка,
Торонто, Канада

В Україні вручено стипендії Фонду ім. Меланії Денис-Ковалюк

ЗАБОЛОТІВЦІ, Львівська обл. – 17 червня в селі вже сьомий раз відбулося вручення стипендій Фонду ім. Меланії Денис-Ковалюк. Я. Засянський, В. Кравець, І. Кухтин, Л. Кухтин, М. Коростецький, М. Стрийська, І. Цюпак, Г. Цюпак, Н. Шинкар, І. Шинкар і П. Щепанюк одержали грамоти і стипендії по 500 грн.

У вступному слові директор бюра фонду у Львові Ліда Андрушко повідомила, що сума стипендій з 2008 року збільшиться у три рази. Це вислід позитивного відгуку жертводавців з родини Ковалюк, які своїми додатковими пожертвами подвоїли постійний фонд до 50 тис. кан. дол.

11 жовтня, в приміщені Консульства Канади у Львові отримали грамоти і стипендії на загальну суму 7,650 кан. дол. 22 аспіранти, маґістри, спеціялісти і бакалаври О. Коцька, О. Городецька, О. Великодна, Н. Бартків, А. Крачковська, В. Сердюк, О. Рим'як, М. Гнатюк, Н. Борщ, Х. Шнир, Н. Вайда, Х. Борщовська, А. Іздик, М. Мартин, В. Яковлева, І. Шинкар, А. Яців, І. Цицик, М. Голуб, І. Ханас, Р. Козак і М. Мицак.

У своєму слові д-р Таня Ковалюк зацитувала декілька думок зі статті Осипа Зінкевича, поміщеної у „Свободі" 20 липня: „Щорічні пожертви уможливлюють далі допомагати національно свідомим і активним студентам. Ця допомога, з думкою про майбутнє України, допомагає готувати нові національні кадри держави.

Ми надіємося, що нові національні кадри, над якими не тяжітиме комуністичне і комсомольське минуле, будуть інші, будуть кращі, і саме вони зможуть прийти до влади і своїм патріотизмом, своєю відданістю побудувати справді українську державу".

Богдан Ковалюк

Стипендіяти Фонду ім. Меланії Денис-Ковалюк з села Заболотівців у 2007 році.

Львівські студенти, які отримали стипендії Фонду ім. Меланії Денис-Ковалюк.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Заспіваймо разом пісню України

Софія Михайленко

НЮ-ЙОРК. – Виповнилося 10 років вокальному ансамблеві „Українська родина“, який був створений групою аматорів пісні у 1997 році. Нині цей пісенний гурт, яким незмінно всі роки керує член Національної Спілки композиторів України Оксана Лиховид, добре відомий громаді Ню-Йорку і за межами метрополії. Виступи групи ентузіястів пісенної творчости не раз відбувалися в Асторії і Йонкерсі, на Союзівці і „Верховині“, у Стемфорді (Конектикат), Сомерсеті (Ню-Джерзі) та Филядельфії, на українських фестивалях, у залях Державницького Фронту, Народного дому, школи при церкві св. Юра, Українському Інституті Америки і Генеральному консульстві України в Ню-Йорку, перед парафіяльними громадами українських церков Ню-Йорку, на святкових імпрезах Союзу Українок Америки, в камерній залі Літературно-мистецького клюбу, і на площі Тараса Шевченка біля церкви св. Юра.

А назвали гурт „Українською родиною“, бо тут справді співали родинами – як наприклад, засновники і перші учасники ансамблю Леся і Михайло Прадивуси з дітьми Галею і Андрієм, подружжя Слава і Степан Гірняки, Ярослава та Ігор Храбатини, а пізніше був період, коли брали активну участь цілі родини. Це родина Павлишиних – мама Віра (ведуча і декляматорка), тато Ігор (вокал, гітара) і їх дві малі донечки Наталочка і Надійка. Унікальних фактом стала участь в ансамблі родини з трьох поколінь – це Володимир і Марія Лихачі, їх донька Світлана Махно і онучка Христинка. Від перших днів народження ансамблю співала в ньому і Стефанія Лопух. Виступали в концертах ансамблю Клавдія Канінська і її донька – відома співачка Вероніка, Надія Тодеріка з донькою Юлею. Воістину, співочому роду нема переводу!

Специфічний виконавський склад (об’єднання різних поколінь) вимагав і специфічного репертуару. Радісно усвідомлювати, що в ансамблі зросли співаки-аматори, які пізніше перейшли до знаменитого хору „Думка“.

Не всі пісні співаються гуртом – є в ансамблі свої солістки і дуети, а нещодавно „виспівалося“ гарне тріо „Троянда“. Колективно твориться і репертуар – учасниці ансамблю пропонують для виконання пісні свого рідного краю. Звідси і розмаїтість пісенних барв – бо в „Українській родині“ нині репрезентовані різні області України – Львів, Івано-Франківськ, Тернопіль, Київ, Харків, Закарпаття – ... і поряд з ними Венесуеля, звідки родом ветеран ансамблю Марійка Польна. Теплою родинною традицією стало спільне святкування днів народження. Але і сумні хвилини життя посестри також поруч, дарують співчуття, підтримку, допомогу.

А невтомна О. Лиховид всі ці роки була „творчою мамою“ цього згуртованого колективу. Обов’язків у неї завжди було найбільше – і співала разом з усіма, і виконувала функції імпресаріо, директора. І здійснювала вокальні аранжування, і акомпанувала, і вела щотижневі проби, розвиваючи голоси, і створювала сценарії музично-літературних програм (поезія завжди поряд з піснею), і малювала декорації, і шила разом з усіма киптарі – і створювала нові пісні про нелегку еміґрантську журавлину долю, але – підкреслимо – пісні, сповнені віри, надії, любови. І невичерпного оптимізму.

Гілочка калини – символ України.
Гілочка калини у моїх руках...
Доля журавлина, доля журавлина
Всіх нас рознесла
вітрами по світах.
Хату материнську,
батьківські пороги
Бачиш лиш у мріях
і в солодкім сні.
І хоч нам судилось
нелегкі дороги, –
Зігрівають душу нам пісні...

Саме цими рядками і розпочався ювілейний концерт ансамблю у громадській залі української православної церкви Святої Трійці, що у Мангетені. Десять жінок, створили справжнє свято для громади. Надія Хоменко і Надія Семчук вишукано оформили сцену рушниками і сояшниками, а також декорували залю. Слава Герльовська, Люба Ткачук, Ірина Прокоф’єва і Лариса Гулович готували страви до вечері і накривали столи. До уваги гостей в залі були експоновані три виставки – вишивки М. Польної, вишивки Анни Ткачук і розмальовані сувеніри О. Лиховид. Ще була крамничка з сувенірами „Української родини“. Кожен з гостей міг придбати горнятко чи магнітну рамку з фотографіями ансамблю, торбинку з „фірмовим“ написом на згадку про „Вечорниці“. А учасниця ансамблю С. Герльовська виступила ще і в ролі спонзора – замовила і купила на Луцькому шовковому комбінаті ткану матерію для плахт, з якої Н. Семчук і М. Польна за кілька днів пошили обнови для всього ансамблю.

Тріо „Троянда“: Люба Ткачук, Лариса Гулович і Галина Мельник.
Фото: Степан Слуцький

На „Вечорниці“ завітали почесні гості. Голова Окружної управи СУА Надія Савчук оголосила вітання від Округи, а також прочитала вітального листа від голови Союзу Українок Ірини Куровицької. Від Генерального консульства України в Ню-Йорку з привітанням виступила консул Наталя Костенко. Від 127-го Відділу СУА – голова відділу Світлана Махно, яка теж є учасницею ансамблю. Від 64-го Відділу СУА і Літературно-мистецького клюбу – відома бандуристка, співачка і етнограф, теж колишня учасниця ансамблю Лаврентія Туркевич, яка проспівала вітальну пісню.

Гостя з Києва, солістка фольклорного ансамблю „Дивоцвіт“ К. Канінська, яка часто виступає разом з „Українською родиною“, подарувала слухачам дві пісні – ліричну і жартівливу. Одна із засновниць ансамблю, С. Лопух нині мешкає в м. Заліщики Тернопільської области – але вона теж була в цей вечір з ансамблем і привітала всіх піснями „Літа минають“, „На поточку’м прала“„ і „Червона ружа“. Від Наукового товариства ім. Шевченка з вітальним словом і спогадами виступив д-р Василь Лопух.

Надійка і Наталка Павлишини (дует „Чисте джерело“) гарно виконали дві пісні із свого нового компакт-диску. Продемонструвала своє творче зростання і Христинка Махно, проспівавши дві пісні.

Галя і Олег Мельники привезли для ансамблю несподіваний дарунок від господарів ресторану „Україна“ Ольги і Теодора Шевчуків – великий торт, прикрашений розкішними соняшниками і цифрою „10“. Українську пресу репрезентував випусковий редактор газети „Національна трибуна“ Степан Слуцький, який зробив фоторепортаж з усього вечора. Завітав на „Вечорниці“ і відомий український адвокат Сергій Гошовський з дружиною Оленою – активні члени управи громадського осередку „Українська світлиця“.

У двох відділах програми ансамбль виконав 16 пісень – з постійного репертуару („Ой, дай, Боже, добрий час!“, „Виростеш ти, сину“, „Ой, зелене жито, зелене“, „Посилала мене мати“, „Тече вода яром“, „Ой, не світи, місяченьку“, „Тихо над річкою“, „Розпрягайте, хлопці, коней!“ і зовсім нові – відому американську пісню „God bless America“ Ірвінга Берлина в українському перекладі О. Лиховид – „Боже, Америку благослови“ (соло Л. Гулович) і народну амери-

Співає ансамбль „Українська родина“.

(Закінчення на стор. 25)

КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

KYIV MOHYLA
КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА ФУНДАЦІЯ АМЕРИКИ

Від імені Києво Могилянської Фундації висловлюю щиру подяку всім донорам, хто підтримує Києво Могилянську Академію та вищу освіту в Україні. Подаємо деякі з проектів, які стали можливими завдяки вашій підтримці. Сподіваємось на вашу подальшу підтримку.

Марта Фаріон,
Президент Києво Могилянської Фундації

Мені випала велика честь бути обраним новим президентом Національного Університету «Києво Могилянська Академія». Разом з др. В’ячеславом Брюховецьким ми будемо продовжувати розпочату ним роботу для розвитку НаУКМА. Наш стратегічний план включає досягнення міжнародного академічного визнання, розширення навчальних програм та проект університетського містечка. Завдяки домонозі наших донорів, старанням студентів, викладачів та адміністрації ми досягнемо нашої мети. Дякуємо за довіря та подальшу підтримку.

Др. Сергій Квіт
Президент Національного Університету «Києво Могилянська Академія».

Національний університет КИЄВО МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ

ФУНДАЦІЯ ПІДТРИМАЛА ПРОЕКТИ

СЕРЕД НИХ …

Києво Могилянська Бізнес Школа

У вересні відбулась 5-та щорічна спільна програма МВА Києво-Могилянської Бізнес Школи, яка проходила в Келлог бізнес школі Університету Нортвестерн, Університеті Гаваї та бізнес-школі Річарда Іві при Університеті Західного Онтаріо. Слухачами та доповідачами під час програми з українського боку стали студенти КМБШ - власники бізнесів в Україні та студенти НаУКМА. На програмі виступив всесвітньовідомий проф. Філіп Котлер та представники з університетів та компаній Німеччини, Швейцарії, Великобританії, України, США та Японії. Цього року КМБШ уже втретє було визнано кращою бізнес школою України.

Школа журналістики

В Університеті Огайо на програмі Фулбрайта перебував декан Школи журналістики НаУКМА проф. Євген Федченко. Проф. Федченко відвідав Чікаго і провів зустрічі з головною редакційною колегією в медіа-корпорації “Чікаго Трібюн”, та налагодив співпрацю з Школою журналістики Медил при Університеті Нортвестерн.

Школа охорони здоров’я

Школа Охорони Здоров’я НаУКМА, перша в Україні в галузі управління охорони здоров’я, під керівництвом декана Ірени Григи продовжує співпрацю з Школою Охорони Здоров’я Університету Ілліной та працює над спільними програмами разом з доктором Данилом Григорчуком, директором Центру охорони та екологічної безпеки здоров’я в Школі громадського здоров’я Університету Ілліной. За 6 років від свого створення Школа стала членом Європейської асоціації шкіл охорони здоров’я. При Школі відкрили Центр досліджень здоров’я та соціальної політики в Україні.

Факультет соціальних наук

В Університеті Огайо на програмі Фулбрайта відбув стажування декан факультету Соціологічних наук НаУКМА проф. Сергій Квіт. Проф. Квіт налагодив тривалу співпрацю між факультетом соціологічних наук НаУКМА, школою журналістики, яка працює на цьому факультеті та університетом Огайо.

Факультет правничих наук

Команда Факультету правничих наук Києво Могилянської Академії (Ольга Бурлюк, Андрій Кірмач, Кирило Мелешевич та Володимир Сологуб) посіла 9 місце у конкурсі з міжнародного публічного права імені Філіпа Джессопа. Цього року у конкурсі Філіпа Джессопа у Вашингтоні взяли участь 98 шкіл права з більш як 70 країн світу. Ця поїздка стала можливою завдяки фінансовій підтримці родини Юрія Дейчаківського, адвокатської фірми Чадборн енд Парк (головний директор Ярослава Зеліська-Джонсон) та Києво Могилянської Фундації.

Др. В’ячеслав Брюховецький – голова Ради директорів Фонду Відродження НаУКМА і почесний президент НаУКМА, Віктор Ющенко – президент України та др. Сергій Квіт – президент НаУКМА під час телеконференції

Відкриття Бакалаврвської Бібліотеки ім. Тетяни та Омеляна Антоновичів

В червні 2007 року в НаУКМА відбулося величаве відкриття нової Бакалаврвської Бібліотеки ім. Тетяни та Омеляна Антоновичів. Проект підтримали 302 благодійники, в тому числі 260 приватних осіб (зі США, з Канади та з України), 42 юридичні особи (23 - з України, 18 - зі США, 1 - з Канади). Було зібрано близько 2 мільйони доларів. Академія має нову бібліотеку завдяки щедрому дарунку родини Антоновичів (1 мільйон доларів) та інших донорів.

ПОДІЇ У КИЄВО МОГИЛЯНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ

Новий навчальний рік

Новий навчальний рік у Могилянці за традицією розпочався з урочистої церемонії Посвяти першокурсників НаУКМА. До лав могилянців цього року приєднались 1210 студентів. Студентами Академії стали молоді люди з різних регіонів України, які хочуть продовжувати традиції Могилянки.

Новий президент НаУКМА

Др. В’ячеслав Брюховецький, який відновив Академію у 1991 році і протягом 16 років був її президентом, вирішив піти з посади президента Академії, щоб більше часу посв’ятити роботі голови Ради дирек-торів Фонду Відродження, який працює при НаУКМА. У червні на Академічній конференції НаУКМА новим президентом Києво Могилянської Академії було обрано проф. С. Квіта. 1 вересня відбулась інавгурація нового президента НаУКМА: церемонія передачі повноважень від ректора-засновника, першого президента Могилянки В’ячеслава Брюховецького новообраному президенту Сергію Квіту, професору, доктору філологічних наук.

НаУКМА у сфері духовного та релігійного виховання

У вересня 2007 року розпочався черговий цикл зустрічей з керівниками різних релігійних громад і церков України в рамках курсу “Релігієзнавство-2”. Відбулися зустрічі з Блаженнішим Любомиром Гузаром, Предстоятелем Української греко-католицької церкви, Верховним архієпископом Києво-Галицьким, з архієпископом УАПЦ Ігорем Ісіченком, старшим пастором “Християнської асамблеї” Софією Жукотанською, головним рабином України Яковом Блайхом, муфтієм культурно-татарського центру, керівником центру товариства свідомості Крішни Ачутою Дас, послом Апостольської столиці архієпископом Іваном Юрковичем, предстоятелем УПЦ МП Володимиром Сабоданом та іншими.

Володимир Кличко зі студентами НаУКМА 1 вересня – в перший день нового академічного року

Випускники НаУКМА на керівних посадах

Головою Координаційної ради молодих юристів при Міністерстві юстиції України обрано В’ячеслава Бігуна, доцента факультету правничих наук НаУКМА. До складу ради при Міністерстві юстиції України також входять Оксана Сироїд, випускниця Факультету суспільних наук НаУКМА 1997 року, та Юлія Матвеєва (Бірченко), завідувач навчальної лабораторії “Правнича клініка” НаУКМА. Багато випускників НаУКМА займають високі керівні посади в Уряді, Парламенті, Секретаріаті Пре-зидента та приватних та громадських організаціях.

Президент Ющенко провів в НаУКМА телеміст

1 вересня Президент України Віктор Ющенко провів у Бібліотеці Тетяни та Омеляна Антоновичів НаУКМА телеміст «Освічена молодь – інвестиція для України» зі студентами чотирьох університетів, Національного університету «Києво-Могилянська академія», Національного університету ім. Івана Франка (Львів), Харківської Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого та Таврійського національного університету ім. В. І. Вернадського (Сімферополь). Віктор Ющенко підкреслив, що основу країни в світі сьогодні і в майбутньому визначатиме освіта та наука. Звертаючись до присутніх, президент відзначив високий рейтинг НаУКМА, зауваживши, що Академія робить великі справи для майбутнього України.

Міжнародна участь НаУКМА у справі Голодомору

Видавництво „Києво-Могилянської академії” видало книгу „Голодомор 1932-1933 років в Україні: документи і матеріали”. Книга увійшла до десяти найкращих книг 2007 року, на Форумі видавців у Львові. 200 примірників книги передано Міністерству закордонних справ для подальшого розповсюдження серед закордонних дипломатичних установ України. З ініціативи НаУКМА 15-16 листопада в Москві проведено заходи про визнання Голодомору. В Російському гуманітарному університеті проведено конференцію, в Культурному центрі України в Москві проведено виставку документів і матералів, в Державній публічній історичній бібліотеці Росії презентацію видань з питань Голодомору. З українського боку у заходах приймали участь: В’ячеслав Брюховецький – почесний президент НаУКМА, доктор філологічних наук, президент Фонду Відродження НаУКМА, Віра Соловйова – директор видавництва НаУКМА, Руслан Пиріг – упорядник книжки, доктор історичних наук, Василь Марочко – доктор історичних наук, зав. відділу Інституту з питань вивчення голодоморів, Ольга Мовчан – доктор історичних наук. З російського боку у заходах приймали участь історики , які не поділяють погляди Украін про визнання Голодомору.

Концерт квінтету „Ма'алот“

На сцені – квінтет „Ма'алот“.

НЮ-ЙОРК. – 17 листопада відбувся концерт духовного квінтету „Ма'алот“з Німеччини, з гостинним виступом директора музичної серії Українського музичного інституту Миколи Сука. Назва „Ма'алот“ походить з гебрейської мови і означає гармонію – єдність, що до якоїсь міри відповідає титулові першого твору.

Виконавцями в ансамблі були Христина Фасбендер (флейта), Кристіян Вецель (гобой), Улф-Ґуйдо Шефер (клярнет), Фолкер Ґревел (вальторна), Фолкер Тесман (фаґот).

Програму відкрили музикою Бетговена до драми Йогана Ґете „Еґмонт“ в аранжуванні для духового квінтету, яке виготовив клярнетист ансамблю Ґ. Шефер. Драма описує політичну й релігійну боротьбу еспанців і голяндців за суверенність Голяндії. Твір складається з семи коротких п'єс, що тривають від однієї до чотирьох хвилин. Філософське, вдумливе виконання твору виявило вражаючу техніку берлінських музикантів, а їх гра показала вершинний рівень виконання.

Центральною точкою програми стали „Баґателі“ Антоніна Дворжака для фортепіяна, гобоя, клярнета, фаґота й вальторни.

„Багателі“ – це приємна сюїта з п'яти частин, написана впродовж 12 днів в кінці травня 1878 року, коли автор писав довший оркестровий твір „Слав'янські танці“. „Баґателі“ ділять ліризм з „Слов'янськими танцями“, тільки з делікатнішим виразом. Задушевна тема першої частини повторюється в бадьорій третій частині.

В „Баґателях“ знаменитий чеський композитор вивів інструментальні лінії кожного інструменту на легко сприйнятний рівень. Слухачі з першого прослухання виносять задоволення від задушевної музики.

М. Сук, знаний з виконань технічно тяжких творів Франца Ліста чи Бели Бартока, у „Баґателях“ А. Дворжака надав їм своє самозаглиблення. Починаючи з притишеного звуку, його делікатні акорди набрали мрійливого захоплення, а перлисті пасажі відбивали спонтанні інвенції. За його проводом берлінці грали з такою ж дисциплінованою точністю, добуваючи з музики максимальну експресію.

В другій половині XX ст. Астор Піяцола (1921-1992) змінив традиційне танго на новий зразок, у яке автор увів елементи джазу, називаючи його „новим тангом“. А. Піяцола скоро здобув лавровий вінок серед композиторів цього жанру в Арґентині, а популярність його музики поширилася по світі.

В концерті берлінці принесли чарівні звуки з циклю „Пори року“, в яких А. Піяцола віддзеркалює життя великих міст Латинської Америки. Оплесками публіка вимагала наддатку, і „Ма'алот“ відповів на їх бажання виконанням ще одного шедевру А. Піяцоли – тангом „Кафе“.

Богдан Марків

Заспіваймо...

(Закінчення зі стор. 23)

канську пісню в стилі кантрі „Бий, барабане!“. Ці дві американські пісні українською мовою стали несподіванкою для слухачів, вписуючись в настанову „і чужому научайтесь, і свого не цурайтесь“. Тому і були сприйняті з ентузіязмом і вигуками „Браво!“.

Чудово показали своє виконавське мистецтво учасниці тріо „Троянда“ – Л. Гулович, Г. Мельник і Л. Ткачук, вокальний дует – Л. Гулович і Г. Мельник. С. Герльовська, Н. Хоменко і С. Шевчук, М. і П. Польні. Гості змогли переконатися у артистичних здібностях Н. Хоменко, яка розважала публіку гуморесками Павла Глазового. Вела програму Н. Семчук, а керівник ансамблю О. Лиховид час від часу додавала чи коментарі, чи спогади, чи веселі жарти.

Кульмінаційним моментом програми став вихід на сцену і колишніх, і теперішніх учасників ансамблю (до речі, за 10 років через цю форму творчого спілкування пройшли понад 60 виконавців – цю статистику повідомив М. Прадивус). В ряди ансамблю знову символічно стали Л. і М. Прадивус (Ню-Йорк), С. Лопух (Тернопільщина), І. Багрій (Пенсильванія), К. Канінська (Київ), В. Лихач, Х. Махно, родини Павлишин, Л. Туркевич, О. Мазур, Н. Тодеріка.

І. Багрій і М. Прадивус зворушено і схвильовано згадували цікаві факти з своєї пісенної біографії і історії колективу. А представниця кредитівки „Самопоміч“ в Ню-Йорку Л. Прадивус за дорученням президента Б. Курчака оголосила приємну новину про княжий дар кредитівки для ансамблю „Українська родина“ – чек на 1 тис. дол. для придбання сценічного взуття і одягу, за що учасники ансамблю висловлюють щиру подяку керівництву „Самопомочі“. Учасники ансамблю також висловлюють сердечну подяку Окружній управі СУА, 64-му Відділу СУА і 127-му Відділу СУА за щедрі дарунки на розвиток колективу, а також учасниці ансамблю С. Герльовській за придбання тканини для плахт і нашим добровільним помічникам С. Шевчуку і П. Польному, настоятелеві церкви Святої Трійці о. Тодорові Мазурові і матінці Олені Мазур, а також парафіяльній управі за надання приміщення для проб і концертної діяльности ансамблю, а також умов для ведення навчальної і консультаційної роботи „Української світлиці“, де вже пів року проводяться курси англійської мови для новоприбулих та працює група підготови до іспиту на громадянство США. У залі сиділи і кілька студентів цих курсів, а їх викладач І. Прокоф'єва співала на сцені.

На закінчення з ентузіязмом прозвучала маршова козацька пісня „Гей там, на горі, Січ іде“ у колективному виконанні.

Всі учасники і почесні гості одержали пам'ятні подарунки від „Української родини“, грамоти і подяки. А наприкінці учасниці ансамблю прочитали „Особливо Почесну Грамоту“ для свого „козацького ватажка“ О. Лиховид, якій нещодавно Указом Президента України було присвоєне почесне звання „Заслужений діяч мистецтв України“ за вагомий особистий внесок у зміцнення авторитету України у світі, популяризацію її історичних і сучасних надбань, за плідну працю з ансамблем „Українська родина“.

Книжки, надіслані до бібліотеки тижневика „Свобода“

Редакційна колеґія. „Літопис Бойківщини“, журнал, присвячений дослідам історії, культури і побуту бойківського племени, ч.2/73(84), 2007 рік. Видає товариство „Бойківщина“, США, Канада, Україна.

Олег Ольжич. „Дух руїни“ – брошура, в якій автор на історичних фактах доводить, що упродовж тисячі років ми не змогли здобути та захистити свою державність, бо українці, замість об'єднуватися і протистояти зовнішнім загрозам, витрачали енергію на внутрішню міжусобну боротьбу. Видавництво „Смолоскип“, Київ, 2007 рік.

Наукове Товариство ім. Шевченка. „Дмитро Паліїв: життя і діяльність (1896-1944)“. Збірник праць і матеріялів. Книга вміщує нарис д-ра Наталії Іщук-Пазуняк про життя і діяльність Д. Палієва, його листи, публіцистичні статті та промови у польському сеймі, а також численні статті, спогади рідних, приятелів, бібліографію праць Д. Палієва. Видавництво „Простір-М“, Львів, 2007 рік.

Павлина Андрійчук-Данчук. „Національне питання в драматичній поемі „Бояриня“ Лесі Українки“. Авторка стверджує, що досі українські критики й дослідники не дали наукового визначення драматичній поемі „Бояриня“, як твору, ідейним стрижнем якого є національне питання. Джерзі-Сити, Ню-Джерзі, 2007 рік.

Євгенія Піцюра. Марта Онуфрів, редактор-упорядник. „Дорогами долі“, книга про боротьбу за волю багатьох поколінь нашого народу в лавах Січових Стрільців, ОУН, УПА, Дивізії „Галичина“. Сторінки книги пройняті ностальгією за Україною, яка була провідною зорею для багатьох повоєнних еміґрантів. Видавництво „Коло“, Дрогобич, 2006 рік.

Іван Вислоцький. „Спомини розвідника з часів Першої світової війни (Австрійська армія, Київські Січові Стрільці та Українська Галицька Армія)“. У книзі йдеться про вояків так званого невидимого фронту, котрі в розвідувальних підрозділах української збройної сили протягом усієї історії її творення відігравали надзвичайно важливу ролю у забезпеченні перемог наших предків над ворогами. Ці спомини видані з вірою, що вони допоможуть молодшому поколінню пізнати свою історію і пам'ятати тих, які віддали своє молоде життя у боротьбі за вільну Державу – Україну. Видавництво „Галицька видавнича спілка“, Львів, 2007 рік.

Ярема Ткачук. „Буревії“, книга пам'яті. Це перш за все розповідь автора про його друзів від арешту до кінця терміну покарання. Він дає влучні характеристики подіям, явищам, політичним ситуаціям. Цінність книги ще й в тому, що вона висвітлює хижі зуби кривавої машини, що найжорстокішими методами намагалася зламати особистість кожної людини, а хто з таким станом погодитися не хотів – знищувала фізично. Видавництво „Сполом“, Львів, 2004 рік.

На сцені – гості з України

НЮАРК, Ню-Джерзі. – Впродовж 23-25 листопада в концертній залі „New Jersey Performing Art-Center“ відбулися вистави цирку на сцені „Dreams Jungle Fantasy“ з Фльориди. У них брала участь велика група молодих артистів українського походження.

У Києві закінчили в 1989 році училище циркового мистецтва Анатолій Єний і Володимир Довгань й відтоді виступали разом в Угорщині, Румунії. Туреччині, тепер – в США. Руслан та Ірина Дмитруки – теж випускники навчальних закладів Києва, але Р. Дмитрук вивчав циркову майстерність, а І. Дмитрук – хореографію. Іван Доценко взагалі походить з родини циркових артистів, з якою подорожував змалку від цирку до цирку. На арені він з семирічного віку. Денис Кучер був членом олімпійської команди України з гімнастики, учасником ряду чемпіонатів світу. Віталій Ликов – теж гімнаст, учасник міжнародних змагань. З успіхом виступили вони на одній з провідних сцен Ню-Джерзі.

Л. Хм.

ПОЖЕРТВИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЄВІ

222 E. 6th Street • New York, NY 10003 • Phone: (212) 228-0110 Fax: (212) 228-1947 • www.ukrainianmuseum.org

2006 р.

Український Музей висловлює щиру подяку своїм прихильникам, приятелям та всім любителям української культури і мистецтва, які постійно і щедро підтримують УМ та подають йому фінансову допомогу. Завдяки жертвенности членів нашої громади, таких як Ви, Український Музей сьогодні успішно працює і розвивається.

В поданій нижче листі жертводавців, що протягом 2006 року підтримали Український Музей датками 25 дол. і більше, Ви можете знайти і свою цеглинку. Повну листу всіх жертводавців подаємо щомісячно в журналі „Наше Життя" і щороку в музейному Річному Звіті.

Управа й Адміністрація Українського Музею

*** = Donations to the General Fund**
**** = Donations to Endowment/Memorial Funds**

DONATIONS OVER $100,000

Dr. Mary Beck - 782,050.91*
Helen Kupchynska Schlaffer - 200,000.00*

DONATIONS $50,000 - $99,000

Estate of Jaroslaw Luchanko - 64,595.50*
Stefania Porajko - 70,000.00*
Dr. Julian Salisnjak - 96,572.37*

DONATIONS $25,000 - $49,000

Self Reliance (NY) Federal Credit Union - 30,100.00*
Dr. Stephan & Tamara Tymkiw - 34,000.00*/250.00**

DONATIONS $10,000 – $24,999

Julian & Maria Baczynsky - 10,000.00*
Osyp & Zinaida Lewycky - 10,000.00**
Arkadi Mulak-Yatzkivsky - 20,000.00**
Dr. Ihor & Susanna Rak - 11,850.00*
Stefan & Wolodymyra Slywotzky - 10,000.00*
Orest Szul - 10,000.00*
Eugene & Natalia Zmyj - 12,100.00*

DONATIONS BETWEEN $5,000 - $9,999

Mark & Dr. Ariadna Bach - 5,061.00*
Orest & Lidia Bilous - 5,000.00*
Christopher & Adrianna Henkels - 5,010.32**
Oxana Horodecka - 5,000.00**
Dr. Irena I. Komarynsky - 5,000.00*
Dr. Leo & Iryna Kushnir - 150.00*/5,000.00**
Dr. Yar W. Mociuk - 2,550.00*/2,500.00**
Dr. Wolodymyr & Anna Rak - 9,500.00*
Volodymyr Skocen - 5,000.00*
Wasyl Sosiak - 1,500.00*/6,405.00**
The Heritage Foundation of First Security Federal Savings Bank - 5,000.00*
Myroslaw & Nadia Trojan - 5,000.00**

DONATIONS BETWEEN $2,500 - $4,999

Oksana M. Bajko - 208.36*/3,100.00**
Yaroslawa Bilyk - 3,000.00*
Jaroslaw & Katria Czerwoniak - 4,850.00*
Zoriana Haftkowycz & Mykola Darmochwal - 4,000.00*
Orest & Lydia Glut - 3,170.00*
Andrey H. Hankevych - 4,223.94*
Myron & Olha Hnateyko - 4,300.00*
Ksenia Kuzmycz - 3,142.04*/200.00**
Prof. Jaroslaw & Alla Leshko - 3,525.00*
Myron & Marijka Martiuk - 3,000.00**
Dr. Zenon & Nadia Matkiwsky - 3,000.00*
George & Anisa Mycak - 4,500.00**
George & Maria Pazuniak - 2,500.00*
Charles & Roxolana Podpirka - 4,100.00*
Dr. George Truchly - 2,500.00*
Gary & Irene Wolfe - 3,000.00*
Mykola & Oksana Yaremko - 3,700.00*

DONATIONS BETWEEN $2,000 - $2,499

Wiaczeslaw A. Cetenko - 2,000.00*
Drs. D. & J. Jarosewycz Memorial Charitable Foundation - 2,000.00**
Bohdan & Lydia Hajduczok - 2,050.00*
Borys Halahan - 2,020.00*
Mykola Haliv - 2,100.00*
Anna Iwanciw - 2,025.00*
Andrew E. Lencyk - 2,000.00*
Andrew & Alexandra Lopatynsky - 2,200.00*
Ivan & Yaroslawa Luchechko - 2,300.00*
Anna Maluca - 2,280.00*
Myron & Christine Melnyk - 2,000.00*
Wolodymyr & Soriana Mohuchy - 2,080.00*
Iwanna Skarupa - 2,095.00*
Christine Balko & Adrian Slywotzky - 2,000.00*
Omelian Steszyn - 2,000.00*
Deborah Moore & Yuri Yanchyshyn - 2,000.00*

DONATIONS BETWEEN $1,000 - $1,999

Dr. Roman & Anna Alyskewycz - 1,200.00*
Nicolas & Irene Andreadis - 1,500.00*
Myron & Ulana Babiuk - 1,000.00*
Daria C. Bajko - 1,050.00*
Wolodymyr & Christina Baranetsky - 1,100.00*
Walter & Katheryna Bula - 1,700.00*
Dr. Bohdan & Roxana Charkewycz - 1,000.00*
Dr. Bohdan & Bohdanna Chudio - 1,525.00*
Olha Chypak - 1,900.00*
Irena Mostovych & Dr.Yuri Deychakiwsky - 1,950.00*
Luba Firchuk - 1,410.00*
Dr. Orest & Judy Garbowsky - 1,000.00*
Jaroslawa Gudziak - 1,411.95*
Orest & Chrystyna Hanas - 1,300.00*
Bohdan & Irene Hlushewsky - 1,000.00*
Ihor W. & Olha Hron - 1,700.00*
Andrew & Olha Ilnicki - 1,000.00*
Dr. Lubomir & Maria Jawny - 1,500.00*
Stefan & Swiatoslawa Kaczaraj - 1,000.00*
Ltc (R) Orest & Marta Kaczmarskyj - 1,400.00
Daniel Kashimer - 1,200.00*
Dr. Bohdan & Daria Kekish - 1,000.00*
Zenon & Neonila Kramarchuk - 1,000.00*
Zenon & Dozia Krislaty - 1,000.00*
Bohdan & Christine Kulchyckyj - 1,000.00*
Ada Kulyk - 1,000.00*/250.00**
Andrew & Lyudmyla Kurylko - 1,500.00*
Bohdan & Lily Kurylko - 1,100.00*
Christina Lewicky - 1,000.00*
Ihor George & Olha Lewicky - 1,000.00*
Igor & Dr. Daria Nowakiwsky Lissy - 1,100.00*
Oleh & Oksana Lopatynsky - 1,195.00*
Wolodymyr & Lydia Magun - 1,050.00*
Dr. Ihor & Alexandra Magun - 1,000.00*
Vera Mencinska - 500.00*/1,000.00**
Rostyslav & Helena Milanytch - 1,075.00*
Iwan Mokriwskyj - 1,000.00*
Dr. Mary Motyl - 1,000.00*
Marta M. Pereyma - 1,000.00*
Jerry & Tahirih Petryha - 1,500.00*
Prof. Wolodymyr Petryshyn - 1,600.00*
Alexandra, Stephan, Gregory & Kimberly Rak - 1,500.00*
Andrew G. & Taisa Rak Esqs. - 1,100.00*
Christina Reik - 1,000.00*
Ania Savage - 1,500.00*
Dr. Ihor & Alexandra Sawczuk - 1,000.00*
Maria Menendez & George Sawicki - 1,200.00*
George & Maria Shtohryn - 1,150.00*
Maria Shust - 1,280.00*
Ihor Slabicky - 1,101.00*
Jaroslawa Stasiuk - 1,090.00*
Orest & Daria Temnycky - 1,000.00*/100.00**
Dr. Nestor Terleckyj & Family - 1,000.00**
Jaroslaw & Maria Tomorug - 1,500.00*
Natalia Tytla - 1,100.00*
UNWLA Branch 62 - 1,000.00*
UNWLA Branch 83 - 1,000.00*
UNWLA Branch 113 - 1,150.00*
Wolodymyr & Catherine Wolowodiuk - 1,800.00*
Modest & Natalia Zacharczenko - 1,200.00*
Dr. Karl & Sophia Zaininger - 1,500.00*
Iwanna Zownir - 1,150.00*

DONATIONS BETWEEN $500 - $999

Andrew & Marta Baczynsky - 525.00*
Maria Bakalec - 625.00*
Nadia Bihun - 100.00*/600.00**
Vera Trojan & Mark Carthy - 700.00*
Dr. Ihor & Barbara Cehelsky - 700.00*
Dr. Mary Holowinsky & William Chen -500.00*
John Cherniawsky - 550.00*
Christine Brykowytch & Kevin Cuttler - 725.00*/50.00**
Nadia Deychakiwsky - 600.00*
Volodymyr & Ulana Diachuk - 500.00*
Ihor & Natalia Gawdiak - 600.00*
Andrei R. Harasymiak - 900.00*
Maria Teshakovec & Roman Hawrylak - 500.00**
Alexandra Holuka - 500.00*
Yuri & Irene Kobziar - 500.00*
Dr. Ivan Kochan - 500.00*
Irene Koczerzuk - 500.00*
Martha Kopacz - 700.00*
Dr. Ihor & Zenovia Kunasz - 500.00*
Tamara Lashchyk - 600.00*
Dr. Ronald & Nadia Liteplo - 600.00*
Lytwyn & Lytwyn Union Funeral Home - 500.00*
Ihor & Mariola Gurba Makarenko - 500.00*
Rev. Deacon Yourij & Zoria Malachowsky - 500.00**
Myron & Eileen Maslowsky - 500.00*
Zenon & Susan Masnyj - 800.00*
Dr. Leonidas & Oksana Mostowycz - 650.00*
Alexander Motyl, Ph.D. - 510.00*
Northern International, Inc. - 950.00*
Jaroslav & Halyna Oberyszyn - 500.00*
Plast - Lisovy Mavky - NY/NJ area - 600.00*
Self Reliance (NJ) Federal Credit Union - 500.00*
Stefania Semuschak - 500.00*
Bohdan & Chrystia Senyk - 500.00*
Dr. Maria Fisher Slysh - 545.00*
Gloria Switlyk - 500.00*
Tamara Tershakovec - 500.00**
Dr. Andrew & Tatiana Tershakovec - 500.00**
Bohdanna Tytla - 725.00*
Dr. Motria Ukrainskyj - 500.00*
UNWLA Branch 13 - 500.00*
UNWLA Branch 67 - 600.00**
UNWLA Branch 86 - 500.00*
UNWLA Branch 90 - 713.00*
Alex & Helen Woskob - 800.00*
Teodosij & Olga Zazula - 500.00*

DONATIONS BETWEEN $250 - $499

Alexander & Nadja Aminoff - 250.00*
Ludwyk & Ariadna Bach - 300.00*
Nestor & Marta Bazarko - 250.00* /200.00**
Wolodymyr & Lydia Bazarko - 350.00*
Theresa L. Ben - 100.00*/150.00**
Drs. Aleksij & Martha Cenko - 300.00*
Oksana Pronych & Nicholas Deychakiwsky - 300.00*
Dr. Tatiana & Marta Doberczak - 300.00**
Oresta Fedun - 250.00*
Andrew & Christine Fylypovych - 300.00*
Aleksandra R. Hanas - 300.00*/50.00**
Timish & Anna Hnateyko - 250.00*/200.00**
Dr. I & V. Holm-Andersen - 300.00*
Luba Klachko - 250.00*
Daria Pishko & Michael Komichak - 300.00*
Ana Goshko & Dr. Marko Krushelnycky - 330.00*
Stephan & Olha Kurylas - 350.00*
Bohdan & Oksana Kuzyszyn - 250.00*
Lydia Kyj - 450.00*
Maria Lawro - 300.00*
Wolodymyr & Neonila Lechman - 250.00*
Alexander & Maria Daria Leskiw - 300.00*
Catherine Lys - 300.00*
Hal & Adriana Malone - 425.00*
Alexander & Irena Mychaluk - 250.00*
Dr. Roman & Marta Nawrocky - 250.00*
Sydir & Ewhenia Nowakiwsky - 400.00*
Roman & Sonia Platosh - 300.00*
Dr. George & Natalie Popel - 250.00*
Martha Rudyk - 280.00*
Irene Russnak - 355.00*
John & Ludmila Kapschutschenko Schmitt - 250.00*
Drs. Heinrich & Maria Schnoes - 250.00*
Roman & Halyna Shramenko - 410.00*
Roma Shuhan - 250.00*
Dr. Roman & Motria Sloniewsky - 125.00*/250.00**
Liubomyra Sochan - 250.00*
Rosalia Stadnyk - 250.00*
Lidia Stebelsky - 270.00*
Peter & Anna Switnicki - 300.00*
John & Maria O. Terela - 250.00*
Ukrainian American Coordinating Council - 250.00*
Ukrainian St. Vladimir Brotherhood - 250.00*
UNWLA Branch 106 - 250.00*
UNWLA Branch 108 - 250.00*
UNWLA Branch 118 - 250.00*
UNWLA Branch 119 - 300.00*
Profs. Roman & Zirka Voronka - 400.00*
Dr. Ihor & Marta Voyevidka - 120.00*/250.00**
Myroslawa Wyshywany - 300.00*
Lydia Zakrewsky - 400.00*
Dr. Jaroslaw & Nadia Zalipsky - 200.00*/50.00**

DONATIONS BETWEEN $100 - $249

Lidia Prokop & Wolodymyr Artymyshyn - 100.00*
Walter Babenko - 100.00*
Roman & Anna Bajlak - 200.00*
Zinowij & Helen Balaban - 125.00*
Bohdan & Christine Balko - 100.00*
Melania Banach - 200.00*
Maria Barabach - 100.00*
Dr. Nicholas & Christina Baranetsky - 137.00*
Drs. Adrian & Alexandra Baranetsky - 100.00*
Dr. George & Areta Baranowskyj - 100.00*
Katrina Rakoczy-Barsigian - 100.00*
Halia Bartkiw - 100.00*
Mary Bartosiewicz - 125.00*
Peter & Daria Basalyk - 100.00*
Lisa Basarab - 110.00*
George & Dawn Bazarko - 125.00*
Daniel A. & Dr. Tetiana K. Bazarko - 125.00*
Dr. Andrew & Jacqueline Bazarko - 125.00*
Eugene & Mary Ann Beregi - 100.00*
Anna Bidiak - 100.00*
Yaroslaw Bihun - 200.00*
Andrew & Lesia Bihun - 50.00*/50.00**
Anna Bilewich - 150.00*
Oksana Bodnar - 200.00*
Dr. Witalij Bohdaniw - 100.00*
Christine Bonacorsa - 160.00*
Maria Borkowsky - 175.00*
Anna Boychuk - 50.00*/75.00**
Sviatoslav Bozhenko - 125.00*
Marguerite Bradley - 100.00*
Zwenyslawa Brykowytch - 75.00*/50.00**
Bohdan & Constance Bulawka - 100.00*
Tatiana Butovich - 200.00*
Dr. Lee & Lesia Poniatyszyn Cady - 155.00*
Capital District School of Ukrainian Studies - 100.00*
Dr. Bohdan & Joanne Celewycz - 100.00*
Andrij & Larysa Charambura - 200.00*
Dr. George & Maria Chatyrka - 100.00*
Ihor George & Alla Cherney - 200.00*
Lubomira Choma - 175.00*
Peter Z. Choma - 100.00*
Wolodymyr & Stefania Chornodolsky - 100.00*
Oksana Chranewycz - 165.00*
Maria Chraplyvy - 100.00*
Leonid & Valentina Chudowsky - 120.00*
Walter A. Clebowicz - 100.00*
Jane Collins - 100.00**
Jaroslaw & Lidia Czernyk - 100.00*
Paul & Maria Czerwoniak - 150.00**
Romana Danysh - 100.00*
Eustachiy S. Derzko - 100.00*
Alexandra E. Dodd - 100.00*
Mr. Adrian & Dr. Larissa Dolinsky - 200.00*
Mr. & Mrs. John Donovan & D. Donovan - 100.00**
Dr. Mary T. Dycio - 100.00*
Dr. Daria Dykyj - 50.00*/50.00**
Arian & Ina Dzerovych - 100.00**
Dr. Bohdan & Olha Faraoniw - 200.00*
Dr. Dmytro Farion - 100.00*
Dr. Ihor & Martha Fedoriw - 200.00*
Stefan Felenczak - 100.00*
Maria Fitio - 120.00*
Lew & Halyna Futala - 50.00*/100.00**

ПОЖЕРТВИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЄВІ

222 E. 6th Street · New York, NY 10003 · T: 212 228-0110 2006 р. Fax: 212 228-1947 · www.ukrainianmuseum.org

John & Anna Galuga - 100.00*
Anna Gbur - 150.00*
Anita Gerasimchik - 100.00*
Dr. Julian & Olha Gnoj - 100.00*
Katria Hadzewych - 100.00*
Andrew & Romana Hadzewycz - 100.00*
Anne Hamuka - 100.00*
Iwanna Hankewycz - 100.00*
Maria Hanusey - 100.00*
Marijka Hawrysczuk - 100.00*
Yara Ripetsky Von Helbig - 150.00*
Maria Helbig - 100.00*
Alexander & Christine Hladky - 100.00**
Irene Hladkyj - 100.00*
Dr. Boris & Ulana Hlynsky - 100.00**
Steve & Marta Jarosewich Holder - 100.00**
Iwan & Sophia Holowka - 150.00*
Gregory & Rozalia Holowka - 100.00*
Wasia Hordynskyj - 130.00*
Olga Horodecky - 185.00*
Jurij & Myroslawa Hrab - 100.00*
Kyril & Irene Hryhorowych - 170.00*
Joseph & Ingrid Hucal - 100.00*
Heinrich & Christina Huegerich - 100.00*
Stefania Humeniuk - 225.00*
Dr. Taras & Olha Hunczak - 200.00*
Luba Lasch Huraleczko - 100.00*
Tekla Husiak - 100.00*
Mychajlo & Olga Ilkiw - 100.00*
Irenaeus & Oksana Isajiw - 100.00*
Eugene & Eugenia Ivashkiv - 220.00*
Nicholas & Susan Iwanisziw - 200.00*
Olha Iwaskiw - 100.00*
Eugene & Lydia Jarosewich - 150.00**
Olha Maria Jaruch - 100.00*
Mykola Jejna - 200.00*
Alexandra Juzeniw - 125.00*
Olena Kachala - 200.00*
Anna Kaczaraj - 100.00*
Boris & Olga Karash - 140.00*
Dr. Volodymyr & Olenka Karpinich - 100.00*
George & Janis L. Karpinski - 200.00*
Nicolaus & Maria Kasian - 150.00*
Myron & Tatiana Kasian - 100.00*
Walter & Helen Kastaniuk - 100.00*
Alex & Irene Khowaylo - 150.00*
Anna Kibalo - 105.00*
Dr. Alexander & Roma Klufas - 200.00*
Maria Klufas - 100.00**
John & Christine Klufas - 100.00*
Dr. Emil & Irene Klufas - 100.00**
Dr. N. Terebus Kmeta - 200.00*
Roman G. & Luba O. Knysh - 100.00*
Bohdan & Ulana Kobzar - 100.00*
Halyna Pisecka Kochanowsky - 120.00*
Ihor E. Kocur - 200.00*
Sviatoslav & Dr. Arkadia Kocybala - 125.00*
Roma Kohut - 100.00*
Teodozyj & Irena Kolasa - 100.00*
Oxana Kolesnichenko - 100.00*
Peter & Maria Kondrat - 100.00*
Julia Kopchynsky - 100.00*
Dr. Wolodymyr & Halyna Korol - 115.00*
Ria Korunych - 100.00*
Natalia Kowal - 100.00**
Oleh & Alexandra Kowerko - 100.00*
Andrew & Christine Kozak - 200.00*
Yaroslaw & Kalyna Kozak - 200.00*
Lidia Kozak - 100.00*
Maria S. Kramarchuk - 150.00*
Natalia Krawczuk - 120.00*
Bernard & Anna Krawczuk - 100.00*
Alexandra Krumszyn - 100.00*
Alexander & Maria Krychyk - 100.00*
Jaroslav & Vera Kryshtalsky - 200.00**
Olga & Stephanie Kudlak - 100.00*
Ivan Kulak (Soloveiko) - 200.00*
Mary Ann Kulish - 100.00*
Jaroslaw & Iryna Kurowyckyj - 150.00*
Jaroslaw & Zenia Kuzil - 100.00*
Melania M. Kuzma - 225.00*
Dr. Chrystyna P. Kuzmowych - 100.00*
Mr. & Mrs. Rostyslaw Kuzmych - 100.00*
Valentina Kuzmycz - 100.00*
Stephen Kynio - 130.00*
Larysa B. Kurylas & Steve Lann - 100.00*
Oksana Lenec - 100.00*
Vera Levytska - 200.00*
Wasyl & Oksana Lew - 100.00*/100.00**
Dr. Mychajlo & Svitlana Lewko - 100.00*

Rev. Alexis & Nina Limonczenko - 200.00*
Maria Lischak - 150.00**
Iva Lisikewycz - 100.00*
Roberta Lomardino - 100.00*
Joseph P. Luczka - 150.00*
Anna R. Lukachik - 155.00*
Joseph Lukiw - 100.00*
Ksenia Lutz & Family - 100.00**
Wolodar & Martha Lysko - 100.00*
Anna Lytwyn - 100.00*
Oksana Maksymiw - 100.00*
Roman & Anna Maksymowych - 115.00*
Stefan & Anna Makuch - 150.00*
Myra Mandzuk - 100.00*
W. Scott & Diane McKay - 125.00*/100.00**
Zina Michajliczenko - 200.00*
Nickolas I. & Germaine Milanytch - 115.00*
Dr. W.J. & Diana E. Minkowycz - 180.00*
Orysia Mishko - 100.00*
Mr. & Mrs. William Mittendorf - 100.00*
Bohdan & Olga M. Mychajliw - 150.00*
Borys & Larissa Mychajliw - 100.00*
Eugene & Bohdanna Mychajliw - 100.00*
Dr. B.T. & Valentina Nowakiwsky - 100.00*
Armand & Katerina Ntep - 100.00**
Wasyl William Nykyforuk - 200.00*
Tatiana Oberyszyn - 100.00*
Julian P. Ochrymowych - 100.00*
Lidia Odezynsky - 120.00*
Bohdan Odezynskyj - 100.00*
Leslie Ogan - 108.00*
Nicholas & Elaine Oprysko - 100.00*
Dr. Joseph Oryshkevich - 200.00*
Dr. Roman & Oksana Oryshkevich - 100.00*
Dr. George & Myroslawa Oryshkevych - 100.00*
Charlie & Eugenia Osgood - 100.00**
Irena Ostapiuk - 100.00*
Benjamin & Magdalene Palumbo - 100.00**
Marie Panasiuk - 100.00*
Dr. Eugene & Jewell E. Papowitz - 100.00*
Olha Paproski - 100.00*
Andrij & Larisa Paschuk - 100.00**
Bohdan & Kwitoslawa Paschyn - 100.00*/100.00**
Irene Pashesnik - 200.00*
Susan Patton - 100.00**
Sophia Koropeckyj & Bohdan Pazuniak - 100.00*
Dr. George & Christine Perfecky - 150.00*
Alexander & Lydia Piaseckyj - 125.00*
Ivan Pidhirny - 130.00*
Damian R. Platosh - 120.00*
Marko & Marta Platosh - 100.00*
Paul & Melania Platosh - 100.00*
John & Christine Pluta - 150.00*
George & Areta Polansky - 200.00*
Dr. Orest Popovych - 100.00*
Ivan & Anna Poruchynsky - 100.00*
Oleh Alex & Margaret Poslusznyj - 100.00*
Michael Provenzano - 100.00**
Nestor N. & Luba Pylypec - 100.00**
Hanya Krill & Max Pyziur - 200.00*
Radio Free Asia Tech Ops. - 110.00**
George & Alexandra Rakowsky - 175.00*
Teodor R. Romaniuk - 100.00*
Dr. Jaroslaw Rozankowski - 200.00*
Dr. George Rudensky - 100.00*
Serge & Eva Sacharuk - 100.00*
Dr. George & Martha Saj - 100.00*
Dr. & Mrs. Wasyl W. Salak - 100.00*
Zenon & Olga Sawchuk - 100.00*/25.00**
Maria Sawyckyj - 200.00*
Dr. Murray Senkus - 100.00*
Steven Sharga - 100.00*
Christine Shepelavey - 50.00*/100.00**
Taras & Julianna Shepelavy - 100.00*
Oleksij & Luba Shevchenko - 100.00*
Nadia Shkilnyk - 100.00*
Myroslaw & Nadia Shmigel - 120.00*/100.00**
Nestor & Anisa Shust - 150.00*
Peter & Ilona Shyprykevich - 150.00*
Sophie Skop - 200.00*
Stephan & Marta Skrybailo - 100.00*
John K. Skrypak - 160.00*
Natalie Sluzar - 100.00*
Dr. Chrystia & Maya Slywotzky - 200.00*
Wolodymyr & Bohdanna Slyz - 150.00*
Aleksandr & Aniziya Smaga - 100.00*
Olha Smal - 100.00**
Myroslaw & Zoriana Smorodsky - 100.00*
Anastazia Sochynsky - 210.00*

John & Ulana Sos - 100.00*/100.00**
Luba T. Spikula - 100.00*
Dr. Dennis & Myra Stachiv - 100.00*
Jerry & Joan Stachiw - 200.00*
Dr. Yaroslav & Olga Stawnychy - 150.00*
Arcadia O. Stebelsky - 215.00*
Bohdan M. Steciw - 100.00*
Dr. Eugene Steckiw - 100.00*
John Roman Stecura - 200.00*
Dr. Stephan Stecura - 200.00*
W. C. & Marie Stith - 100.00*
Alexander R. Strilbyckyj - 100.00*
Jurij & Dr. Natalka Strutynsky - 200.00*
Dr. Jaroslaw & Oksanna Sydorak - 100.00*
Natalia Sygida - 150.00*
Walter & Paraskewia Szpaczynsky - 150.00*
Stephanie Szypula - 100.00*
Stefan & Anna Tatarenko - 100.00*
Teachers at Foxfire School, Yonkers NY - 175.00*
Susanna Telishewsky - 100.00*
Sophia Terlecki - 100.00**
The Ukrainian Patriarchal Society - 100.00*
Stefan & Gertrude Tkachyk - 100.00*
Dr. Orysia Tresznewsky - 200.00*
Natalie Trojan - 110.00*
Dr. Yurij & Oksana Trytjak - 164.00*
Debora Marro Turczan - 100.00*
Maria Tymoczko - 105.00*
UNWLA Branch 33 - 100.00*
UNWLA Branch 43 - 100.00*
UNWLA Branch 49 - 200.00*
UNWLA Branch 71 - 100.00*
UNWLA Branch 89 - 200.00*
UNWLA Branch 91 - 100.00*
UNWLA Branch 95 - 100.00*
UNWLA Branch 111 - 100.00*
Ihor & Tamara Vitkovitsky - 100.00*/100.00**
Myroslava Nowakiwsky Voloshin - 225.00*
Constantine & Tanya Voyevidka - 100.00**
Christina Walsh - 100.00*
Leo & Irene Werbyckyj - 100.00*
Falina Wojtowycz - 100.00**
Jaroslaw Woloszczuk - 175.00*
Alexander & Irena Worobec - 135.00*
Dr. Bohdar O. & Marta Woroch - 100.00*
Roman & Irene Wynnyk - 20.00*/100.00**
Dr. Michael & Roxolana Yarymovych - 100.00**
Maria K. Zachariasewycz - 110.00*
Catherine Zadoretzky - 175.00*
Dr. Larysa Zaika - 150.00*
George & Anna Zaluzney - 100.00*
Bohdan & Anita Zelechiwsky - 150.00*
Ann Zinich - 100.00*
Dr. Marta Lopatynsky & Ihor Zwarycz - 220.00*
Eugene & Stephania Zyblikewycz - 100.00*
Hanna Zyruk - 100.00*
John B. & Irena Bryk Zyznomyrsky - 100.00*

DONATIONS $50 -$99

Dr. Sophia M. Andriaschuk - 50.00*
Maria Andrusjak - 50.00*
Anonymous - 79.00*
Thomas Ansaldi - 50.00*
Modest Artymiw - 50.00*
Eugene & Lana Babij - 65.00*
Evhen Bachynskyj - 50.00*
Georgean Balay - 50.00*
Elizabeth Ballard - 50.00**
Olha Basarab - 50.00*
Wanda Baxer - 70.00*
Marta Mulyk & Christopher Baxer - 55.00*
Jaroslaw & Maria Bazylak - 50.00*
Eileen Bernitt - 50.00*
Wolodymyra Bilaniuk - 80.00*
Louis H. Blumengarten - 50.00*
Paul & Ewdokia Bodnarenko - 50.00*
Bohdan & Oksana Bohoslawec - 50.00*
Ludmila Bojko - 75.00*
Taras & Maria Borkowsky - 50.00*
Lidia Buk - 50.00*
Jaroslaw & Jaroslawa Bukachevsky - 50.00*
Lubow Terlecka Burrows - 50.00**
Diane Skalny Campbell - 50.00*
Diane Cavalluzzi - 50.00*
George & Nadia Cehelsky - 50.00*
Nestor & Olga Cherwinsky - 60.00*

Marian & Nadia Ciolko - 80.00*
Ann Z. Cirelli - 60.00*
Diane Cohen - 80.00**
Steven & Anna Daszko - 50.00*
Victor Dejneka - 50.00*
Bohdan & Myroslawa Demchyshyn - 50.00**
Edward & Katherine Denega - 50.00*
Pearl Dent - 50.00*
Dr. Zenon Derzko - 50.00*
Orest Deychakiwsky - 50.00*
Elaine A. Diaczun - 50.00*
Leonid & Helen Dmytrewycz - 50.00*
Jurij & Olenka Dobczansky - 50.00**
Katerina Drahosz - 50.00*
Anna Dumka - 50.00*
Wolodymyr & Romana Dyhdalo - 50.00*
Malyna (Emilia) Dziuba - 50.00*
Roman Ferencevych - 71.40*
Xenia J. Ferencevych - 50.00*
Raymond & Maria Ferens - 50.00*
Olha Fylypowycz - 75.00*
Michael & Irena Gbur - 50.00*
Dr. Jaroslaw & Bohdanna Geleta - 25.00*/50.00**
Roman & Helen Geletkanycz - 50.00*
Janet E. Girton - 50.00*
Marie Glowa - 50.00*
Valentyna Gluch - 50.00*
Larry & Roxsolana Gordon - 50.00*
Ivan & Nadija Haftkowycz - 50.00*
Oresta Hamersky - 50.00*
Halyna Hawryluk - 70.00*
Olha D. Hayetskyj - 50.00*
Lou & Lucia A. Hentish - 50.00*
Mychajlo & Alla Heretz - 50.00*
Dr. Peter & Luba Hill - 2.00*/50.00**
John & Myra Hill - 50.00*
Orest & Romana Hladky - 50.00**
Vera Bacwyn Holowinsky - 50.00*
Slavko & Tania Holownych - 50.00*
Irene Tamara Hordynsky - 50.00*
Christina M. Hromockyj - 50.00**
Robert & Oksana Hrubec - 50.00*
Dr. Peter & Rea Hrycak - 65.00*
Ihor Hulawyj, Ph.D - 80.00*
Irene Hunze - 95.00*
Petro Hursky - 75.00*
Wasyl & Olha Ilczyszyn - 75.00*
Areta Pawlynsky & Yaron Inbar - 75.00*
Romana Jachtorowycz - 50.00**
Alexandra Jackewych - 50.00*
Michael Jurczak - 50.00*
Irena Jurczyk - 50.00**
Laryssa C. Kachmar - 75.00*
Boris & Tetiana O. Karpenko - 75.00*
Iryna Kashubynska - 50.00*
Wolodymyra Kawka - 70.00*
Tatiana Keis - 50.00*
John & Wendy Keryk - 75.00*
Wasyl & Margarete Kiec - 70.00*
Oleh & Luba Kinach - 95.00*
George & Chrystyna Kinal - 50.00*
Catherine Kitt - 70.00*
Theodosia Kohut - 60.00*
Makar & Daria Kopanycia - 50.00*
Barbara Kornienko - 50.00*
Drs. Ivan & Natalia Koropeckyj - 50.00**
Halina Korsun - 60.00*
Walter & Anna Kozicky - 50.00*
Bohdan & Lidia Kramarchuk - 70.00*
Mary Kramarenko - 75.00*
Robert & Natalia Krawczuk - 50.00*
Hanna H. Kricka - 50.00*
Maria Kryzaniwsky - 60.00*
Eva Kryzaniwsky - 50.00*
Yaroslava A. Kukil - 70.00*
Walter & Mary Kulanitch - 50.00*
Wolodymyr & Bohdanna Kulba - 50.00*
Miriam Kurlak - 50.00*
Yaroslaw & Theodosia Kushnir - 50.00*
Theodore & Myroslawa Kusio - 50.00*
Iwan Kuzemsky - 50.00*
Orest & Oksana Kuzma - 50.00*
Amelia H. Lambert - 50.00*
Irene D. Lawlor - 50.00*
Oleh & Anna Lazirko - 50.00**
Gary & Jeanne Lazor - 60.00**
Stephen Lewchick - 50.00*
Yuri Lewycky - 55.00*
Suzanne L. Liggett - 50.00**

ПОЖЕРТВИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЄВІ

222 E. 6th Street • New York, NY 10003 • T: 212 228-0110 **2006 р.** Fax: 212 228-1947 • www.ukrainianmuseum.org

Oksana Lobachevsky - 95.00*
William Lobur - 80.00*
Dr. Oles & Larisa Lomacky - 50.00**
Dr. Vasyl & Mary Luchkiw - 50.00*
Leo Lucyshyn - 75.00*
Eufrosina Lucyshyn - 50.00*
Valdimira Luczkiw - 50.00*
Bohdan Lukaschewsky - 50.00*
Oksana (Ksenia) Lutzky - 50.00*
Emilian & Czeslawa Majkowskyj - 50.00*
Walter & Jean Markewycz - 50.00*
Taras & Oksana Martiniouk - 50.00**
Iwanna Martynetz - 50.00*
Wasyl & Anastazia Maruszczak - 70.00*
Julia Masnyk - 50.00*
Nadija Masyk - 80.00*
Edward & Helen Melnyczuk - 50.00*
Pawlo & Luba Michalewicz - 50.00*
Motria Milanytch - 50.00*
Irena Moroz - 50.00*
Myroslawa Myroshnychenko - 50.00*
Daria Myskiw - 50.00*
Stephen & Sharon Nachesty - 50.00*
Orest & Maria Nebesh - 50.00*
Julia Nesteruk - 50.00**
Luba Nowak - 70.00*
Irene Nowak - 50.00*
Dr. Taras & Irene Nowosiwsky - 50.00*
Eugene & Helen Obaranec - 50.00*
Dr. Arkadij & Gloria Oceretko - 50.00*
Orysia (Irene) Ochrymowych - 50.00*
John & Halyna Odulak - 50.00*
George Olesnicki - 50.00*
Lubomyr & Dr. Larysa Onyshkewych - 70.00*
Jurij & Nadia Oransky - 60.00*
Orest & Christine Paclawskyj - 50.00**
Matthew & Jackie Palumbo - 50.00**
Jaroslaw & Alexandra Palylyk - 50.00*
Orysia Paslawska - 50.00*
Roman & Lida Pastushak - 50.00*
Eleanor J. Pearson - 50.00*
Orest & Daria Pencak - 50.00**
Maria Piatka - 50.00*
Anna M. Piedilato - 50.00*
Irena Plys - 50.00*
Zenon Podubynskyj - 50.00*
Julia Polansky - 50.00*
Irena Poliszuk - 50.00*
Oksana Porytko - 50.00*
Olha Procyk - 50.00*
Wolodymyr & Myroslava Pryjmak - 60.00*
Yaromyr Pryjmak - 50.00*
Alexander & Anna Pryshlak - 80.00*
Wolodymyr & Irma Pylyshenko - 50.00*
Mr. & Mrs. John T. Reamy - 50.00**
Anne Reuter - 50.00*
Emily C. Robbins - 50.00*
Mr. & Mrs. Clifford Robbins - 50.00*
Walter Romaniw - 75.00*
Drago & Kateryna Rosandich - 50.00*
Olga Rudensky - 65.00*
Ihor & Natalka Rudko - 50.00*
Michael & Stefania Rudyk - 75.00*
Andrew J. Rudyk - 50.00*
Zirka Rudyk - 50.00*
Maria M. Rypan - 50.00*
Jayne H. Ryzewski - 50.00*
Vsevolod & Lydia Salenko - 75.00*
Daria Samotulka - 70.00*
Natalia Sawchuk - 50.00*
Jaroslaw Semkiw - 50.00*
Vira N. Sendzik - 50.00*
Dr. Ivan Shalchuk - 50.00*
Martha D. Shyprykevich - 50.00*
Olena Shyprykevich - 50.00*
Nadine Sielecki - 60.00*
Dr. Ivan & Stephanie Sierant - 70.00*
Anna Sierant - 50.00*
A. & O. Skureski - 50.00**
Maria Slobodian - 60.00*
Anne Slobodian - 50.00*
Dr. Alexander & Dada Sloniewsky - 75.00**
Dr. Roman & Nathalie Slysh - 50.00*
Anastasia Smereczynska - 50.00*
Daria Sochaniwsky - 60.00*
Andrij D. & Irene Solczanyk - 50.00*
Natalia Sonevytsky - 75.00*
Chrystia Wolynec Sonevytsky - 50.00**
Kathryn A. Sova - 60.00*
Luba Yarmak Spino - 50.00*
Swiatoslaw & Marta Stadnyk - 50.00**
Victor & Valentina Stalowir - 50.00*
Irena Starozytnyk - 50.00*
Stefania Stasyshyn - 75.00*
Mykola & Irena Stawnychy - 25.00*/50.00**
William & Maria Stec - 50.00*
Roman & Klaudia Stefaniuk - 50.00*
Dr. Luba Stefaniwsky - 50.00*
Anna Stelmach - 50.00*
Myroslawa Stojko - 50.00*
Ihor & Svitlana Strutynsky - 50.00*
Ann Sulyma - 50.00*
Michael & Elizabeth Swinchuck - 55.00*
George & Christine Swyschuk - 50.00*
Maria Szeparowycz - 85.00*
George & Alexandra Terleckyj - 50.00*
Wolodymyra Tesluk - 50.00*
Luba Turchyn - 40.00*/10.00**
John Tynes - 75.00*
UNWLA Branch 78 - 50.00**
UNWLA Branch 129 - 50.00*
UNWLA Regional Council New England - 50.00*
Victoria & Marianna Wakulowska - 50.00*
Katherine Walchuk - 50.00*
Anastazia Warycha - 80.00*
Wolodymyr & Wolodymyra Wasiczko - 75.00*
Michael Wasylyshyn - 55.00*
Elias & Dr. Daria Wojtyna - 50.00*
Dr.Stefan & Emilia Wolanyk - 50.00*
Oksana Wanchycka Woroch - 50.00*
Marta Farion & Ihor Wyslotsky - 50.00*
Peter R. Yarem - 50.00*
Anna Zabrocky - 80.00*
Orest & Jaroslava Zahajkewycz - 75.00*
Donald & Catherine Zalucky DDS - 50.00*
Zenon & Lidia Zawadowycz - 50.00*
Larissa A. Zhurawel - 50.00*
Lubomyr & Larysa Zielyk - 75.00*
Yaroslaw & Orysia Zinycz - 50.00*
Maria Zmurkewycz - 50.00*

Donations $25.00 - $49.99

Maria Abramiuk - 30.00*
Boris Baczynskyj - 30.00*
Basil & Olga Balaban - 35.00*
William & Elisabeth Barna - 25.00*
John J. Barston - 25.00*
Walter & Alma Batih - 25.00*
Paul & Margaret Batkiw - 45.00*
George & Oksana Bazylevsky - 25.00*
Wasyl & Barbara Bilan - 25.00*
Wolodymyr & Halyna Bilyk - 25.00*
Helen Bobylak - 25.00*
Drs. Susan Siegel & Roman Bohonowych - 30.00*
Mary Bonanno - 25.00*
Ivan & Maria Borbycz - 35.00*
Marlene Bratach - 30.00*
Teodosia Brykowycz - 45.00*
Mark & Judy Buonome - 25.00*
Iwan Burtyk - 25.00*
Dr. Paul Capp - 25.00*
Sophia Caryk - 40.00**
Theodore & Theresa Caryk - 25.00*
Yaro & Ola Cehelsky - 40.00*
Ivan & Maria Ceresna - 35.00*
Irene B. Chaikovsky - 25.00*
Orest & Lubomyra Chapelsky - 25.00*
Yaroslav & Anna Charchyshyn - 25.00*
Mary D. Chimow - 45.00*
Myron & Luba Hirniak Cholhan - 25.00*
Volodymyr Chomiak - 25.00*
Luba Ciolko - 25.00*
Mykola & Maria Ciupak - 25.00*
John & Chrystia Czebiniak - 25.00*
Maria Czyzyk - 25.00**
Orest & Marion Orysia Dackiw - 25.00**
Roy J. Davidson - 40.00*
Wolodymyr & Tatiana Demchuk - 25.00*
Dr. George & Christine Demidowich - 25.00*
Wolodymyr & Tamara Denysenko - 25.00*
Adrian & Martha Derhak - 25.00*
Zorianna Dombchewsky - 25.00*
Lydia Dubina - 25.00*
Orest J. Dutka - 25.00*
Olha Dymicky - 25.00*
Michael & Mary Fedeckyj - 30.00*
Dr. Ivan & Maria Fizer - 30.00*
George Forys - 30.00*
Glen & Martha Gimbel - 25.00*
Lana L. Ginsberg - 25.00*
Stefan & Ludmilla Golub - 30.00*
Lesia Goy - 25.00*
Alice Gural - 40.00*
Nadia V. Haftkowycz - 25.00*
Antonina Harwas - 25.00*
Judith J. Henderson - 25.00*
Halyna Homziak - 25.00*
Ulana Hryn - 25.00*
William & Nancy Huzar - 25.00*
John & Maria Iskiw - 35.00*
Wasyl & Irene Iwanczyszyn - 30.00*
Emilia Iwaniw - 25.00*
Stephanie Iwaskiw - 25.00**
Joseph & Elizabeth Jacus - 25.00*
Marta Salyk Jacuszko - 25.00*
Olha Jakubowsky - 25.00*
Josef & Chrystyna Janak - 25.00**
Stefan Jarema - 25.00*
Mykola Jarko - 25.00*
Wadym & Maria Jarowenko - 25.00*
John & Olha Jashchyshyn - 35.00*
Zenowia Jasinskyj - 25.00*
Nadia A. Jaworiw - 25.00*
Parania Jaworiw - 25.00*
Roman & Marta Juzeniw - 25.00*
Yaroslaw Kalawsky - 25.00*
Olga M. Kalushka - 25.00*
Bohdan Kazaniwsky - 30.00*
Olga Kekish - 35.00*
Tania Kiec - 25.00*
Carol Kinsey - 25.00*
Stanley & Carol Klekotka - 25.00*
Dr. Wolodymyr & Vera Klisch - 45.00*
Zorianna Klufas - 25.00*
Slava Koba - 25.00*
Atanas T. & Kateryna O. Kobryn - 25.00**
Stefania Kobylecky - 25.00*
Kenneth & Lena Kolakoski - 25.00*
Orest Koltuniuk - 40.00*
Michael Korchynsky - 25.00*
Myron & Christine Kornaha - 25.00*
Y. A. & Irene I. Korsunsky - 25.00*
Bohdan & Ksenia Korzeniowski - 25.00*
Steve & Tania M. Kosnos - 25.00*
Daria Kostiw - 40.00*
John Kotlar - 40.00*
John & Anna Kott - 25.00*
Osyp & Olha Kowal - 25.00*
Michael & Olha Kowal - 40.00*
Walter & Chrystyna Kowinko - 25.00*
Mary Kozar - 25.00*
Mary Kruh - 30.00*
Borys & Claire Krupa - 25.00*
Mary Kuduk - 45.00*
Michael & Pauline Kurylo - 25.00*
Bohdan & Halyna Kutko - 25.00*
Walter Kuzyk - 41.00*
Maria Kuzyszyn - 35.00*
Peter & Lydia Kytasty - 25.00*
Stefania Landwijt - 25.00*
Richard & Marta Legeckis - 30.00*
Borys & Marta Lewicky - 25.00*
Jules Z. Lewyckyj - 25.00*
Myron & Tamara Lischak - 25.00**
Virginia Loch - 25.00*
Myroslaw & Martha Lomaga - 25.00*
Olha Lushniak - 40.00*
Danielle Anne Luszczyk - 22.50*
Jessica Luszczyk - 22.50*
Myroslav & Christina Lysobey - 25.00*
Vera K. Maceluch - 25.00*
Edward & Bozhena Maciocha - 25.00*
Iwanna Maczaj - 45.00*
Walter J. & Sonia Majowicz Jr. - 25.00*
Oksana Mykolajska Mandybur - 25.00*
Peter Maxim - 25.00*
Emil M. Maybo - 25.00*
Lewko & Nina Maystrenko - 25.00*
Richard & Adriana Skamay Meeks - 25.00*
Mr. & Mrs. Karl Melnychuk - 25.00*
Daria Melnyczenko - 25.00**
Alexandra Gina & Bohdanna Melnyczuk -25.00*
Dr. Jaroslaw & Nadia Mihaychuk - 25.00*
Alexandra Moczula - 40.00*
Michael & Olha Moczula - 25.00*
Mariana Mohylyna - 25.00*
Frank B. & Vera M. Molls - 25.00*
Donald Monticello - 25.00*
Jaroslaw & Jaroslava Mulyk - 25.00*
Oksana M. Mychajliw - 35.00*
Wasyl Mykytyn - 25.00*
Maryann Mysyshyn - 25.00*
Theodore Nazaruk - 35.00*
Jean Leslie Norcross - 25.00**
Slavko & Nadia Nowytski - 40.00*
Stefania Obuszczak - 25.00*
Maria Z. Odezynskyj - 35.00*
David & Natalia Olds - 25.00*
Gregory Onufriw - 25.00*
Dr. Bohdan & Atanasia Osadca - 25.00*
Anna Ostashewsky - 25.00*
Ewhen & Oksana Pakush - 25.00*
Nadia & Natalka Palczynski - 25.00*
Wasyl & Maria Panczak - 30.00*
Tamara Pankewycz - 25.00*
Nina Pantschak - 30.00*
Irene Pashkowsky - 25.00*
Mykola & Maria Pawelczak - 25.00*
Maria Penkalskyj - 25.00*
Franko & Anya S. Piazza - 40.00**
Peter Pluwak - 30.00*
Natalia Pohrebinsky - 25.00*
Bohdan & Anna Pokora - 25.00*
Krivka Poxon - 45.00*
Helen L. Pyptyk - 25.00*
Dr. Tatiana Riabokin - 25.00*
Stanley & Christine Kelley Riveles - 25.00*
John & Elizabeth Roberts - 25.00*
Mark & Josephine Rudyk - 25.00*
Peter Rudyk - 25.00*
Igor Runkovsky - 25.00*
Sonia Sabat - 45.00*
Nina Samokish - 25.00*
William & Lola Saveskie - 40.00*
Bohdan & Nadia Sawczuk - 25.00*
Nicholas & Olga Sawczyn - 25.00*
Roman & Myra Sawycky - 25.00*
William & Ann Scanlon - 25.00*
Iryna Schober - 25.00*
Dr. Wayne Schroeder - 25.00*
Mykola & Melania Serbay - 25.00*
Patricia Shatynski - 40.00*
Yaroslav & Larisa Shcheglov - 25.00*
Mr. & Mrs. Lubomyr Shchur - 25.00*
Christyna B. & Henry Sheldon - 25.00*
Irena Sherba - 30.00*
Michael Shubiak - 24.00*
Vera Shul - 25.00*
William Shust - 25.00*
Lubomyra Siletsky - 35.00*
Christine B. Smith - 25.00*
Andrew Smuk - 25.00*
Olga Solovey - 25.00*
Milton Somkaylo - 25.00*
George & Inna Stachiw - 25.00*
Mykola & Anna Stasiw - 25.00*
George & Zorianna Stawnychy - 25.00*
Irena Steckiv-Bechtold - 25.00*
Roman Stecura - 35.00*
Thomas & Odarka Polanskyj Stockert - 25.00*
John & Julia Stoiko - 25.00*
Hryhoriv & Lydia Suran - 25.00*
Mychajlo Switlyk - 35.00*
Joseph & Irene Sywenkyj - 25.00*
George & Maria Tarasiuk - 25.00*
Irena Teluk - 35.00*
Andrew & Christina Tershakovec - 40.00*
Robert & Martha Torielli - 25.00*
Michael Trenza - 25.00*
Dr. Roman & Alla Trochymchuk - 25.00*
Olga Trytyak - 25.00*
Martha Turczyn - 25.00*
Eugenia C. Vesa - 30.00*
George & Maria Walchuk - 30.00*
Larry & Laurie Warshavsky - 25.00*
Osyp Wasylkiw - 25.00*
Michael Waszkurak - 25.00*
Maria Proskurenko & Stephen Welhasch - 40.00*
William & Frederica Werheiser - 25.00*
Semen Wishka - 25.00*
Olha Yarema Wynar - 40.00*
Ostap & Vera Kushnir Wynnyk - 25.00*
Leo Wysochansky - 25.00*
Catherine Yaworsky - 25.00*
Lubomyra Yoldas - 25.00*
Fr. John Zatonski - 30.00*
Frank & Helen Slobodian Zatonski - 25.00*
Maria Zukowsky - 35.00*
Joe & Cindy Zuraw - 25.00*

Творчість ясна і тиха, мов молитва

НЮ-ЙОРК. – 11 листопада в новоствореній і дуже елеґантній ґалерії Союзу Українок Америки відбулося відкриття виставки живописних творів Ірини Гомотюк-Зєлик. Приємна загальна атмосфера події пригадала мені наше динамічне мистецьке життя кінця 50-их , далі 60-их, 70-их років, коли воно бурхливо вирувало, аж вихлюпувалося поза береги. У той час активно діяло дві організації мистців, які реґулярно, двічі в році, весною і восени, влаштовували збірні виставки. Крім цього, відбувалися й індивідуальні виставки. Ділилися переважно за віком. Молоді мистці не бажали іти у руслі старших. Це була своєрідна корисна ревалізація.

Представниками молодшої ґенерації були Ярослав Вижницький, Богдан Титла, Євген Саламаха, Володимир Бачинський, Зиновій Онишкевич, Богдан Певний, Борис Пачовський, Юрій Соловій, Аркадія Оленська-Петришинй, Христина Оленська, Наталка Погребенська, Михайло Урбан, Ярослава Ґеруляк і багато інших. Зі старших – корифеї Святослав Гординський, Михайло Мороз, Петро Андрусів, Михайло Дмитренко, Сергій Литвиненко, Петро Мегик, Микола Неділко, Любослав Гуцалюк, Антін Малюца, Едвард Козак, Яків Гніздовський, Михайло Черешньовський, Богдан Савчук... Після кожної виставки відбувались цікаві, незабутні обговорення творів.

Повертаюсь від цих спогадів до події дня. Виставку, а разом з цим і ґалерію, відкрила голова СУА Ірина Куровицька, привітавши мисткиню з новим творчим успіхом. Голова 83-го Відділу СУА Ірена Чабан, який і був головним організатором виставки, попросила мисткиню Я. Ґеруляк розповісти про І. Зєлик та її творчий доробок. Лаврентія Туркевич у супроводі бандури виконала декілька пісень, а композитор-піяніст Володимир Ткаченко заграв на фортепіяні власні „Імпровізації на тему картин І. Зєлик".

Мистецько-музейна референтка 83-го Відділу СУА Галина Пітель вручила І. Зєлик кошик чудових квітів. Відтак, під фортепіянову музику у виконанні В.Ткаченка, присутні з зацікавленням оглядали багатий і цінний доробок І. Зєлик. На виставці було представлено 51 картину – квіти, пейзажі, архітектурні споруди (наша українська церква в Ґантері була зображена у декількох варіянтах). Поза гантерськими ляндшафтами І. Зєлик має інші картини цієї тематики: „Кастель Ґандольфо, Італія", „Кастель Сантанджельо – Рим", „Куфштайн, Австрія", „Каплиця над альбанським озером", „Замок і озеро у Санкт–Ґаллєн"... Все ж у тематиці домінують натюрморти. У цьому жанрі І. Зєлик просто неперевершена.

І. Зєлик є учeницею відомого маляра-кольориста М. Мороза, який, крім цього, був ще й талановитим співаком. Він свою творчо-малярську працю з унікальною кольористикою вважав щирою молитвою, а С. Ґеруляк у своєму вступному виступі підкреслюючи це,додала: голосною молитвою. В той же час творчість І. Зєлик – немов ясна, спокійна і тиха молитва.

М. Мороз мав великий вплив на творчість І. Зєлик, що було дуже помітним у її ранній творчості, і це можна було завважити на деяких виставлених картинах: „Після дощу, Ґантер", „Зелений став, Союзівка", „Море", „Неспокійна річка". А серед натюрмотів, у яких художниця таки самобутня, слід назвати картини „Калина", „Будяки", „Півонії", „Гладіоли", „Незабудьки" й інші. Кольори в І. Зєлик – теплі, мелодійно збалянсовані, ніжні, справді молитовні.

Бажаємо мисткині дальшої успішної праці на ниві, яка тішить людське око і душу.

Микола Галів

Мисткиня Ірина Гомотюк–Зєлик під час відкриття виставки її творів.

Пам'яті талановитого публіциста

До сороковин від дня смерти Миколи Французженка

Св. п. Микола Французженко

Микола Французженко – відомий як Микола Вірний – багатогранна творча особистість. Блискучий журналіст, диктор-продюсер, редактор українських радіопрограм,керівник українського відділу „Голосу Америки": автор сотень статтей про життя і творчість українських письменників та діячів української культури, талановитий промовець, декляматор, майстер художнього слова; поет, прозаїк, драматург, автор книжок „Долі", „Портрет поета" (про Василя Барку), „Нащадок славного року" (про Валеріяна Ревуцького); „Наші долі" – художні твори, в деяких із них розповідав про своїх бойових побратимів-дивізійників; „Василь Стус" (співупорядник і співредактор); „Цвіт папороті" М. Ситника (упорядник і автор вступної статті); автор деся тка брошур і сотні статтей. Надзвичайно широкий діяпазон діяльности і творчости Французженка-Вірного.

Він народився 25 листопада 1923 року в місті Краснокутську на Харківщині в родині військового технічного спеціяліста. Йому було не більше року, коли втратив матір. Батька кілька разів заарештовували, а сином опікувалися батькові приятелі. Микола закінчив середню школу в місті Житомирі, і в 1941 році вчився в Харківському медичному інституті. З весни 1942 року – на фронті. Під час боїв за Харків був тяжко поранений і потрапив у полон, згодом став під знамена Першої дивізії Української національної армії під командуванням генерала Павла Шандрука. По закінченні війни опинився в полоні, в Белярії й Ріміні (в Італії), а далі – в Англії. Там, у таборах, молодий вояк почав писати вірші й оповідання, які друкувалися в тижневику „Батьківщина", що виходив у таборі українських військовополонених. У Ріміні М. Французженко виявив себе і як талановитий актор. Про авторські успіхи полоненого згадує і д-р Василь Верига в книжці „Під сонцем Італії".

З Італії М. Французженко переїхав до Англії, а потім до Німеччини. В Англії, після звільнення з полону, працював у фармера, на фабриці, в цегельні. А коли переїхав до Лондону, йому вдалося влаштуватися в комерції, став співвласником і директором підприємства виробництва літнього взуття.

В Німеччині М. Французженко працював у відділі Радіо „Визволення" (пізніше перейменованого на Радіо „Свобода", виконуючи обов'язки диктора, автора радіо-скриптів і продюсера (1957-1962).

Переїхавши до США, довершив свою освіту. Від 1963 до 1967 років вчився в слов'янознавчому інституті при штатному Нюйоркському університеті (SUNY), а в 1968 року в Норвіґ-університеті у Вермонті здобув ступінь маґістра. В 1962-1966 роки М. Французженко виконував обов'язки керівника української редакції Радіо „Свобода", а від кінця 1968 до 1990 років працював в українському відділі „Голоси Америки".

Одночасно з цим багато писав статтей, які друкувалися в українських газетах і журналах в США, Англії та в Канаді під псевдонімом Микола Вірний.

Був членом Національної Спілки письменників України, УВАН, НТШ та інші. Від 1965 до 1968 років очолював Центральний Комітет Об'єднання Демократичної Української Молоді.

Також треба згадати про його праці на церковно-релігійні теми; про святішого Патріярха УАПЦ Мстислава, про відродження УАПЦ, він готував до друку працю про Великих Митрополитів і про Григорія Сковороду. На релігійні теми він написав понад 50 праць.

М. Французженко помер 28 жовтня 2007 року в місті Сілвер Спрінґс, Мериленд, а поховали його 3 листопада 2007 року на православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Ню-Джерзі.

З М. Французженком-Вірним я зустрівся перший раз в Лондоні, Англія, в 1954 році на з'їзді ЦЕСУС, в якому я брав участь як голова Національного Союзу Студентів в Бельгії. З того часу ми тісно співпрацювали в різних ділянках і були в контакті до останніх днів.

Українська громада втратила надхненного працівника на ниві літератури і культури.

Вічна Йому пам'ять!

Євген Федоренко

Ділимося з глибоким жалем та повідомляємо приятелів, що в неділю, 18 березня 2007 р. упокоївся з волі Всевишнього наш дорогий БРАТ і ВУЙКО

СВ. П.

інж. БОГДАН ІГНАТІЙ ЗАЯЦЬ

нар. 22 квітня 1921 р. в селі Мацина Велика на Лемківщині.

ПОХОРОННА СЛУЖБА БОЖА відбулася в п’ятницю, 23 березня 2007 р. в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш.

Тіло поховано на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Іл., 24 березня 2007 р.

Залишив у глибокому смутку:

2 сестри – МАРІЮ ДЯКІВ, Дітройт
– ДАРІЮ РУДНИЦЬКУ, Львів
родини – ГУРИ, ПЛЕШКЕВИЧІ, ЗАЯЦЬ, М’ЯЛКОВСЬКІ, КОМПТИ, ЛИКТЕЇ, ТХІР, РУДНИЦЬКІ
та ближчу і дальшу родину в Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в неділю, 2 грудня 2007 р. з волі Всевишнього відійшла у вічність наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

ІЗАБЕЛЛА ОМЕЦІНСЬКА

нар. 16 червня 1922 р. в Івано-Франківську.

Похорон відбувся в четвер, 6 грудня 2007 р. в українській католицькій церкві Богоявлення, а відтак на цвинтарі „Holy Sepulchre“ в Рочестері, Н. Й.

Залишені у глибокому смутку:

сини – ВОЛОДИМИР з дружиною МАРІЄЮ і сином МИХАСИКОМ
– РОМАН
шваґер – ОЛЕГ з дружиною УЛЯНОЮ і родиною
племінники – ВОЛОДИМИР ОМЕЦІНСЬКИЙ з дружиною МАРТОЮ
– ІРЕНА ОНУФРИК з родиною
та ближча і дальша родина в Америці, Польщі і Україні.

Просимо про молитви за спокій душі Покійної.

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів бажаючі можуть складати пожертви на дітей Чорнобиля або на Українські студії при Гарвардському університеті .

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що 21 листопада 2007 р. відійшов по короткій і тяжкій недузі

СВ. П.

ЮРКО РОМАН СЕМЧИШИН

нар. 17 січня 1946 р.
Син св. п. Ореста, внук Анни і Григорія Семчишинів з Перемишля.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – ЛІЗУ з дому HAMMOND
сина – МИКОЛУ
доню – КАТЕРИНУ
маму – ТЕТЯНУ СЕМЧИШИН
сестру – ДОНЮ АННУ
кузина – ОЛЕГА

Похорон відбувся 26 листопада 2007 р. в Атланті.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ були відслужені о. Богданом Марущаком.

Просимо о молитви за Юрка!

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними, друзями і приятелями, що 2 грудня 2007 р. на 78 році життя несподівано відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

СВ. П.

ОКСАНА КРАВЧЕНЮК

з дому КОЛОДІЙ

У глибокому смутку залишились:

чоловік – ОСИП ВОЛОДИМИР
сини – БОРИС, ВСЕВОЛОД, БОГДАН і АНДРІЙ з родинами
6 онуків

ПОХОРОН і ПАНАХИДА були відправлені в четвер, 6 грудня у похоронному заведенні M. J. McLaughlin у Вілкс Бери, Па. Чин похорону відбувся в п’ятницю, 7 грудня 2007 р.

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА була відправлена в церкві Преображення Господнього в м. Nanticoke, Pa., а відтак на парафіяльному цвинтарі.

Вічна Їй пам'ять!

Замість квітів бажаючі можуть жертвувати на King’s College або на парафію Преображення Господнього.

Молимося, Боже, будь милосердний до добродійної і шляхетної душі Покійної Оксани.

Чоловік Осип Володимир, сини і онуки.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що 23 листопада 2007 р.
на 92-му році життя відійшла у Божу вічність

СВ. П.

ТЕОДОЗІЯ КОГУТ
з ПАСТУШАКІВ

нар. 25 серпня 1916 р. в Янові, коло Львова.

ПАРАСТАС відбувся у вівторок, 27 листопада 2007 р. в похоронному заведенні Флечер Насевич у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННА БОГОСЛУЖБА відбулася 28 листопада в церкві Царя Христа у Філядельфії, Па., а відтак на цвинтарі св. Марії у Факс Чейс, Па.

Залишені у глибокому смутку:

син	– ЗЕНОН з дружиною ЗІРКОЮ і сином МАРКОМ
син	– МИХАЙЛО
брат	– БОГДАН ПАСТУШАК з дружиною ІРИНОЮ
сваха	– МАРІЯ ПАЩИН
братова	– МИХАЙЛИНА ПАСТУШАК
сестрінка	– ВІРА ТУЗЯК
сестрінка	– ЛІДА ТУЗЯК
сестрінка	– ЛЯРИСА ЛІПЕР з мужем РОНАЛД
братанок	– д-р РОМАН ПАСТУШАК з дружиною ЛІДОЮ і родиною
братанок	– АНДРІЙ ПАСТУШАК з дружиною ХРИСТИНОЮ і родиною
братанок	– ДАНИЛО ПАСТУШАК з дружиною ОКСАНОЮ і родиною
родини	– АНДРЕЙКО, ГОЛИНСЬКИЙ, КОГУТ і ПАЩИН

Вічна Їй пам'ять!

З глибоким смутком повідомляємо
родину, друзів і знайомих,
що 22 листопада 2007 р.
відійшов у вічність

СВ. П.

ВОЛОДИМИР КУЗИК

нар. 23 травня 1923 р. в селі Повергів, Львівська обл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 26 листопада 2007 р. в Українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Залишені в жалю:

дружина	– СОФІЯ
дочка	– ЕВА з чоловіком ТОМОЮ РАЧИНСЬКИМ
син	– БОГДАН
внуки	– МИХАЙЛО, КАТЕРИНА з чоловіком ДАНИЛОМ, ТАМАРА і ПАВЛО
сестри	– АННА і ОЛЯ в Україні
брати	– ІВАН і СТЕФАН в Україні
племінник	– ВОЛОДИМИР КУЗИК

та ближча і дальша родина в Україні і Европі

Вічна Йому пам'ять!

В ТРИДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого дорогого і незабутнього
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДУСЯ, БРАТА і ВУЙКА

СВ. П.

ЕВГЕНА ЛОЗИНСЬКОГО

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ і ПАНАХИДИ:

- у Церкві св. Юра в Ню Йорку в суботу, 15 грудня 2007р. в 6-ій год. веч.;
- у Церкві св. Миколая на Аскольдовій Могилі у Києві в суботу, 15 грудня 2007р.;
- у Соборі св. Юра у Львові в понеділок, 17 грудня в 7:30 год. ранку.

Просимо пам’ятати Покійного у своїх молитвах.

Вічна Йому Пам’ять!

Родина

Ділимося сумною вісткою, що
7 листопада 2007 р. на 92-му році життя
відійшов у Божу вічність наш найдорожчий
ВУЙКО

СВ . П.

АДАМ ШАДУРА

Залишив у глибокому смутку найдорожчу йому братаницю ГАЛИНУ та ближчу і дальшу родину в США. Також ближчу і дальшу родину в Польщі, Україні і Англії, а також велику громаду приятелів.

Вічна Йому пам'ять!

У ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашої найдорожчої

СВ. П.

ІРЕНИ з ДУМАНОВСЬКИХ
Ф Е Р Е Н Ц Е В И Ч

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВ. ЛІТУРГІЇ

в середу, 19 грудня 2007 року:

о годині 9:30 ранку в українській католицькій церкві
Благовіщення Пречистої Діви Марії в Melrose Park, Pennsylvania;
о годині 6-й вечора в українській католицькій церкві
св. Миколая в Passaic, New Jersey.

Опечалена родина

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail:lvstaruch@aol.com

NOBLE REALTY GROUP
914 Henrietta Ave.
Huntingdon Valley, PA 19006
Olga Mykhaylyuk, Realtor
Ольга Михайлюк, Рієлтор
Я працюю для Вас!
Home: (215) 708-0759 Cell: (267) 255-6443
Office: (215) 379-0300

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

Д-р ЛЕСЯ ЗБОРОВСЬКА ГОЛУБ
лікар психолог для дітей, молоді і дорослих
лікування страху і депресії.
51 Upper Montclair Plaza, Suite 29
Upper Montclair, NJ 07043 Tel. (973) 655-9472
Н. Дж. ліцензія SIOO3562

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Професійно виконую всі внутрішні роботи: реконструкції лазничок, кафельні, сантехнічні, малювання та столярні.
Тел.: (973) 626-3520

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

Apon Video, P.O. Box 3082, Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

„Apon" святкує 50-літній Ювілей служіння Українській діяспорі. 18 років репрезентує Національне TV України-Києва і Львова.

NEW VHS and DVD

2016 –16 Річниця Незалежности України – Собор св. Софії, Київ. Найгарніше відео в Апон, серії Незалежности України. Замовляйте!
7811 – Роксоляна Vol. 1 DVD + VHS
7812 – Роксоляна Vol. 2 DVD + VHS
7813 – Роксоляна Vol. 3 DVD + VHS
7814 – Роксоляна Vol. 4 DVD + VHS
7815 – Роксоляна Vol. 5 DVD + VHS
7816 – Роксоляна Vol. 6 DVD + VHS
7820 – Всесвітній фестиваль, концерт
7806 – 60-ліття Верьовки. Концерт, Київ.

Ціна $20.00 VHS, $25 DVD + $5 пересилка.
При замовленні отримаєте безкоштовно авдіокасету + ікону з Києва.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail:computopr@aol.com

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ
універсальне джерело знань про Україну!
Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)	За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)	

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Мешканці Ню-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

Реклама – ключ до успішного бізнесу!

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

KARPATY TRAVEL

KARPATY — СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА — FAST GUARANTEED DELIVERY — Export-Import

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ: ВІЗИ, АВІАКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ ТА США, СТРАХІВАННЯ

Для вашої зручності все можна залагодити за телефонами:

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ХАРЧОВІ ПАКУНКИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

1-800-265-7189 ◇ (416)-761-9105

НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.
Переписуємо відеокасети та DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через "КАРПАТИ"